

**Μνημόνιο κι όσο
αντέξουν...**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Υπουργός Παιδείας

**Αξιολόγηση εδώ και
τώρα και διορισμοί
εάν και όταν
επιτρέψουν οι θεσμοί**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Με τους Δασικούς Χάρτες - καρικατούρα

**Επιδιώκουν να
νομιμοποιήσουν
τις διαχρονικές
καταπατήσεις δασών
και δασικών εκτάσεων
και ν' ανοίξουν το δρόμο
για νέες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Νέες προκλήσεις του «συστήματος
Μελισσανίδη»

Φωνάζει ο κλέφτης...

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ενώ οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σφυρίζουν αδιάφορα

**Πληθαίνουν επικίνδυνα
τα κρούσματα της
γρίππης των πτηνών**

ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 906 - 24 Φλεβάρη 2017

www.eksegersi.gr

Επέκταση του Μνημόνιου και προληπτικά αντιλαϊκά μέτρα

**Αποφασισμένοι και έτοιμοι
να υπογράψουν τα πάντα**

Scripta... Verba...

Το αφορολόγητο δεν πρέπει να πέσει, αλλά δεν είναι φετίχ εφόσον θα συνοδεύεται από αντισταθμιστικά μέτρα που θα ανακουφίζουν τους πολίτες.

Πάνος Ρήγας

Θα του συστήναμε να πάει να τα πει αυτά σε μια συνέλευση των δασκάλων του Περιστερίου, όπου υπηρετούσε κάποτε κι αυτός.

Μην ξεχνάτε ότι και στην πρώτη αξιολόγηση πολλοί προφήτευαν τον Αρμαγεδδώνα, όμως η κυβέρνηση χειρίστηκε με αποφασιστικότητα την κατάσταση και η ελληνική οικονομία συνέχισε τη θετική της πορεία.

Ολγα Γεροβασίλη

Με 3,6 δισ. νέα αντιλαϊκά μέτρα και την κατεδάφιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, η θετική πορεία συνεχίστηκε αναμφισβήτητα. Για ποιους;

Για την ελληνική περίπτωση, η Γερμανία έχει επίσης διαπράξει λάθη αλλά έχει στηρίξει και τη χώρα. Έχει όμως απαυδήσει από την αδυναμία μας, αντίθετα με άλλες χώρες που μπήκαν σε πρόγραμμα, να σεβαστούμε υποχρεώσεις και χρονοδιαγράμματα, να προωθήσουμε μεταρρυθμίσεις και τελικά να βγούμε από την κρίση.

Π.Κ. Ιωακειμίδης

Το στέλεχος των Κινήσεων Πολιτών και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης προτείνει να κάνουμε την αυτοκριτική μας και να ζητήσουμε συγγνώμη από τον Σόιμπλε.

Πρέπει να διατηρήσουμε τη χώρα μας ασφαλή. Κοιτάξτε τι γίνεται στη Γερμανία, κοιτάξτε τι έγινε χθες το βράδυ στη Σουηδία. Μα, στη Σουηδία, το πιστεύετε; Στη Σουηδία. Έχουν δεχτεί πολλούς πρόσφυγες και αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα, που ποτέ δεν τα είχαν φανταστεί.

Ντόναλντ Τραμπ

Στη Σουηδία; Τρομοκρατική επίθεση; Τι έχει καπνίσει;

Καρλ Μπίλντ

Μπορείο τέως πρωθυπουργός της Σουηδίας να σαρκάζει (όπως και πολλοί άλλοι) με το ψέμα του Τραμπ, όμως δεν είναι σίγουρο ότι οι φανατικοί οπαδοί του δεν τον πίστεψαν. Ο Γκέμπελς δημιούργησε σχολή και οι άνθρωποι του Τραμπ είναι μαθητές της.

Αντίσταση στον παλαιοκομματισμό της μονιμοποίησης των συμβασιούχων που ετοιμάζει ο κ.Τσίπρας.

Γιάννης Ραγκούσης

Τίγκα στον προοδευτισμό τα ΦλώΡαΔια!

Δεν μας αφορά ένα συνέδριο που θα περιορίζεται σε μία δημόσια εικόνα συμμαχίας γύρω από το ΠΑΣΟΚ.

Εκτελ. Επιτρ. ΔΗΜΑΡ

Έκανε κι η μύγα κώλο κι έχεσε τον κόσμο όλο.

ΡΙΠΕΣ

◆ Τελικά, όλα ήταν μια μεγάλη παρεξήγηση ◆ Τζάμπα και βερεσέ φάγαμε τόση καθυστέρηση από το κλείσιμο της αξιολόγησης ◆ Οι άνθρωποι δεν μας ζητούσαν νέα μέτρα προληπτικά, αλλά νέα μέτρα με μηδενικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα ◆ Ετσι για την πλάκα, δηλαδή ◆ Μόλις οι δικοί μας κατάλαβαν τι ακριβώς ζητούσαν, υπέγραψαν και με τα δυο χέρια ◆ Κι έτσι, θα έχουμε τη χαρά να ξαναδούμε την τρόικα στα μαρμαρένια σαλόνια του Χίλτον ◆ Μας δουλεύουν; ◆ Σώωπα ◆ Το πρόβλημα, παλικάρια, δεν είναι ότι μας δουλεύουν, αλλά ότι καθόμαστε και τους κοιτάζουμε να μας δουλεύουν ◆ Και αρκετοί, εθισμένοι στο δούλεμα, ετοιμάζονται να ψηφίσουν Κούλη ή Φώφη ◆ Ούμωσε ο αγάς κι έκοψε τ' αχαμνά του ◆ Εκτός εκλογικού κύκλου οι λύσεις ◆ Αλλιώς, σκύβε, σκάβε και πλήρωνε ◆ Πώς χαρακτηρίζεται μια χώρα που έχει ένα

άθλιο δημόσιο σύστημα υγείας και την ίδια στιγμή οι νέοι γιατροί της μεταναστεύουν αναγκαστικά στο εξωτερικό; ◆ Μπανανία ◆ Οχι άλλο Αντετοκούνμπο, ρεεεε ◆ Ενα ακόμα τμήμα της Ιονίας Οδού ήταν να παραδοθεί στην κυκλοφορία την προηγούμενη Τετάρτη ◆ Εγκαίνια με το μέτρο ◆ Τα οποία -όλως τυχαίως!- γίνονται σε μέρες που υπάρχει έξοδος από τις μεγάλες πόλεις ◆ Τριήμερο Καθαρής Δευτέρας γαρ ◆ Φιέστα Σγουρού με Φώφη, Πύρρο Δήμα και Διαμαντίδη ◆ Θα είναι, λέει, και πάλι υποψήφιος περιφερειάρχης Αττικής ◆ Ο δεξιός Αγοραστής τι γύρευε στη φιέστα; ◆ Για να πιέσει τη ΝΔ να στηρίξει Σγουρό ή ως «λαγός» του Κούλη; ◆ Ελάχιστη σημασία έχει ◆ Κρίμα, έχασαν την ευκαιρία οι 17 νεοδημοκράτες βουλευτές να πουλήσουν εκδούλευση στο χριστεπώνυμο ποίμνιο ◆ Ο Κούλης τους έβαλε και πήραν πίσω τις υπογραφές από

την επίκαιρη ερώτηση για το «τάμα του γένους» ◆ Θα υπάρξουν, όμως, πολλές ευκαιρίες ◆ Με πρώτη την έλευση του «ιερού σκηνώματος της Αγίας και Ισαποστόλου Ελένης» ◆ Πρώτες μούρες θα είναι στην υποδοχή ◆ Επιτέλους, ο ΣΥΡΙΖΑ άλλαξε την Ευρώπη ◆ (για την Ελλάδα δεν το συζητάμε, την έχει αλλάξει προ πολλού) ◆ «Αρκεί μια διαγώνια ματιά στα καθημερινά δημοσιεύματα των ΜΜΕ για να διαπιστώσει κανείς ότι όλο και περισσότεροι πολιτικοί και οικονομολόγοι πρώτης γραμμής στην ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή στοιχίζονται με την Ελλάδα» ◆ Ολγάρα Γεροβασίλη, η καραμπουζοκλού από την Αρτα ◆ Στο μεταξύ, συνεχίζονται οι λαϊκές εκδηλώσεις λατρείας προς το πρόσωπο του υφυπουργού Πετρόπουλου ◆ Μιλάμε, σκύβουν και του φιλάνε τα χέρια όπου τον δουν ◆ Κι εκεί που απολαμβάνει την αποθέωση, χτυπάει το ξυπνητήρι ◆ «Θα

πολεμήσω ενάντια σε ένα σύστημα το οποίο, επιδιώκοντας να με καταστρέψει, επιδιώκει στην πραγματικότητα να μας διαλύσει» ◆ Αντισυστημικός και ο Φιγιόν, το λαμόγιο; ◆ Γιατί όχι; ◆ Ο... συστημικός αντισυστημισμός είναι της μόδας τελευταία ◆ Τι άλλο θα μπορούσε να πει, άλλωστε, όταν τον έχουν πιάσει με τη γίδα στην πλάτη; ◆ Πρόεδρε Πάνο, εσύ που ξέρεις από γκαντεμιά, κακό μάτι, γούρια κτλ. πρέπει να διδάξεις και τους συριζαίους ◆ 20 Φλεβάρη του 2015 μπήκαν οι βάσεις για την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου ◆ 20 Φλεβάρη του 2017 μπήκαν οι βάσεις για την επέκταση του τρίτου Μνημόνιου ◆ Ας αλλάξουν επιτέλους ημερομηνία σύγκλησης του Eurogroup ◆ Ποτέ πια 20 Φλεβάρη ◆ Σύμφωνα με τον τεράστιο Ζουράρι, μπορούμε ν' αποκαλούμε τον Τσίπρα «σκυλομούρη» και «κερδοσκοπό» ◆ Μήπως να προσθέταμε και κάτι ακόμα; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Δούλεμα ψιλό γαζί από το ιμπεριαλιστικό κάθαρμα. Εγώ «δεν διατύπωσα ποτέ απειλές» (περί Grexit). Εκείνο που είπα είναι πως «αν η Ελλάδα εφαρμόσει τις μεταρρυθμίσεις, δεν θα υπάρξουν προβλήματα. Αν δεν το κάνει, τότε θα υπάρξουν προβλήματα». Ωστόσο, συνέχισε, «είμαι πεπεισμένος ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο σωστό δρόμο»!

Κ Πέρα από το δούλεμα, μπορείς να το πεις και άδειασμα του Κούλη. Αν η Ελλάδα «βρίσκεται στο σωστό δρόμο», τότε οι εκλογές που ζητάει ο Κούλης μόνο ζημιά μπορούν να κάνουν.

Κ Εκτός από τη Eurostat, που έχει κάνει παράρτημά της την ΕλλΣτατ, και το ΔΝΤ θέλει να βάλει παρατηρητή στην ελληνική στατιστική υπηρεσία. Προφανώς, φοβάται ότι η Γερμανία θα στήνει τα στοιχεία για πάρτη της και θέλει να

έχει έλεγχο της κατάστασης. Κατά τα άλλα στατιστικές και λογιστικές αλχημείες κάνει μόνο το ελληνικό κράτος...

Κ Η διαφορά της Αν-Μισέλ Μπαστερί, συζύγου Μοσκοβισί, από την Πατούλαϊνα είναι η διαφορά ανάμεσα σε μια μπανανία και σε μια ιμπεριαλιστική μητρόπολη. Η μία μεγάλωσε σε μια γαλλική μεγαλοαστική οικογένεια και ντύνεται στου Κριστιάν Ντιόρ, η

άλλη μεγάλωσε σε κάποια γειτονιά της Αθήνας και ντύνεται σύμφωνα με τα πρότυπα που επί χρόνια σεβρίριζαν τα κωλοπεριοδικά του Κωστόπουλου. Όμως, η επιδειξιμανία (με πολύ νάζι) είναι ανεξάρτητη από το στίλ και η μαντάμ Μπαστερί φρόντισε να το επιβεβαιώσει συνοδεύοντας το σύζυγό της στην Αθήνα. Όσο για τον πρόεδρο Πάκη, το υπέμεινε με την παροιμιώδη υπομονετικότητα του και αυτό. Ο άνθρωπος έχει κάνει επιστήμη την έννοια

«πρόεδρος-γλάστρα».

Κ Πρώτα μίλησε για «τα μαροκινά αποβράσματα στην Ολλανδία». Μετά... διευκρίνισε ότι «φυσικά, δεν είναι όλοι αποβράσματα, αλλά υπάρχουν πολλά, ιδίως νέοι, που κάνουν τους δρόμους μας επικίνδυνους». Για να καταλήξει πως «αυτό πρέπει ν' αλλάξει». Ο φασίστας Γκέερτ Βίλντερς σπέρνει το ρατσιστικό μίσος

στην Ολλανδία, βρίσκοντας «ανοιχτά αυτιά».

Κ Αμερικανός ιστορικός προβλέπει ότι ο Τραμπ δεν πρόκειται να κλείσει εφτάμηνο στην προεδρία των ΗΠΑ και πως ο αντιπρόεδρος Πενς «ήδη κερδίζει το πάνω χέρι έναντι του Τραμπ». Δεν είναι εντελώς απίθανο, αλλά προς το παρόν μάλλον ευσεβείς πόθους εκφράζει ο καθηγητής.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι αισιόδοξες αυτές διαπιστώσεις είναι σημάδια για την αναπτυξιακή πορεία, στην οποία αρχίζει πλέον να μπαίνει η οικονομία μας. Οι αλλαγές που πετυχαίνουμε είναι ουσιαστικές και όχι ευκαιριακές. Με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, το οικονομικό και επενδυτικό ανάγλυφο στη χώρα μας θα βελτιωθεί με γεωμετρική πρόοδο. Ως εκ τούτου, είναι θέμα χρόνου να αποτυπωθούν στη ζωή ολόένα και περισσότερων συμπολιτών μας, ξεκινώντας αυτήν τη φορά από τους ασθενέστερους (...) Οι έλληνες πολίτες διαπιστώνουν μέρα τη μέρα ότι οι θυσίες τους έπιασαν τόπο και αγρυπνούν να αποτρέψουν τα σχέδια όσων καιροφυλακτούν να επαναφέρουν το προηγούμενο καθεστώς που χρεοκόπησε τη χώρα.

Ολγα Γεροβασίλη

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή, Φιλιππίνες: Ημέρα δύναμης του λαού **25/2/1930: Εξέγερση των καπνεργατών Μυτιλήνης και Αγιάσου** **25/2/1931: Συγκέντρωση κατά της ανεργίας στον Πειραιά, συγκρούσεις με τη χωροφυλακή, πολλοί τραυματίες, συλλήψεις** 26/2: Κουβέιτ: Ημέρα απελευθέρωσης (1991) **26/2/1957: Διαγραφή Νίκου Ζαχαριάδη από την ΚΕ του ΚΚΕ** 26/2/1976: Μετονομασία της ΕΣΑ σε Ελληνική Στρατονομία 26/2/1992: Πρώτη χρήση τηλεχειρισμού από τον ΕΛΑ σε χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ, 21 τραυματίες 26/2/1997: Αποφυλάκιση του Γεωργίου Παπαδόπουλου «λόγω ανηκέστου βλάβης υγείας» ζητούν με επιστολή τους στη βουλή 38

βουλευτές της ΝΔ 27/2: Δομινικανή Δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) 27/2/1901: Εκτέλεση υπουργού Παιδείας Ρωσίας Μποκολέγκοφ από οργισμένους σοσιαλεπαναστάτες για την καταπίεση στα σχολεία 27/2/1968: Ίδρυση ΠΑΚ 27/2/1975: Απαγωγή συντηρητικού πολιτικού Πέτερ Λόρεντς (ανταλλάσσεται με κρατούμενους της RAF) 28/2: Ημέρα σπάνιων παθήσεων, Φινλανδία: Ημέρα πολιτισμού, Ταϊβάν: Ημέρα μνήμης ειρήνης **28/2/1933: Εμπρησμός Ράιχσταγκ (Γερμανία)** 28/2/1986: Δολοφονία Σουηδού πρωθυπουργού Ούλοφ Πάλμε 28/2/2000: Βόμβα στην εταιρεία ΜΕΤΚΑ (Επαναστατικοί Πυρήνες) 28/2/2009: Γάμος Σάββα Ξηρού – Αλίκη Ρομέρο (φυλακές Κορυδαλλού) 1/3: Ημέρα κατά αυτοβασιτισμού, ημέρα πολιτικής προστασίας, Βοσνία-Ερζεγοβίνη: Ημέρα ανεξαρτησίας

(1992), Νότια Κορέα: Ημέρα κινήματος ανεξαρτησίας (1919), Παραγουάη: Ημέρα ηρώων, μνήμης, εθνικής άμυνας, Βουλγαρία, Ρουμανία: Γιορτή άνοιξης, Βραζιλία: Εργατική αργία, Ισλανδία: Ημέρα μπύρας 1/3/1974: Σύλληψη δεκαπέντε μελών τροτσκιστικών οργανώσεων Σοσιαλιστική Φοιτητική Πρωτοπορία και Εργατική Διεθνιστική Ένωση 1/3/1988: Εκτέλεση Αλέξανδρου Αθανασιάδη Μποδοσάκη (17Ν) 2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 3/3: Ημέρα ακοής, ημέρα ψηφιακού βιβλίου, Αυστραλία: Εργατική αργία, Βουλγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης, Μαλάουι: Ημέρα μαρτύρων, Σουδάν: Ημέρα ενότητας 3/3/1981: Βόμβες σε πατάρι Μαρινόπουλου, σε αυτοκίνητο εκδότη «Βραδινή» και αυτοκίνητο αρχισυντάκτη Ακρόπολης 3/3/1993: Βόμβα στην Εφορία Περιστερίου (17Ν).

Μνημόνιο κι όσο αντέξουν...

Αντιστοποίησε κάτι η συμφωνία των Βρυξελλών στις 20 Φλεβάρη ανάμεσα στους εκπροσώπους των Τσιπροκαμμένων (Τσακαλώτος-Χουλιαράκης) και στους εκπροσώπους των ιμπεριαλιστών δανειστών, είναι πως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι αποφασισμένοι να υπογράψουν τα πάντα, ώστε να μην αναγκαστούν να προσφύγουν σε έκδιναν όταν εγκαταλείψουν πρόωρα την εξουσία. Γιατί η προσφυγή στις κάλπες τώρα, με το πρόσχημα της «ηρωικής αντίστασης στις παράλογες απαιτήσεις των δανειστών», δε θα είχε τίποτα το ηρωικό. Από πολύ κόσμο θα εκλαμβανόταν ως αποτυχία της πολιτικής των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ως διάψευση των υποσχέσεων που έδιναν όταν υπέγραψαν το τρίτο Μνημόνιο κι αμέσως έκαναν εκλογές, ως προσπάθεια να τους υποκλέψουν και πάλι την ψήφο.

Θα διακινδύνευαν, δηλαδή, μια τέτοια κίνηση να τους γυρίσει μπουμέρανγκ, πέραν του ότι θα εξόργιζε τους ιμπεριαλιστές δανειστές και ιδιαίτερα τους Γερμανούς, που μέχρι τις εκλογές τους το Σεπτέμβρη θέλουν ησυχία στις μπανανιές και όχι προπαγανδιστικά-προεκλογικά «καουμποϊλίκια», που θα επέτρεπαν στην ακροδεξιά AfD να υποστηρίξει το επιχεί-

ρημά της ότι η Μέρκελ με τον Σόιμπλε σχεδίασαν μια πολιτική που «ταΐζει τους τεμπέληδες Έλληνες με το υστέρημα του γερμανού φορολογούμενου».

Γι' αυτό και ο ίδιος ο Σόιμπλε, όταν ξεκαθάρισε το τοπίο και οι Τσιπροκαμμένοι είπαν το «ναι σε όλα», φρόντισε δύο φορές (μία με τηλεοπτική συνέντευξη του και μία προσερχόμενος στο Eurogroup) να πει... καλά λόγια για την πορεία του ελληνικού «προγράμματος». Λόγια που εξέπληξαν όσους δεν αντιλαμβάνονται το πώς πολιτεύεται ο γερμανός ιμπεριαλιστής ηγέτης. «Θεωρούμε ότι η Ευρωζώνη πραγματικά πάει πολύ καλά. Και στην Ελλάδα φαίνονται τα πράγματα να πηγαίνουν καλά. Είμαστε σε καλό δρόμο. Η Ελλάδα θα πρέπει να γίνει ανταγωνιστική, αυτό είναι το ζητούμενο. Ελπίζω οι θεσμοί να καταλήξουν σε μια κοινή στάση για την Ελλάδα, περιμένουμε την παραμονή του ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα. Πιστεύω ότι όλοι θέλουν πραγματικά να καταλήξουμε σε συμφωνία. Η Ελλάδα πάντα χρειάζεται λίγο περισσότερο χρόνο απ' ό,τι έχουμε προϋπολογίσει. αλλά πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε» είπε ο Σόιμπλε προσερχόμενος στο Eurogroup.

Θα μπορούσες να το πεις

και μαχαιριά στο στήθος του Κούλη (ή κλωτσιά στ' αχαμνά του Μπουμπούκου), αν και δεν νομίζουμε ότι ο Σόιμπλε ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για το ποιος θα κερδίσει στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι στην Ελλάδα. Το μήνυμα που έστειλε ήταν ότι η Γερμανία θέλει «ησυχία» στην Ελλάδα, χωρίς βέβαια να κάνει την παραμικρή υποχώρηση ως προς τις ιμπεριαλιστικές της απαιτήσεις και ως προς τις ανάγκες της συνεργασίας της με το ΔΝΤ. Από τη στιγμή που οι Τσιπροκαμμένοι (τους οποίους το προηγούμενο διάστημα «καταχέριάζε» σχεδόν σε καθημερινή βάση) το εξασφαλίζουν αυτό, ο Σόιμπλε δεν έχει κανένα πρόβλημα να πει καλά λόγια, έστω κι αν αυτό θα στενοχωρήσει τον Κούλη και τον Μπουμπούκο. Για τη γερμανική πολιτική όλοι οι αστοί πολιτικοί στην Ελλάδα είναι αναλώσιμοι.

Το παιχνίδι για τη ΝΔ αναγκαστικά αναδιατάσσεται. Οι Τσιπροκαμμένοι υπογράφουν, οι εκλογές αναβάλλονται. Αν μάλιστα επιβεβαιωθεί ότι τα νέα μέτρα θα ξεκινήσουν από το 2019, τότε εκλογές πρέπει λογικά να έχουμε μέσα στο 2018 (λογικά, οι Τσιπροκαμμένοι θα θελήσουν να αποφύγουν την εφαρμογή αυτών που θα έχουν ψηφίσει). Οπότε, η ΝΔ πρέπει να περιμένει,

λα όμως ανακοίνωσε ότι προχωρά σε συνέδριο του Ποταμιού στο οποίο θα ανακοινώσει και τους 300 υποψήφιους για τις επόμενες εκλογές! Επομένως, χρησιμοποίησε τους ΦλωΡαΔια για να κερδίσει κάποιο χρόνο. Αν έχει διαβεβαιώσεις από τον Κούλη για «φιλοξενία» του ίδιου και της παρέας του στα ψηφοδέλτια της ΝΔ, τότε δε θα πάει με τους ΦλωΡαΔια και θα επιμένει πως το Ποτάμι ανασυγκροτείται και θα πορευτεί αυτόνομο ενάντια στο παλιό σύστημα κτλ. Αν δεν έχει τέτοιες διαβεβαιώσεις, τότε μπορεί να πάει με τους ΦλωΡαΔια, με την ελπίδα ότι όλοι μαζί μπορεί να καταφέρουν να πιάσουν το πολυπόθητο 3%. Η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία.

...και ρεαλιστές

Στο μεταξύ, στη Δημοκρατική Συμπράταξη, Φώφη, Γιωργάκης, Τούντας και Θεοχαρόπουλος συναντήθηκαν, τα είπαν, τα συμφώνησαν. Θα κάνουν συνέδριο τον Ιούνη, όμως δεν πρόκειται να προχωρήσουν σε εκλογή αρχηγού. Μια χαρά είναι με τη Φώφη. Ο Γιωργάκης δε θέλει να μπει σε τέτοια διαδικασία, ο Τούντας και οι δικόι του δεν είναι για αρχηγιλίκια και ο Θεοχαρόπουλος «πείστηκε» να μην επιμένει (ξέρει ότι δε θα είχε καμιά τύχη απέναντι στη Φώφη).

Όλοι οι εταίροι της ΔΗΣΥ (στην οποία περιμένουν και τον Λυκούδη με την παρέα του) έχουν συμφέρον να μην μπουν σε μια ανοιχτή διαδικασία εκλογής αρχηγού, η οποία θα δείξει τη γύμνια τους από άποψη οπαδών ή που θα πυροδοτήσει εσωτερικές εντάσεις. Συμφώνησαν, λοιπόν, να πορευτούν με τη Φώφη και να δημιουργήσουν τοπικές οργανώσεις του νέου φορέα (μάλλον θ' αλλάξουν το όνομα, για να δώσουν ένα πρόσχημα στον Λυκούδη) σε όλη την Ελλάδα. Βάση, φυσικά, θα είναι τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, γιατί οι υπόλοιποι δεν έχουν τίποτα. Αλλωστε, αν εξαιρέσουμε τα ορφανά του Κουβέλη, όλοι οι άλλοι πασόκοι είναι και γνωρίζονται από την καλή κι από την ανάποδη.

διαφοροποιώντας την αντιπολιτευτική τακτική της: αντί να καταγγέλλει τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ότι καθυστερεί να κλείσει την αξιολόγηση, να την καταγγέλλει για τα μέτρα που θα συνοδεύσουν το κλείσιμο της αξιολόγησης. Δε θα δυσκολευτούν να το κάνουν. Τα αστικά κόμματα είναι συνηθισμένα στις απότομες στροφές και στις κωλοτούμπες.

Αναδιάταξη της τακτικής του θα κάνει αναγκαστικά και το ΠΑΣΟΚ. Αναφερόμαστε σ' εκείνους τους πασόκους (λέγε με Λαλιώτη) που θα καλόβλεπαν έναν εκτοπισμό των ΑΝΕΛ για να καταλάβει το ΠΑΣΟΚ τη θέση τους. Οι ΑΝΕΛ θα υπογράψουν τη συμφωνία και με τα δυο χέρια, όπως φάνηκε καθαρά από την τοποθέτηση του εκπροσώπου τους Δ. Καμμένου στην εκπομπή της ΕΡΤ το βράδυ της 20ής Φλεβάρη.

Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει καμιά ιδιαίτερη δυσκολία, γιατί επίσημα δεν έκανε κάποιο άνοιγμα σε συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα από την παρούσα Βουλή. Μάλιστα, την Κυριακή, πριν δηλαδή οι Τσιπροκαμμένοι κλείσουν την καταρχήν συμφωνία στις Βρυξέλλες, η Φώφη επανέλαβε τη γραμμή των «τριάδων», που πρώτος είχε διατυπώσει ο Σκανδαλίδης. «Σε τρίδυμο παίζουμε, σε δίδυμο όχι» δήλωσε η αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΣΥ, θέτοντας ως όρο (λέμε τώρα) τη συμμετοχή και των δύο μεγάλων κομμάτων σε μια μελλοντική κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», αφού γίνουν πρώτα εκλογές. Κι όταν της είπαν ότι μ' αυτή τη στάση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να προκύψει κυβέρνηση, είχε έτοιμη την απάντηση: «Και γιατί θα πρέπει να το χρεωθούμε εμείς; Να συμφωνήσουν η ΝΔ με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν δεν συμφωνήσουν, ας πάμε σε εκλογές και με απλή αναλογική (σ.σ. αν οι πρώτες εκλογές δε δώσουν κυβέρνηση, οι επαναληπτικές θα γίνουν με το νέο εκλογικό νόμο, που ψήφισαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Εμάς μας συμφέρει, τη χώρα ίσως δε θα συμφέρει. Δεν μπορεί όμως να είμαστε μονίμως εμείς η υπεύθυνη δύναμη. Ας το κάνουν κι άλλοι. Αν συμφωνήσουν, τότε ναι, θα μπούμε κι εμείς στην κυβέρνηση».

Ετσι θα πορευτεί το ΠΑΣΟΚ. Με διμέτωπο κατά ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ και με την ελπίδα ότι η μνημονιακή βαρβαρότητα θα αποψιλώσει τον ΣΥΡΙΖΑ και θα επαναπατρίσει παλιούς ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ. Δε βάζουν μεγάλες φιλοδοξίες, ένα διψήφιο νούμερο στις επόμενες εκλογές και η τρίτη θέση στη Βουλή θα ήταν ό,τι πρέπει για το ΠΑΣΟΚ και προσωπικά για τη Φώφη.

Νικολάου μήνις

Μία τους και μία μας. Αυτό σκέφτηκε ο Καμμένος και επέτρεψε στον συνεπώνυμό του βουλευτή να επιτεθεί όχι μόνο κατά του Φίλη, αλλά συνολικά κατά του ΣΥΡΙΖΑ. «Να ενημερώσω τον κ. Φίλη ότι εάν ο ίδιος επιθυμεί να συγκυβερνήσει με τους βρώμικους, ευχαρίστως, ευχαρίστως αποχωρούμε από την κυβέρνηση σήμερα!! Αναμένω την απάντησή του στην σαφέστατη θέση μου. Τέλος οι καφενειακού τύπου κουβεντούλες. Ας αναλάβει ο καθένας το κόστος των δηλώσεών του. “Τέλος οι τσάμπα μάγκες”, όπως έλεγε ο βρώμικος κ. Σημίτης. ΩΣ ΕΔΩ», ήταν το πρώτο χτύπημα του Δ. Καμμένου.

Μετά, από τον Φίλη πέρασε στον ΣΥΡΙΖΑ: «Ηρθα σε συνεννόηση με τον Πάνο Καμμένο και του είπα, δεν γίνεται. Δεν ανέχομαι να ξαναμπώ και να τους κοιτάω στα μάτια μέσα στο Κοινοβούλιο και να ξέρω ότι δεν με θέλουν. Εγώ θέλω απάντηση από τον ΣΥΡΙΖΑ. Να πάρουν ξεκάθαρη θέση και να μας πούνε τι θέλουν, διότι έχουμε ρίξει πολλή δουλειά και ιδρώτα. Δεν θα ήθελα να συνεχίσει να υπάρχει αυτό το υπονοούμενο. Δεν καταλαβαίνω γιατί υπάρχει αυτή η σιγή αυτές τις μέρες και δεν ξέρω βέβαια αν κατάλαβε και ίδιος τι είπα. Εδώ γίνεται χαμός με την αξιολόγηση και εμείς ασχολούμαστε με τα βρώμικα του Φίλη»!

Θύμωσε ο πρόεδρος και υπουργός Καμμένος και ξαμόλυνε τον βουλευτή Καμμένο να προειδοποιήσει τον ΣΥΡΙΖΑ να μη θεωρεί δεδομένους τους ΑΝΕΛ; Όχι βέβαια. Το εσωκομματικό ακροατήριο προσπαθεί να ικανοποιήσει: μας την πέφτει ο Φίλης, θα την πείσουμε κι εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ. Ίσως καταφέρουμε να πάρουμε μια δήλωση -ήπιας έστω- αποδοκιμασίας του Φίλη. Ακόμα και με non paper να γίνει αυτό, ευχαριστημένοι θα είμαστε. Αλλά και να μην υπάρξει αποδοκιμασία του Φίλη από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ, δεν πειράζει, του απαντήσαμε εμείς και είμαστε πάτσι.

Ο Φίλης δεν είναι πρόβλημα για τον Καμμένο. Ο Φίλης είναι πρόβλημα για τον Τσίπρα, καθώς χτυπάει εκεί που αυτός «πονάει». «Όσον αφορά τη συνεργασία με τους ΑΝΕΛ, αυτή έγινε αναγκαστικά για συγκυριακούς και όχι για στρατηγικούς λόγους» λέει ο Φίλης. Ποιος συριζαίος δε γουστάρει αυτή την ερμηνεία; Ελα όμως που από πλευράς Τσιπραίων έχει πλέον δοθεί στρατηγική σημασία στη συνεργασία με το ακροδεξιό μόρφωμα των ΑΝΕΛ. Οπότε ο Φίλης κάτι κερδίζει στο συριζαϊκό ακροατήριο από την αρχή ακόμα.

Ο Φίλης, όμως, συνεχίζει με πολιτική θεωρία: η αναγκαστική-συγκυριακή συνεργασία με τους ΑΝΕΛ έγινε «σε μια περίοδο που το πολιτικό σκηνικό καθόριζε η αντίθεση “μνημόνιο-αντιμνημόνιο”», η οποία όμως «πλέον ξεθωριάζει». Αδικο έχει; Αφού το τρίτο Μνημόνιο το ψήφισαν όλοι μαζί, δεν έχουν κανένα λόγο να πηγαίνουν αποκλειστικά με τον Καμμένο, λες και έχουν παντρευτεί το ακροδεξιό κόμμα του. Θα μπορούσαν να πάνε και με το ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα, στη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται το μέλλον, αφού ο Καμμένος σβήνει κομματικά και ο Κούλης επελαύνει. Οπως λέει ο Φίλης, πρέπει «να διαμορφώσουμε προϋποθέσεις κοινού προγράμματος και να προνοήσουμε ώστε να τηρηθεί ο δεξιός πόλος, που έτσι κι αλλιώς, παρά το προβάδισμά του στις δημοσκοπήσεις, δεν εμφανίζει πειστικότητα και δυναμική».

Όταν του ζητούν να το κάνει συγκεκριμένο, ο Φίλης δεν έχει πρόβλημα: «Δεν δίνουμε συγχροχάρτι σε κανέναν. Όμως, σε αντιστοιχία και προς τις ευρωπαϊκές εξελίξεις και τη νέα σχέση που τείνει να διαμορφωθεί μεταξύ Αριστεράς, Σοσιαλιστών και Πρασίνων στην Ευρώπη και με υπαρκτό τον κίνδυνο παλινόρθωσης μιας επιθετικής και ρεβανσιστικής Δεξιάς, πρέπει να αναζητήσουμε συνεργασίες με τον κεντρώο χώρο και αυτός στη χώρα μας εκφράζεται κυρίως από τη Δημοκρατική Συμπράταξη». Ακολουθεί ο... κάρφαρος: «Δεν μπορεί να πασχίζει ο Τσίπρας να δώσει σάρκα και οστά σε αυτή τη συνεργασία στο ευρωπαϊκό επίπεδο και στην Ελλάδα να μην κάνουμε τίποτα. Δεν ισχυρίζομαι ότι η συνεργασία μαζί τους μπορεί να υπάρξει άμεσα. Πρέπει όμως να κάνουμε το άνοιγμα για να διαμορφωθούν προγραμματικές συγκλίσεις (...) Πρέπει εμείς να βάλουμε τα διλήμματα που σχετίζονται με τον κίνδυνο μιας δεξιάς παλινόρθωσης μπροστά σε όλους τους δημοκρατικούς και προοδευτικούς πολίτες. Και όσοι αρνούνται να εισπράττουν τη λαϊκή απόρριψη».

Αυτή είναι μια πολιτικά συγκροτημένη πλατφόρμα, η οποία θα μπορούσε να υλοποιηθεί και στην παρούσα Βουλή. Το ΠΑΣΟΚ, βέβαια, έχει τα δικά του προβλήματα κι αυτό πολιτικοί σαν τον Φίλη δεν το αγνοούν. Δεν προσβλέπουν σε άμεση συνεργασία, αλλά στο άνοιγμα μιας συζήτησης από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Κι αυτό είναι που δημιουργεί προβλήματα στους Τσιπραίους. Το παραμύθι ότι η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία έχει κάνει προοδευτική στροφή, αλλά το ΠΑΣΟΚ δεν έχει ακολουθήσει, που το λένε όλοι (ο Σκουρλέτης, ο Τζανακόπουλος, ο Παππάς), δεν μπορεί να σταθεί για καιρό.

Μέχρι πού θα το τραβίξει ο Φίλης; Δεν ξέρουμε και το πιθανότερο είναι πως δεν ξέρει ούτε αυτός. Μέχρι στιγμής, τα είπα στην κεντρική επιτροπή και μετά βγήκε στο ημιεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ (από συνέντευξη στην ΕφΣυν είναι τα αποσπάσματα που παραθέσαμε) και τα επανέλαβε πιο αναλυτικά. Και περιμένει...

Καβαλημένα καλάμια...

Αμα το καβαλήσεις το καλάμι δεν ξεκαβαλικεύεις εύκολα. Ετσι και ο συρφετός των ΦλωΡαΔια θα προτείνει, λέει, την πραγματοποίηση Εθνικής Συντακτικής Συνέλευσης του προοδευτικού χώρου μετά το Πάσχα και στη συνέχεια εκλογή αρχηγού από τη βάση.

Για το ΠΑΣΟΚ και τους υπόλοιπους που μαζεύτηκαν στη Δημοκρατική Συμπράταξη δεν υπάρχει θέμα. Δεν πρόκειται να συμμετάσχουν σε καμιά διαδικασία, ενώ έχουν σταματήσει να ασχολούνται με τους ΦλωΡαΔια. Ξέρουν πολύ καλά πως αν αρχίσουν και απαντούν σε όσα λένε, θα τους κρατήσουν στην επικαιρότητα έστω και με αρνητική προβολή. Ενώ αγνοώντας τους τους αφήνουν να βράζουν στο ζουμί τους, μέχρι να εξατμιστούν.

Ακόμα και ο Βενιζέλος αρνείται να «παίξει» μαζί τους, μολονότι κάποια στιγμή στην αρχή φάνηκε να ανοίγει διαύλους με τη Διαμαντοπούλου (τα «μαγαζιά» τους έκαναν μία και μοναδική κοινή εκδήλωση, που την ακολούθησε κοινό δείπνο σε κυριλέ εστιατόριο, κι αυτό ήταν όλο). Ο Βενιζέλος έχει δει καθαρά ότι οι τύποι δεν έχουν προοπτική, οπότε αποφάσισε να παραμείνει ως «διακριτή μονάδα» στο ΠΑΣΟΚ, να αντιστρατεύεται συνεχώς κάθε ιδέα συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ και να περιμένει τις επόμενες εκλογές, οπότε θα μπορέσει έστω και μόνος του να συνεργαστεί κυβερνητικά με τη ΝΔ. Για να έχει, όμως, αυτή τη δυνατότητα πρέπει να είναι βουλευτής και βουλευτή μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να τον κάνει.

Αμφίβολο, όμως, είναι αν στην... Εθνική Συντακτική Συνέλευση των ΦλωΡαΔια θα συμμετάσχει και ο Θεοδωράκης. Αυτός, προσπαθώντας να φιλοσυγκρατήσει τις διαρροές από το Ποτάμι, έβαλε τους δικούς του να πάρουν μέρος στις εκδηλώσεις που έκαναν οι ΦλωΡαΔια σε Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Λάρισα, παράλλη-

Βαρονοκτονία στο «Πάρκο των Πριγκίπων»

«Η λέξη-κλειδί που προτείνω σήμερα είναι “σεβασμός”». Δεν πρόλαβε να τελειώσει τη φράση του και η σάλα σείστηκε από χειροκροτήματα. Σημάδι πως η εθνική συνέλευση του Δημοκρατικού Κόμματος ελεγχόταν πλειοψηφικά από οπαδούς του Ρέντσι. Πήρε μια βαθιά ανάσα, ζάρωσε το μέτωπο καταπώς το συνηθίζει και συνέχισε με το ίδιο δακρύβρεχτο ύφος: «Είναι μια από τις πιο όμορφες λέξεις, σημαίνει να κοιτάξεις γύρω, μέσα, στα μάτια. Ο σεβασμός είναι ένα από τα πρώτα πράγματα που διδάσκουν οι γονείς στα παιδιά τους. Σε μια πολιτική κοινότητα ο σεβασμός είναι η μοναδική επιλογή».

Ο Μπερσάνι και οι άλλοι βαρόνοι του κόμματος κόντεψαν να πάθουν αποπληξία (πιο ψυλλιασμένος ο Ντ' Αλέμα φρόντισε ν' απουσιάσει). Κοιτάχτε ποιος μιλάει για σεβασμό! Ο άνθρωπος που μεταπήδησε στο Δημοκρατικό από το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα, που στηρίχτηκε στους βαρόνους για να γίνει δήμαρχος στη Φλωρεντία και μετά άρχισε να τους «καταπίνει» τον ένα μετά τον άλλο, απαιτώντας πρώτα να φύγει ο Μπερσάνι από πρόεδρος του κόμματος και να γίνει ο Ρέντσι πρόεδρος και μετά να αποσύρει το κόμμα την υποστήριξή του από την κυβέρνηση Λέτα, ώστε να γίνει ο Ρέντσι πρωθυπουργός.

Η αντιπολίτευση του την έφερε στο δημοψήφισμα. Ο Ντ' Αλέμα βγήκε από την πολιτική ναφθαλίνη, χρησιμοποίησε όλες τις ικανότητες στην ίντριγκα, που είχε διδαχθεί στο παλιό ευρω-ρεβιζιονιστικό κόμμα του Μπερλίνγκουερ, οργάνωσε πρώτα τους βαρόνους και μετά τη λεγόμενη αριστερή πτέρυγα του PD και με τη δουλειά που έκαναν έγειραν τη ζυγαριά αποφασιστικά σε βάρος του Ρέντσι, οδηγώντας τον σε μια συντριπτική ήττα. Ο αλαζόνας Ρέντσι δεν είχε άλλη επιλογή από το να παραιτηθεί από πρωθυπουργός, να βάλει στη θέση του τον Τζεντιλόνι (πώς είχε κάνει ο Πούτιν με τον Μετβέντεφ;) και να οργανώσει την απειθαρχία του με στόχο να εκδικληθεί τους βαρόνους και να ελέγξει ασφυκτικά το κόμμα, ώστε να μπορέσει να επιχειρήσει ένα δυναμικό come back.

Ο Ρέντσι αποφάσισε να γίνει συνέδριο το Μάη, ξέροντας ότι οι άλλοι είναι απροετοίμαστοι. Οι βαρόνοι αντιπρότειναν τον Ιούλη ή μετά το καλοκαίρι, μπας και μπορέσουν να βρουν ένα πρόσωπο που θα το βάλουν απέναντι στον Ρέντσι. Η εθνική συνέλευση του κόμματος απέρριψε την πρόταση των βαρόνων. Από το ξενοδοχείο της Ρώμης με το συμβολικό όνομα «Πάρκο των Πριγκίπων», όπου συγκλήθηκε η εθνική συνέλευση του Δημοκρατικού Κόμματος, βγήκε νικητής ο πρίγκιπας Ματέο Ρέντσι. Οι βαρόνοι είτε θα υποταγούν στην απόλυτη εξουσία του είτε θα μαζέψουν τα συντρίμια τους και θα στήσουν άλλο κόμμα. Ο ιταλικός Τύπος προεξοφλεί το δεύτερο, αναρωτιέται όμως τι κομμάτι του κόμματος θα καταφέρουν να πάρουν μαζί τους.

Δε θα είναι καινοφανές φαινόμενο μια ακόμα διάσπαση στους κόλπους της ιταλικής Κεντροαριστεράς. Από τη δεκαετία του '90, ο χώρος που κάλυπτε το παλιό Ρ«C»Ι, η μικρή σοσιαλδημοκρατία του Κράζι (που πέθανε αυτοεξοριστός στην «αυλή» του Μπεν Αλί της Τυνησίας, για να μην οδηγηθεί στη φυλακή για οικονομικά σκάνδαλα) και ένα τμήμα της παλιάς Χριστιανοδημοκρατίας, παρουσίασαν πολλές διασπάσεις και επανασυγκολλήσεις. Η «Ελιά» του Ρομάνο Πρόντι ήταν μια σχετικά στέρεα επανασυγκόλληση, μετεξέλιξη της οποίας υπήρξε το Δημοκρατικό Κόμμα που ίδρυσε ο Βάλτερ Βελτρόνι το 2007. Μετά από μια δεκαετία φαίνεται πως ήρθε η ώρα μιας νέας διάσπασης.

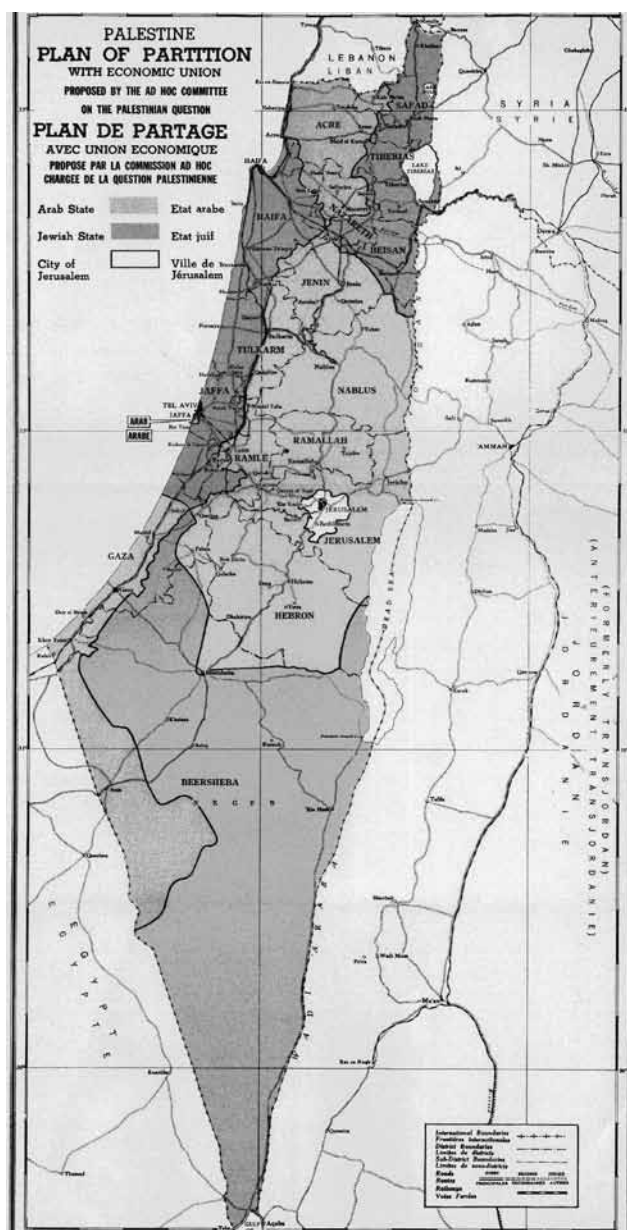
Από τη διάσπαση -αν τελικά γίνει- θα βγει «ψαλιδισμένος» και ο Ρέντσι. Δεν έχει, όμως, άλλη επιλογή. Μόνο με ένα «καθαρά δικό του» κόμμα μπορεί να ελπίζει σε επανάκαμψη. Έχει πολιτικούς συμμάχους στη Νέα Κεντροδεξιά του Αντζελίνο Αλφάνο (διάσπαση από το κόμμα του Μπερλουσκόνι), ενώ προσδοκά ότι και το κόμμα του Μπερλουσκόνι θα στηρίξει μια κυβέρνηση συνεργασίας μ' αυτόν (τον Ρέντσι) πρωθυπουργό, αν το PD καταφέρει να πάρει την πρώτη θέση μεταξύ των τριών αυτών κομμάτων. Η Ιταλία έχει παράδοση διακυβέρνησης από συμμαχικές αστικές κυβερνήσεις και σ' αυτό ποντάρει ο Ρέντσι.

Ο Τραμπ, ο Ερεκάρτ και η λύση των δύο κρατών στην Παλαιστίνη

Ο Σαέμπ Ερεκάρτ δε χρειάζεται συστάσεις. Ήταν ο επικεφαλής διαπραγματευτής της Παλαιστινιακής Αρχής και τώρα είναι γενικός γραμματέας της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ ή PLO αν θέλετε). Κράτησε την καρέκλα του, παρά το στραπάτσο που υπέστη πριν από μερικά χρόνια, με τα «παλαιστινιακά έγγραφα» που έβγαλε στη δημοσιότητα το 2011 το Αλ Τζαζίρα, που τον έδειχναν να παραπονιέται στον αμερικάνο απεσταλμένο Ντέιβιντ Χέιλ στις 15/1/2010, στην Ιερικό, λέγοντας: «Οι ισραηλινοί θέλουν τη λύση των δύο κρατών, αλλά δεν εμπιστεύονται. Τη θέλουν περισσότερο από όσο νομίζεις, ορισμένες φορές περισσότερο από τους Παλαιστίνιους. Αυτό που είναι σ' εκείνο το χαρτί τους δίνει τη μεγαλύτερη Ιερουσαλήμ στην εβραϊκή ιστορία, συμβολικό αριθμό επιστροφής προσφύγων, αποστρατιωτικοποιημένο κράτος... τι περισσότερο μπορώ να δώσω;» (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/630/> Διεθνή/9683. Προδότες-μεπατέντα-2).

Τώρα που ο Τραμπ συναντήθηκε με τον Νετανιάχου και έδωσε να αδιαφορεί για τη λύση των δύο κρατών στην Παλαιστίνη (θα είμαι με όποια λύση γίνει αποδεκτή και από τους δύο, υποστήριξε), προκαλώντας την αγανάκτηση του Αραβικού Συνδέσμου και την κάθετη αντίθεση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες, ο Ερεκάρτ διαμαρτυρήθηκε κι αυτός, υποστηρίζοντας όμως ότι η λύση του ενός κράτους μπορεί να γίνει μόνο αν αυτό είναι δημοκρατικό, κοσμικό και με ισότιμα δικαιώματα για Παλαιστίνιους και Ισραηλινούς. Αυτό, όμως, είναι... ανέκδοτο και θα είναι ανέκδοτο όσο ζει και βασιλεύει ο σιωνισμός. Κι αυτό φροντίζουν οι ίδιοι οι σιωνιστές να μας το θυμίζουν, πότε σκοτώνοντας νέους που τους πετούν πέτρες, πότε γκεμίζοντας σπίτια Παλαιστίνιων (όπως την περασμένη Κυριακή στον οικισμό Βεδουϊνών στη Χαν Αλ Αχμάρ της Δυτικής Οχθης, όπου έδωσαν εντολή κατεδάφισης 40 σπιτιών), πότε εξαπολύοντας ακόμα και γενοκτονία (όπως με τις αλληπάλληλες πολεμικές επιχειρήσεις τους στη Λωρίδα της Γάζας). Επομένως είναι τουλάχιστον άπονο να αναφέρεται ο Ερεκάρτ σε κάτι τέτοιο, χωρίς να αναφέρει πώς θα γίνει αυτό. Δε θα μπορούσε, όμως, ένας υποτακτικός των Αμερικάνων να υποστηρίξει την Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Ο Ερεκάρτ είπε και κάτι άλ-

λο. Καταφέρθηκε κατά της βρετανίδας πρωθυπουργού, Τερίζα Μέι, η οποία σκοπεύει να γιορτάσει τα 100 χρόνια από τη διακήρυξη Μπάλφουρ. Εδώ θα ήταν χρήσιμο να αναφέρουμε μερικά πράγματα που έχουν να κάνουν τόσο με τη διακήρυξη αυτή όσο και με την ιστορική πορεία της δημιουργίας του κράτους του Ισραήλ και της κατοχής της Παλαιστίνης με τον ενταφισμό, παράλληλα, της λύσης των δύο κρατών. Θα είμαστε αναγκαστικά σύντομοι, όμως αναλυτικότερα θα μιλήσουμε σε υπό έκδοση μπροσουρά για το Παλαιστινιακό.

Στις 2 Νοέμβρη του 1917, η βρετανική κυβέρνηση εξέδωσε τη διακήρυξη Μπάλφουρ, με τη μορφή επιστολής από τον υπουργό των Εξωτερικών της Βρετανίας Αρθουρ Τζέμς Μπάλφουρ προς ένα σιωνιστή ηγέτη. Σύμφωνα με την επιστολή, η βρετανική κυβέρνηση υποσχεθεί την πολιτική της δημιουργίας μιας «εθνικής στέγης» για τους Εβραίους στην Παλαιστίνη. Το επόμενο διάστημα, χιλιάδες Εβραίοι έσπευσαν να μετοικήσουν στην Παλαιστίνη και πολλοί αγόρασαν γη από άραβες φεουδάρχες. Τον

Απρίλη του 1936, ξέσπασε μία μεγάλη εξέγερση του παλαιστινιακού λαού που κράτησε έξι μήνες και πνίγηκε στο αίμα από τους Βρετανούς, που με εντολή της Κοινωνίας των Εθνών (πρόγονος του σημερινού ΟΗΕ) διοικούσαν την Παλαιστίνη (η εντολή αυτή πολιτογραφήθηκε ως «Βρετανική Εντολή»).

Το 1939, η Βρετανική Εντολή δεν αντέχει πλέον. Οι Βρετανοί συνειδητοποιούν ότι η αποικιοκρατικού τύπου εξουσία τους δεν μπορεί να συνεχιστεί και συγκαλούν σύνοδο στο Λονδίνο (με εκπροσώπους τόσο Αράβων όσο και Εβραίων) για να συζητήσουν το πρόβλημα. Η σύνοδος δεν καταλήγει πουθενά, αλλά λίγους μήνες αργότερα οι Βρετανοί παρουσιάζουν ένα 12σέλιδο κείμενο (το «Λευκό Χαρτί»), στο οποίο αναφέρουν (προς έκπληξη των Σιωνιστών) ότι δεν μπορεί να δημιουργηθεί εβραϊκό κράτος χωρίς τη συναίνεση των Αράβων και αντιτίθενται στη διαίρεση της Παλαιστίνης.

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος αλλάζει άρδην το σκηνικό. Οι άγριες διώξεις των Εβραίων από τους Ναζί οδηγούν τον

ΟΗΕ, μετά από πολλούς μήνες συζητήσεων στην επιτροπή για το Παλαιστινιακό, στην υιοθέτηση του ψηφίσματος 181 του Νοέμβρη του 1947 για τη διαίρεση της Παλαιστίνης. Ήταν μία απόφαση που επιβλήθηκε εκ των πραγμάτων, μιας και η δημιουργία ενός ενιαίου κράτους (όπως υποστήριζε η Σοβιετική Ένωση αρχικά) κατέστη αδύνατη. Όμως ακόμα κι αυτή η διαίρεση δεν ήταν απόλυτη, καθώς προέβλεπε νομισματική, οικονομική και τελωνειακή ένωση και κοινή χρήση των λιμανιών και των μεταφορικών μέσων.

Η λύση αυτή δεν απέδωσε, καθώς ούτε οι άραβες αντιδραστικοί (που στηρίζονταν από τους Βρετανούς) ούτε οι σιωνιστικοί κύκλοι την αποδέχτηκαν. Οι ηγέτες των Εβραίων, αν και αρχικά υποστήριξαν την απόφαση του ΟΗΕ, έκαναν τα στραβά μάτια στις δολοφονικές επιθέσεις των παραστρατιωτικών τους οργάνων, που κατέληξαν σε σφαγές, όπως αυτή του Ντέιρ Γιασίν (στην επέτειο της οποίας γίνονται βίαιες διαδηλώσεις από τους Παλαιστίνιους ακόμα και σήμερα), όταν 250 γυναίκο-παιδα και γέροι (πάνω από το ένα τρίτο του πληθυσμού του χωριού) έπεσαν νεκροί μέσα σε μια μέρα από τους σιωνιστές.

Από την άλλη, οι άραβες αντιδραστικοί δε δέχτηκαν εξαρχής να συνεργαστούν με τον ΟΗΕ, απαιτώντας ένα και μόνο κράτος που θα εμποδίζει τη μετανάστευση των Εβραίων από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Παλαιστίνη. Εφτασαν μάλιστα στο σημείο να κηρύξουν μποϊκοτάζ στα εβραϊκά προϊόντα, πριν ακόμα σχηματιστεί το κράτος του Ισραήλ (ένα μποϊκοτάζ σε εντελώς διαφορετική βάση από αυτό που υποστηρίζουν τώρα οι Παλαιστίνιοι, μετά από εξήντα χρόνια κατοχής), ενώ ο Μουφτής της Ιερουσαλήμ είχε διαπρέψει ως συνεργάτης των Ναζί!

Λίγες μέρες μετά τη σφαγή του Ντέιρ Γιασίν (στις 13 Απρίλη του 1948), δέκα νοσοκομειακά οχήματα που μετέφεραν Εβραίους δέχτηκαν επίθεση από άραβες ενόπλους σε γειτονία της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 76 γιατροί, νοσοκόμες και ασθενείς που πήγαιναν στο νοσοκομείο Hadassah. Αυτά θα πρέπει να τα έχουν υπόψη τους όσοι ανιστόρητοι κατακεραυνώνουν την απόφαση της Σοβιετικής Ένωσης να υποστηρίξει τη διαίρεση της Παλαιστίνης σε δύο κράτη.

Ποινή χάδι στον σιωνιστή δολοφόνο

Σε ποινή-πρόκληση (18μηνη φυλάκιση) καταδίκασε ισραηλινό δικαστήριο τον λοχία Ελόρ Αζάρια, που είχε δολοφονήσει εν ψυχρώ τον Παλαιστίνιο Αμπντελφάτχ Αλ Σαρίφ, τον Μάρτη του 2016 στη Δυτική Οχθη. Η ποινή είναι χωρίς ελαφρυντικό, γεγονός που την κάνει πιο προκλητική (πόση θα ήταν με ελαφρυντικό;). Και γίνεται ακόμα πιο προκλητική, αν αναλογιστεί κανείς τις ποινές φυλάκισης 6,5 χρόνων και 4 χρόνων που επέβαλε ισραηλινό δικαστήριο σε δυο παλαιστίνιους νέους για πετροπόλεμο και ρίψη μολότοφ εναντίον ισραηλινών στρατιωτών, κατά τη διάρκεια συγκρούσεων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ τον Οκτώβρη του 2016.

Ο Αζάρια είχε εκτελέσει εν ψυχρώ τον Αλ Σαρίφ ενώ αυτός ήταν τραυματισμένος και αναίσθητος στην άσφαλτο, μετά από πυρά που είχε δεχτεί από άλλους ισραηλινούς στρατιώτες λίγο νωρίτερα. Σύμφωνα με μαρτυρίες ισραηλινών στρατιωτών (δεν επιβεβαιώνονται από άλλες πηγές, ενώ υπάρχουν μαρτυρίες παλαιστίνιων πολιτών, που βρίσκονταν στο σημείο, ότι τα ενοχοποιητικά στοιχεία φυτεύτηκαν εκ των υστέρων), ο Αλ Σαρίφ μαζί με άλλον ένα Παλαιστίνιο είχαν επιτεθεί με

μαχαίρια εναντίον ισραηλινής περιπόλου. Από τα πυρά της περιπόλου σκοτώθηκε ο ένας Παλαιστίνιος και τραυματίστηκε ο Αλ Σαρίφ. Μετά, ανέλαβε δράση ο λοχίας Αζάρια.

Λίγο πριν εκτελέσει εν ψυχρώ τον λιπόθυμο Αλ Σαρίφ, ο Αζάρια ακούστηκε να λέει: «Αυτό το σκυλί είναι ακόμα ζωντανό» και «αυτός ο τρομοκράτης πρέπει να πεθάνει». Η εν ψυχρώ δολοφονία του Αλ Σαρίφ θα είχε κουκουλωθεί, αν δεν την μαγνητοσκοπούσε Παλαιστίνιος που βρισκόταν κοντά στο σημείο και δεν την έδινε στη δημοσιότητα ισραηλινή ανθρωπιστική οργάνωση.

Η πολιτική αγωγή, που έτσι κι αλλιώς λειτούργησε προσχηματικά, ζήτησε η ποινή για τον Αζάρια να είναι μεταξί των και πέντε χρόνων, όταν οι ποινές για ανθρωποκτονία σύμφωνα με την ισραηλινή νομοθεσία φτάνουν τα 20 χρόνια. Οι δικαστές δέχτηκαν ως αληθείς τους ισχυρισμούς της πολιτικής αγωγής ότι ο Αζάρια σκότωσε τον παλαιστίνιο νέο χωρίς να απειλείται, ενώ ο Αζάρια δεν έδειξε την παραμικρή μεταμέλεια για την πράξη του. Προκειμένου να αιτιολογήσουν την ποινή, προέβαλαν τη «μοναδική ατμόσφαιρα μετά την επίθεση», την «πολυπλοκότητα της υπόθεσης» και τη «σύγκρουση αξιών που την

χαρακτηρίζει». Με άλλα λόγια, οι δικαστές αποφάσισαν να απαλλάξουν ουσιαστικά το δολοφόνο, Αζάρια επειδή αυτό απαιτούσε η ισραηλινή ακροδεξιά πολιτική ηγεσία και ο αφιονισμένος σιωνιστικός όχλος που στήριξε από την αρχή τον Αζάρια για την πράξη του. Το μόνο ελαφρυντικό που του αναγνώρισαν, το οποίο κατά δήλωσή τους έπαιξε εντελώς δευτερεύοντα ρόλο στην απόφαση, ήταν ότι ο Αζάρια συμμετείχε για πρώτη φορά σε αντιμετώπιση «τρομοκρατικής» επίθεσης.

Σύμφωνα με γκάλοπ που δημοσιεύτηκε στην ισραηλινή εφημερίδα Times of Israel, μόλις το 19% των ερωτηθέντων τάχθηκε ενάντια στο να δοθεί χάρη στον Αζάρια από τον πρόεδρο της χώρας, ενώ εκατοντάδες ήταν οι ισραηλινοί που συμμετείχαν στην καμπάνια αλληλεγγύης στον δολοφόνο λοχία με την ονομασία

«Γιος όλων μας». Σύμφωνα με την αμερικανική ΜΚΟ Human Rights Watch, η τακτική «πυροβολείς για να σκοτώσεις» του ισραηλινού στρατού για την αντιμετώπιση των επιθέσεων ενάντια σε ισραηλινούς στρατιώτες ή έποικους από Παλαιστίνιους χάρει ευρείας αποδοχής από την ισραηλινή κοινή γνώμη, ενώ το 47% των Ισραηλινών υποστηρίζει την άποψη ότι όποιος Παλαιστίνιος επιτίθεται ενάντια σε στρατιώτη ή έποικο πρέπει να εκτελείται επι τόπου, ακόμα κι όταν δεν αποτελεί κίνδυνο.

Την Τρίτη 21 Φλεβάρη, ο γνωστός ακροδεξιός υπουργός Παιδείας Ναφταλί Μπένεντ δήλωσε ότι «η διατήρηση της ασφάλειας του Ισραήλ επιβάλλει να δοθεί χάρη στον Αζάρια. Ο Ελόρ στάλθηκε εκεί για να προστατέψει Ισραηλινούς (σ.σ. η δολοφονία του Αλ Σαρίφ έγινε κοντά σε εβραϊκό εποίκισμό), σε μια περίοδο

όξυνσης της παλαιστινιακής τρομοκρατίας. Δεν πρέπει να πάει στη φυλακή, αλλιώς όλοι θα πληρώσουμε το τίμημα».

Κατά τη διάρκεια της δίκης, αποκαλύφθηκε ότι ο Αζάρια έχει ακραίες αντι-αραβικές απόψεις που έχει εκφράσει κατ' επανάληψη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Κατά τη διάρκεια της σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014, υποστήριζε μέσω αναρτήσεών του στο Facebook το μακέλεμα του παλαιστινιακού λαού στην πολιορκημένη Λωρίδα. Επίσης, παραδέχτηκε ότι κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη Χεβρόνα είχε επαφές με τους οπαδούς του φασίστα ραβίνου Μέρ Καχάνε, γνωστού για τις ακροδεξιές απόψεις του και ηγέτη της σιωνιστικής ομάδας Καχ, που τέθηκε εκτός νόμου από τις ισραηλινές αρχές το 1994, όταν ένα από τα μέλη της, ο Μπαρούχ Γκολντστάιν, σκότωσε 29 παλαιστίνιους προσκυνητές στη Σφαγή του Τζαμιού του Ιμπραχίμ στη Χεβρόνα. Αυτές οι αποκαλύψεις όχι μόνο δεν έστρεψαν την κοινή γνώμη εναντίον του, αλλά αντίθετα αύξησαν τη δημοτικότητά του, ενώ τα ισραηλινά ΜΜΕ φούσκωσαν τα πανιά της καμπάνιας αλληλεγγύης.

Ο συνήγορος του Αζάρια δήλωσε ότι θα ασκήσει έφεση

στην ποινή και ότι θα χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα, συμπεριλαμβανομένης και της προεδρικής χάρις, προκειμένου ο Αζάρια να μην περάσει ούτε μια μέρα στη φυλακή. Ο Αζάρια, ακόμα και την περίοδο της δήθεν προφυλάκισής του μέχρι να εκδοθεί η δικαστική απόφαση, κρατούνταν σε στρατιωτική βάση, όπου κινούνταν ελεύθερα και είχε τη δυνατότητα να βλέπει όποτε θέλει τους οικείους του.

Από την άλλη, ο παλαιστίνιος ακτιβιστής που μαγνητοσκόπησε τη δολοφονία του Αλ Σαρίφ έχει δεχτεί εκατοντάδες απειλές θανάτου, ενώ το σπίτι του έχει δεχτεί δεκάδες επιθέσεις από ισραηλινούς έποικους.

Ο Αζάρια είναι ο μοναδικός Ισραηλινός που διώχθηκε και καταδικάστηκε έστω και προσχηματικά για δολοφονία Παλαιστίνιου το 2016, παρά το γεγονός ότι οι δολοφονημένοι Παλαιστίνιοι από στρατιώτες και έποικους την ίδια χρονιά έφτασαν τους 109, σύμφωνα με το Human Rights Watch. Η τελευταία φορά που ισραηλινός στρατιώτης καταδικάστηκε για ανθρωποκτονία ήταν το 2003, όταν ο Ταϊσίρ Χέιμπ σκότωσε με πυρά ελεύθερου σκοπευτή τον φιλοπαλαιστίνιο βρετανό ακτιβιστή και φωτογράφο Τομ Χάρνταλ στη Γάζα.

Οι μεταναστευτικές ροές Εβραίων στην Παλαιστίνη άλλαξαν την πληθυσμιακή αναλογία στην περιοχή, με αποτέλεσμα το 1948 (όταν δημιουργήθηκε το κράτος του Ισραήλ) οι Εβραίοι να αποτελούν το ένα τρίτο του πληθυσμού. Οι Βρετανοί προτίμησαν να κρατήσουν εχθρική στάση απέναντι στους Εβραίους, όχι επειδή κόπονταν για το καλό των Παλαιστίνιων, αλλά επειδή επέλεξαν να κάνουν χάρη στα αραβικά αντιδραστικά καθεστώτα, που ήθελαν να μοιραστούν την Παλαιστίνη. Γι' αυτό και εξαπέλυσαν τον πρώτο αραβοϊσραηλινό πόλεμο το 1948, μία μέρα μετά από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ, τον οποίο όμως έχασαν πανηγυρικά.

Οι σιωνιστές, υπό την ηγεσία του Μπεν Γκουριόν, κατέλαβαν το 77% της παλαιστινιακής γης, ενώ σύμφωνα με την απόφαση του ΟΗΕ προηγουμένως κατείχαν το 56%. Ταυτόχρονα, κατέλαβαν τη Δυτική Ιερουσαλήμ που βρισκόταν κάτω από την κηδεμονία του ΟΗΕ. Κάπου εκεί ενταφιάστηκε και το σχέδιο του ΟΗΕ για διαίρεση της Παλαιστίνης, που δεν έγινε ποτέ πράξη.

Ομως, η ακόμα βαρύτερη ήττα των Παλαιστίνιων ήρθε με τον πόλεμο των έξι ημερών, τον Ιούνιο του 1967, μεταξύ του Ισραήλ και της Ενωμένης Αραβικής Δημοκρατίας, που την αποτελούσαν η Αίγυπτος και η Συρία και την υποστήριζαν στη συνέχεια το Ιράκ και η Ιορδανία (δηλαδή οι ίδιες χώρες που εξαπέλυσαν τον πρώτο αραβοϊσραηλινό πόλεμο). Οι σιωνιστές, κάτω από την άμεση καθοδήγηση του αμερικανικού στόλου της Μεσογείου, καταφέρνουν μέσα σε μια μέρα να καταστρέψουν την αιγυπτιακή αεροπορία. Μέσα στις επόμενες μέρες καταλαμβάνουν ολόκληρη τη Δυτική Οχθη, τη Λωρίδα της Γάζας, το Σινά και αποσπούν τα υψώματα του Γκολάν από τη Συρία φτάνοντας μέχρι το Σουέζ στην Αίγυπτο. Στις 28 του Ιουνίου, προσαρτούν ολόκληρη την Ιερουσαλήμ στο κράτος τους. Το έγκλημα της κατοχής είχε ολοκληρωθεί και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, με την Παλαιστίνη να ματώνει αλλά να μην σταματά ποτέ να αντιστέκεται.

Διαδήλωση αλληλεγγύης στους μετανάστες Η γριά αλεπού ξέρει από νάζι

Με το σύνθημα «Αρκετά με τις δικαιολογίες», εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους της Βαρκελώνης το περασμένο Σάββατο για να διαδηλώσουν κατά της άρνησης της ισπανικής κυβέρνησης να εκπληρώσει την υπόσχεσή της να δεχτεί πρόσφυγες στο έδαφός της. Ήταν μία πράξη αλληλεγγύης που δυστυχώς δεν έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε συχνά, καθώς το ξενοφοβικό και ρατσιστικό δηλητήριο έχει ποτίσει για τα καλά τους ευρωπαϊκούς λαούς.

Ομως οι 300 χιλιάδες διαδηλωτές, σύμφωνα με τους διοργανωτές (160 χιλιάδες κατά την αστυνομία) απαίτησαν από την ισπανική κυβέρνηση να δεχτεί τους 17 χιλιάδες πρόσφυγες που έχει δεσμευτεί, στο πλαίσιο της απόφασης για τη μετεγκατάσταση των προσφύγων από την Ελλάδα και την Ιταλία, που ψηφίστηκε το Σεπτέμβριο του 2015, σύμφωνα με την οποία 160 χιλιάδες πρόσφυγες από τις δύο αυτές χώρες θα έπρεπε να μετεγκατασταθούν στα

επόμενα δύο χρόνια σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ισπανία. Η τελευταία, όμως, έχει δεχτεί μέχρι σήμερα μόνο 750 από τους 15.000 πρόσφυγες (ποσοστό 5%), γεγονός που την αναγορεύει στην πιο φιλόξενη από τις ευρωπαϊκές χώρες. Όχι ότι οι άλλες έχουν δεχτεί πολύ περισσότερους (συνολικά, μέχρι τις αρχές Φλεβάρη, είχαν δεχτεί γύρω στους 14.000 πρόσφυγες, ποσοστό κοντά στο 9%, δηλαδή λιγότερους κι από αυτούς που θα έπρεπε να δεχτεί μόνο η Ισπανία), αλλά η Ισπανία έχει το αρνητικό ρεκόρ.

Η διαδήλωση είχε πλατιά στήριξη. Εργατικά σωματεία, κοινωνικές οργανώσεις, δημοσιογράφοι, άνθρωποι των γραμμάτων, μέχρι και ο αρχιεπίσκοπος της Βαρκελώνης τη στήριξε, γεγονός που αντανάκλα την πίεση από την κοινωνία που δεν μπορεί να παρακολουθεί απaths τους συνεχείς πνιγμούς μεταναστών στα νερά της Μεσογείου. Ελπίζουμε να υπάρξει συνέχεια και η μεγαλύτερη διαδήλωση που έγινε ποτέ υπέρ των μεταναστών να μην καταλήξει όπως οι αντίστοιχες στη Γερμανία. Το ότι κάτι έχει αρχίσει και κινείται είναι σίγουρα πολύ θετικό.

Η γριά αλεπού ξέρει από νάζι

Η «Ρεπούμπλικα» είναι μια «σοβαρή» αστική εφημερίδα της Ιταλίας. Δεν είναι η γερμανική «Μπιλντ» ή η βρετανική «Μίρρορ». Όταν γράφει ότι ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ σκοπεύει να παραιτηθεί από την προεδρία της Κομισιόν, έχει ελέγξει την πληροφορία της. Και πληροφοριοδότης της είναι ο Γιούνκερ. Ο οποίος έβαλε την εκπρόσωπό του, Νατάσα Μπερτό, να γράψει στο twitter ότι πρόκειται για «καθαρό κατασκευάσμα». Η «Ρεπούμπλικα» επανήλθε γράφοντας ότι η πληροφορία της είναι αξιόπιστη και προέρχεται από «έγκυρες πηγές» και το ζήτημα έληξε εκεί.

Ετσι γίνονται αυτές οι δουλειές. Γριά αλεπού (αν και μόλις 61 ετών) της ευρωενωστικής πολιτικής ο Γιούνκερ, έστειλε το μήνυμα της ενόχλησής του στο Βερολίνο και πήρε μια πρόσκληση για δείπνο με την καγκελάριο. Τι τον ενόχλησε και άρχισε τα νάζια; Οτι ήταν έτοιμος να παρουσιάσει στις 8 Μάρτη τη «Λευκή Βίβλο» για την προώθηση της ευρωπαϊκής ενοποίησης στη μετά το Brexit εποχή, που θα αποτελούσε τη συμβολή της Κομισιόν στη φιέστα που θα γίνει στις 25 Μάρτη στη Ρώμη για την επέτειο των 60 χρόνων από την υπογραφή της Συνθήκης της Ρώμης, όμως το Βερολίνο του διαμήνυσε πως δεν είναι τώρα καιρός για τέτοια, γιατί κάθε συζήτηση περί «βαθέματος της ενοποίησης» φουσκώνει τα πανιά των λεγόμενων ευρωσκεπτικιστών. Εχουν όλοι εκλογές μπροστά τους και δε θέλουν πράγματα που μπορεί να «θολώσουν» το εθνικό λούστρο με το οποίο γυαλίζουν την προεκλογική τους προπαγάνδα.

Όλα δείχνουν ότι ο Γιούνκερ μάλλον δε θα παρουσιάσει τη «Λευκή Βίβλο». Κι αν την παρουσιάσει, αυτή θα είναι «αφουδατωμένη». Φυσικά, δε θα παραιτηθεί. Θα πάρει από τη Μέρκελ το «κατιτίς» του ως αντάλλαγμα για την «κατανόηση» που θα επιδείξει.

στο ψαχνό

Τέρμα τα ψέματα

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ απέδειξαν ότι δεν ταλαντεύτηκαν ούτε για μια στιγμή στην απόφασή τους να υπογράψουν την επέκταση του τρίτου Μνημονίου για κάποια χρόνια μετά το 2018 και παράλληλα να ψηφίσουν προληπτικά αντιλαϊκά μέτρα, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν η μείωση του αφορολόγητου και το πετσόκομμα των συντάξεων (μένει να μάθουμε τα ακριβή νούμερα και το σύνολο των μέτρων).

Το μόνο για το οποίο φροντίζουν είναι η διατήρηση της συνοχής του κοινοβουλευτικού τους λόχου, που θα τους επιτρέψει να ψηφίσουν μόνοι τους τα νέα μέτρα, όπως και μια κάποια διαχείριση του ελληνικού λαού.

Η αντιπολίτευση δεν τους κατηγορεί τόσο για την ουσία των μέτρων που θα ψηφίσουν και για την επέκταση του Μνημονίου όσο για τα ψέματα που λένε σχετικά με τη συμφωνία που έκλεισαν στις Βρυξέλλες τη Δευτέρα 20 Φλεβάρη και για τον κίνδυνο να σύρουν τη διαπραγμάτευση για μερικούς μήνες ακόμα. Είναι σαν να τους λένε: «υπογράψτε και ψηφίστε τα τώρα, να τελειώνουμε».

Μέσα στο μνημονιακό τόξο, που εμφανίστηκε ενωμένο όταν τον Αύγουστο του 2015 ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους, αλλά στη συνέχεια διαχωρίστηκε σε συγκυβέρνηση και αντιπολίτευση, καθώς ο Τσίπρας τους είπε ψέματα και τους πήγε σε εκλογές το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς, παίζεται το γνωστό παιχνίδι του μπουτζούρη, που στην αστική πολιτική λέγεται «ανακατανομή εκλογικής επιρροής». Όσο περισσότερο «πολιτικό κόστος» φορτωθεί η συγκυβέρνηση τόσο καλύτερα θα πάνε εκλογικά τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Αυτό που ονομάζεται «πολιτική αντιπαράθεση» γίνεται μόνο για την κουτάλα της εξουσίας.

Όλοι μαζί, όμως, συμφωνούν πως η λύση δεν μπορεί να δοθεί παρά μόνο στις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν αυτές διεξαχθούν. Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενες μάζες, μπορούν να έχουν λόγο μόνο ως ψηφοφόροι. Αντε και ως διαμαρτυρόμενοι «ησύχως» και «νομίμως». Τίποτα πέραν αυτών.

Τα ψέματα τελείωσαν. Οι αμυδρές ελπίδες αποδείχτηκαν φρούδες. Η σκληρή λιτότητα και η κινεζοποίηση ήρθαν για να μείνουν. Δεν ήταν μια σκληρή διαχείριση για μερικά χρόνια, αλλά μια στρατηγική επιλογή των δυνάμεων του κεφαλαίου. Ασχετα από το ποιος διαχειρίζεται κάθε εποχή την κυβερνητική εξουσία, όλοι μαζί υπηρετούν την ίδια πολιτική. Σκυταλοδρομία κάνουν. Αυτός που παίρνει τη σκυτάλη συνεχίζει άθιχτη την πολιτική που παρέλαβε και τη συμπληρώνει με νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα.

Μπορεί να μπει φραγμός στη συνεχιζόμενη αντιλαϊκή επίθεση; Ναι, μπορεί, αν γίνει πλατιά συνείδηση ότι αυτός ο φραγμός πρέπει να χτιστεί έξω από το αστικό πολιτικό παιχνίδι κι αν αρχίσει να σπάει η απογοήτευση και ο φόβος. Δεν είναι καμιά καινούργια ανακάλυψη αυτό, είναι «η λογική των πραγμάτων» όταν καθεστώς γίνεται η απόλυτη βαρβαρότητα. Ο φραγμός δεν μπορεί να χτιστεί με ροδοπέταλα, αλλά με όλα τα όπλα της ταξικής πάλης.

Όσο για την πολιτική, χωρίς την οποία ποτέ δεν έζησαν οι κοινωνίες, το «όλοι ίδιοι είναι» εύκολα μετατρέπεται σε όπλο του αντίπαλου. Όλοι ίδιοι είναι στην αστική πολιτική. Απέναντι σ' αυτό το πολύχρωμο «μπετόν αρμέ» μπορεί και πρέπει να αντιπαρατεθεί μια άλλη πολιτική, εργατική και επαναστατική. Πολιτική δεν μπορούν να συγκροτήσουν οι μονάδες αλλά οι συλλογικότητες. Γι' αυτό ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε το καθήκον της συγκρότησης της πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης.

Είτε πάρουμε την εκδοχή της Αστυνομίας (160.000) είτε πάρουμε την εκδοχή των διοργανωτών (300.000), ήταν πάρα πολύς ο κόσμος που διαδήλωσε υπέρ των προσφύγων την περασμένη Κυριακή στη Βαρκελώνη, με κεντρικό σύνθημα «Τέρμα οι δικαιολογίες, υποδοχή τώρα!». Μπορεί κανείς να πει πολλά σε μια σε βάθος ανάλυση του φαινομένου. Οτι έγινε προσπάθεια να ενταχθεί το ζήτημα στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι των λεγόμενων αυτονομιστών της Καταλονίας, ότι η κινητοποίηση στηρίχτηκε από αστικά πολιτικά κέντρα, όπως η δημαρχία και τοπικοί βουλευτές, όμως είναι άλλο πράγμα το πολιτικό μανιπουλάρισμα και άλλο οι λαϊκές διαθέσεις. Κανένα μανιπουλάρισμα δε θα απέδιδε, αν δεν υπήρχαν τέτοια αισθήματα στον απλό κόσμο που πλημμύρισε τη διάσημη ράμπλα και κατηφόρισε μέχρι τη θάλασσα για να εκφράσει την αλληλεγγύη του στους πρόσφυγες και να απαιτήσει από την κυβέρνηση της Μαδρίτης να πάρει στην Ισπανία τους 16.000 πρόσφυγες που έχει συμφωνήσει να πάρει από την Ελλάδα και την Ιταλία, στο πλαίσιο της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Δεν μεγαλοποιούμε τίποτα, δεν ξεχνάμε τη σχετικότητα που έχουν τέτοιες εκδηλώσεις, όμως στο μαύρο τοπίο της σημερινής Ευρώπης, η μαζική διαδήλωση των Βαρκελονέζων υπήρξε ένα φωτεινό σημάδι.

KONTRES

Όλοι μαζί

Τους βλέπετε στα κανάλια, τους ακούτε στα ραδιόφωνα, τους διαβάσετε στις εφημερίδες. Δεν είναι μόνο οι υπουργοί, είναι και οι κυβερνητικοί βουλευτές που υπερασπίζονται την παράταση του Μνημονίου, προσπαθώντας να παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό, σύμφωνα με τη γραμμή του επιτελείου προπαγάνδας του Μαξίμου. Ξέρουν πολύ καλά τι κάνουν. Ενα τσούρμο εξουσιαστικά καθάρματα είναι, που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μη χάσουν από τα χέρια την κουτάλα της εξουσίας.

Λαοφιλία!

Μπορεί ο υφυπουργός Πετρόπουλος να δηλώνει ότι οι μαγαζάτορες τον συναντούν στο δρόμο και τον ευχαριστούν γιατί επιτέλους μπορούν να πληρώσουν ασφαλιστικές εισφορές, ενώ άλλοι του παραπονιούνται ζητώντας να πληρώνουν περισσότερα, όμως το συνδικαλιστικό όργανο των εμπόρων (ΕΣΕΕ) ακολουθεί αυτά των ελευθεροεπαγγελματιών, προαναγγέλλοντας κι αυτό προσφυγή κατά των εφαρμοστικών εγκυκλίων για τις ασφαλιστικές εισφορές. Συστήνεται δε στα μέλη του να πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές του Γενάρη υποβάλλοντας ταυτόχρονα και δήλωση επιφύλαξης κάθε νομίμου δικαιώματος.

Δεν μπορείς να πεις, η λαοφιλία του υφυπουργού Πετρόπουλου, του κρυπτόμενου πρώην υπουργού Κατρούγκαλου και εν γένει της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων αυξάνεται.

Η είδηση

Εντάξει, η δήλωση του υπουργού Τόσκα για τις μολότοφ που έπεσαν στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ ήταν αντάξια του επιπέδου ενός απόστρατου καραβανά. Ο Τόσκας ανακάλυψε τη... διαπλοκή και τα... κοινά συμφέροντά της, «που μπορεί να βάζουν

αυτούς τους αφελείς ή πονηρούς» (να ρίξουν τις μολότοφ). Με απόλυτη απουσία αίσθησης γελοιότητας, ο υπουργός συνέχισε: «Υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι θέλουν την αποσταθεροποίηση της χώρας και δεν το κρύβουν!» Και για να δώσει έμφαση στα λεγόμενά του (σε στιλ «ξέρεις ποιος είμαι εγώ που σου τα λέω;») κατέληξε: «Δεν μιλάω τυχαία και εύκολα κάποιος μπορεί να κάνει τις εκτιμήσεις με στοιχεία που υπάρχουν!»

Αφήνοντας τον Τόσκα, σημειώνουμε πως το να πέσουν τρεις-τέσσερις μολότοφ στο καρναβάλι δεν είναι είδηση. Είδηση είναι ο στόχος στον οποίο έπεσαν. Μέχρι και πέρυσι τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκονταν στο απυρόβλητο. Πλέον αποτελούν κι αυτά στόχο. Κι είναι αυτό που προκάλεσε πανικό στους συριζαίους, που έβγαλαν τη γνωστή εμετική ανακοίνωση και ζήτησαν από τη μαπαταρία να αποκλείσει την πλατεία Κουμουνδούρου για να μην μπορεί να πλησιάσει κανείς, με αποτέλεσμα -εκτός των άλλων- να τους βλαστημάει και όλος ο κόσμος που υπέστη την κυκλοφοριακή ταλαιπωρία.

Χριστεμπόριο

Η τελευταία φορά που ακούσαμε για το «Τάμα του Εθνους» ήταν επί χούντας. Οι χουντικοί μάζεψαν χρήμα με ουρά, το οποίο εξαφανίστηκε. Ο κόσμος μουρμούραγε, αλλά έδινε αναγκαστικά για «να μην χαρακτηριστεί». Σχεδόν μισό αιώνα από τότε, 18 δεξιοί βουλευτές (16 της ΝΔ, ο Δ. Καμμένος των ΑΝΕΛ και ο Ν. Νικολόπουλος, πρώην ΝΔ, πρώην ΑΝΕΛ, νυν ανεξάρτητος) συνέταξαν ερώτηση ρωτώντας την κυβέρνηση αν σκοπεύει να ανταποκριθεί -επιτέλους- στην υποχρέωση που «μετράει» από το 1928! Η ερώτηση πήγε στα σκουπίδια, γιατί ο Μητσο-

τάκης έσπευσε να μαζέψει τους δικούς του, πριν γελοιοποιήσουν τη ΝΔ. Όμως οι 16 τη δουλίτσα τους την έκαναν. Θα μπορούν να λένε στους δεξιούς ψηφοφόρους ότι αξίζουν το σταυρό τους, γιατί είναι από τους ελάχιστους

Γκέμπελς

«Τρομοκρατική» επίθεση στη Σουηδία ανακάλυψε ο Τραμπ και το είπε στους οπαδούς του, προκαλώντας στη συνέχεια ένα απέραντο χάχανο στο Διαδίκτυο, στις εφημερίδες και τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς όλου του κόσμου. Γιατί στη Σουηδία δεν είχε γίνει τίποτα που να μπορεί να χαρακτηριστεί «τρομοκρατικό». Στο twitter πήραν τον Τραμπ στο φιλό. «Τί πίνει;» αναρωτήθηκε ο (δεξιός) πρώην πρωθυπουργός της Σουηδίας Καρλ Μπιλντ. Άλλοι έβαλαν φωτογραφία των ΑΒΒΑ υποδεικνύοντάς τους ως... επικίνδυνους εξτρεμιστές, άλλοι τα κεφτεδάκια του ΙΚΕΑ ως αποτέλεσμα «τρομοκρατικής επίθεσης» κτλ.

Ο Τραμπ ξεφτιλίστηκε προσωπικά και ξεφτίλισε την αμερικάνικη πολιτική. Βρίσκεται, προφανώς, σε πανικό, καθώς πριν κλείσει μήνα στην προεδρία καταγράφει τη μια ήττα μετά την άλλη, με αποκορύφωμα την αναγκαστική απομάκρυνση του συμβούλου εθνικής ασφαλείας και την εκ των υστέρων παραδοχή του Τραμπ πως γνώριζε ότι ο κορυφαίος σύμβουλός του είχε πει ψέματα σχετικά με τις συνομιλίες που είχε με τον ρώσο πρέσβη. Και τι έκανε για να βγει από τη δύσκολη θέση; Εβαλε να του οργανώσουν πολιτική συγκέντρωση, λες και είναι ακόμα υποψήφιος και όχι εκλεγμένος πρόεδρος. Ηθελε ν' ακούσει μερικές χιλιάδες οπαδούς του να τον αποθεώνουν, αναζητώντας στα συνθήματά τους τόνωση του πληγωμένου εγωισμού του. Ο Τραμπ είναι πλέον ανασφαλής.

που αγωνίζονται για την ορθόδοξη πίστη.

Βαδίζουμε προς το τέλος της δεύτερης δεκαετίας του 21ου αιώνα, αλλά το χριστεμπόριο είναι ακόμα αποτελεσματικό. Και όχι μόνο στην Ελλάδα. Εδώ στη Γαλλία, τη χώρα που γέννησε τον αστικό Διαφωτισμό, ο υποψήφιος της Δεξιάς Φρανσουά Φιγιόν φωνάζει τις κάμερες να τον απαθανάτισουν βγαίνοντας από την εκκλησία όπου πήγε για να παρακολουθήσει την κυριακάτικη λειτουργία. Μπορεί τα στοιχεία να αποκαλύπτουν ότι συμπεριφερόταν σαν φτηνολαμόγιο (διόρισε τη γυναίκα του βοηθό βουλευτή, χωρίς αυτή να πατήσει ποτέ στη Βουλή, και τα παιδιά του νομικούς συμβούλους, χωρίς πτυχίο και άδεια άσκησης επαγγέλματος), όμως η εικόνα του θρήσκου επαρχιωτόπαιδου πουλάει ακόμα. Η ανθρωπότητα βρίσκεται ακόμα στη φάση της προϊστορίας...

Καγκουριές

Όταν ο Τσίπρας λέει από το βήμα της Βουλής, απευθυνόμενος στον Μητσοτάκη, «εγώ στο Παρίσι έμεινα τουλάχιστον σε ξενοδοχείο, όχι στο σπίτι του Βολταίρου», γιατί να μην του πει στο τέλος ο Μπουμπούκος «κάτσε κάτω αγόρι μου»; Ο Κούλης δεν ξέρεi από καγκουριές φοιτητικών αμφιθεάτρων, γιατί μια ζωή τον είχαν εσώκλειστο σε ακριβά κολλέγια, προετοιμάζοντάς τον για την αστική πολιτική, ενώ ο Τσίπρας με τον Μπουμπούκο ξέρουν.

Τους Τσιπροπαπάδες τους ρώτησε;

«Ήταν στρατηγικό λάθος του ΣΥΡΙΖΑ που έριξε την κυβέρνηση Σαμαρά και δεν την άφησε να κλείσει την αξιολόγηση» δήλωσε στην τηλεόραση του ΣΚΑΪ ο ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Στέλιος Κούλογλου. Η τοποθέτηση ξεχειλίζει από πολιτικό κυνισμό. Από τον ίδιο πολιτικό κυνισμό που περιείχε μια άλλη (σχετικά πρόσφατη κι αυτή) τοποθέτηση του Κούλογλου, που εισηγείται στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να πάει σε εκλογές, να παραδώσει την εξουσία στον Μητσοτάκη, να ψηφίσει αυτός «τα πάντα όλα» και να ξανανέβει στην εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ ξαναβαφτισμένος στην αντιπολιτευτική κολυμπήθρα του Σιλωάμ.

Πέρα από τον εξουσιαστικό κυνισμό του Κούλογλου, όμως, υπάρχει το ερώτημα: αν οι Σαμαροβενιζέλοι τα είχαν ψηφίσει όλα και ερχόταν μετά μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να τα εφαρμόσει, τι θα άλλαζε; Απολύτως τίποτα, εκτός του ότι θα είχαν χάσει ένα χρόνο εξουσίας, χωρίς μάλιστα να ξέρουν πώς θα ήταν τα πράγματα όταν θα γίνονταν εκλογές. Οι Τσιπροπαπάδες πίεσαν και πήραν την εξουσία στον κατάλληλο γι' αυτούς χρόνο. Τότε που είχαν σίγουρη τη νίκη και κλεισμένη την παρασκηνιακή συμφωνία με τον Καμμένο. Τα υπόλοιπα θα τα έβρισκαν στην πορεία, όπως τα βρήκαν τελικά (με τους ιμπεριαλιστές δανειστές).

Πάτσι

«Τον Καλογρίτσα τον βρήκαμε, δεν τον φτιάξαμε. Πήρε επί ΝΔ και ΠΑΣΟΚ πολύ μεγάλα έργα, το μετρό στην Αθήνα κ.ά.. Έχει μεγάλη εταιρία δημοσκοπήσεων με τον κ. Θεοδωρικάκο που είναι σύμβουλος του Κ. Μητσοτάκη». Αυτά δήλωσε προ ημερών ο Σπίρτζης στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, θέλοντας να αποσείσει τις κατηγορίες ότι κάνει πλάτες στον κουμπάρο του. Η δήλωση, βέβαια, έτσι όπως είναι διατυπωμένη, περιγράφει συμψηφισμό: και μ' εσάς έπαιρνε έργα ο Καλογρίτσας και μ' εμάς συνεχίζει να παίρνει, γιατί δίνει μεγάλες εκπτώσεις. Οπότε, πρέπει να υποθέσουμε πως οι δοσοληψίες του υπουργικού κουμπάρου υπήρξαν πάντοτε... καθαρές.

Πού χάλασε η «φάση»;

Αποχώρησε από το ΠΑΣΟΚ ο Θανάσης Χειμωνάς, μέλος της κεντρικής επιτροπής και τομεάρχης πολιτισμού. Τον ενόχλησε, λέει, η φράση της Φώφης (για τυχόν εκλογές) «εμάς μας συμφέρει. Τη χώρα ίσως δεν θα συμφέρει!» Και ξαφνικά, θυμήθηκε ότι έχει πολλά κρατημένα και ξαμόλυσε έναν οχετό ενάντια στο κόμμα που υπηρέτούσε από το 2012 (τότε πήκε στο ΠΑΣΟΚ, λέει). Αυτός ο τυπάκος, που έβριζε και τους πασόκους από το αγαπημένο του facebook, μάλλον συνειδητοποίησε ότι δεν έχει ελπίδες να βγει βουλευτής (μαζεύτηκαν πολλοί στη Δημοκρατική Συμπράταξη κι αναμένονται κι άλλοι - λέγε με Λυκούδη) κι αποφάσισε να την κάνει (με το δικό του πολιτικά χυδαίο τρόπο). Θα πάει στο σπιτάκι του ή έχει ήδη βάλει πλώρη γι' άλλες... πολιτείες;

Θανάσης ο υμνωδός

«Και Μαξίμου θα έβλεπε ο Τσίπρας με το κιάλι χωρίς τον Καμμένο. Και χωρίς τον Καμμένο θα είχε η Ευρώπη των σκληρών δανειστών την ησυχία της με τον Σταύρο, τη Φώφη και τις οικουμενικές τους παπάρες. Και χωρίς τον Καμμένο, επίσης, η πρώτη αριστερή κυβέρνηση θα ήταν ακόμα στόχος, επιδίωξη και όνειρο (...) Η σκληρή αριθμητική τα λέει: **ΣΥΡΙΖΑ συν ΑΝ.ΕΛΛ., ίσον πλειοψηφία, ίσον κυβέρνηση** (...) Θυμάστε τον Ιανουάριο του 2015; Την Καισαριανή, την πρώτη αριστερή κυβέρνηση, με τα γλυκά και τα πικρά της; Ε, χωρίς τον Καμμένο, δεν θα υπήρχαν. Θυμάστε τον Σεπτέμβριο του 2015, την εκλογική νίκη που ακολούθησε τον συμβιβασμό με τους δανειστές, τη δεύτερη κυβέρνηση Τσίπρα; Αν ναι, άθεοι ή πιστοί, ανάψτε μια λαμπάδα στον Καμμένο». Ο Καρτερός ανέλαβε από τις στήλες της «Αυγής» να συνεντεύσει τους Φίληδες.

Πρωταθλητής γκάφας ο Τραμπ!

Μπορεί κάποιος να ενημερώσει τον Ντόναλντ Τραμπ ότι έχει πράγματι εκλεγεί πρόεδρος και δεν χρειάζεται να κάνει ομιλίες σαν αυτή του περασμένου Σαββάτου; Ήταν μία ομιλία «ποταμός» σε καθαρά προεκλογικό στιλ, με τον Τραμπ να κατεβαίνει από το Air Force One (που υποτίθεται ότι δε θα το χρησιμοποιούσε για τέτοιες φιέστες) και να αποθεώνεται από 9.000 οπαδούς του στο αεροδρόμιο της Φλόριντα, σε μία εκδήλωση που τελείωσε υπό τους ήχους των Ρόλινγκ Στόουνς!

Και τι δεν είπε ο Τραμπ! Οτι θα κάνει την Αμερική ξανά δυνατή (τι πρωτότυπο!), ότι θα χτυπήσει τη διαφθορά (γι' αυτό κατάργησε κάποιες νομοθετικές ρυθμίσεις που υποχρέωναν τις πετρελαϊκές εταιρίες να αποκαλύπτουν τις πληρωμές τους -μίζες δηλαδή- σε ξένες κυβερνήσεις προκειμένου να εξασφαλίσουν επικερδείς συμφωνίες, επιτρέποντάς τους έτσι να κρύβουν καλύτερα τις δοσοληψίες τους), ότι θα στηρίξει την αμερικάνικη παραγωγή μέσα στις ΗΠΑ (όμως ακόμα δεν έβαλε δασμούς στα αμερικάνικα προϊόντα από την Κίνα...). Δεν παρέλειψε να κατακεραυνώσει για άλλη μια φορά τα μίντια για τα «ψεύτικα νέα» που διαδίδουν.

Κι εκεί που κατακεραύνωνε τη Γερμανία και τις άλλες χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ,

που δεν ξοδεύουν πολλά για τις στρατιωτικές δαπάνες, πέρασε στο αγαπημένο του θέμα, το μεταναστευτικό. Προσπαθώντας να συνεγείρει τα παραληρούντα πλήθη, για να δείξει πόσο σωστός είναι που είναι ρατσιστής, άρχισε να κινδυνολογεί για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι άλλες χώρες από τις μεταναστευτικές ροές. Τότε ήταν που πέταξε την... πατάτα: «Είδατε τι έγινε εχθές το βράδυ στη Σουηδία; Στη Σουηδία! Ποιος θα το πίστευε αυτό;». Τα ΜΜΕ άρχισαν να ψάχνουν τι έγινε το προηγούμενο βράδυ στη Σουηδία, πού έγινε η τρομοκρατική επίθεση που υπαινίχτηκε ο Τραμπ, πόσοι μακελευτήκαν, ποιος ανέλαβε την ευθύνη (το ISIS, η Αλ Κάιντα ή... οι Αρειανοί;) αλλά δεν βρήκαν τίποτα! Τότε κάποιοι τον πήραν στο ψιλό και ανέβασαν καρτ ποστάλ με ήσυχα χιονισμένα σπιτάκια στο διαδίκτυο απεικονίζοντας το προηγούμενο βράδυ στη Σουηδία!

Ο Τραμπ έγινε διεθνώς ρεζίλι και αναγκάστηκε να τα μαζέψει λέγοντας ότι

Σταθερή αξία η θρησκοληψία

Κάτι ήξερε ο Φρανσουά Φιγιόν, όταν δεν υποχώρησε στις πιέσεις φίλων και αντιπάλων και δεν παραιτήθηκε από υποψήφιος για την προεδρία της Γαλλίας. Ο χρόνος όλα τα γιαιτρεύει και η θρησκοληψία είναι σταθερή αξία στο χρηματιστήριο της αστικής πολιτικής, ακόμα και στη Γαλλία που μάλλον είναι η χώρα με το υψηλότερο ποσοστό αθέων ακόμα και στους κόλπους της αστικής τάξης. Κατηγορούμενος για φτηνολαμογιές, πήρε την Πηνελόπη του από το χέρι, δάκρυσε, έδειξε χαρτιά με την εξέλιξη της περιουσιακής του κατάστασης και προπαντός προσευχήθηκε σε διάφορες εκκλησιές. Και ω του θαύματος, πήρε και πάλι κεφάλι στις δημοσκοπήσεις.

Η τελευταία δημοσκόπηση του ινστιτούτου Elabe δείχνει τον Φιγιόν δεύτερο, με 20%, και τον Εμανουέλ Μακρόν τρίτο, με 17%. Η Μαρίν Λεπέν είναι σταθερά πρώτη με 27%, όμως στο δεύτερο γύρο χάνει και από τον ένα και από τον άλλο (πάντα σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, που τα ίδια έδειχναν και για τον Τραμπ όμως αυτός κέρδισε την Κλίντον).

Το ανησυχητικό για τον Μακρόν δεν είναι που το Penelopegate άρχισε να ξεχνιέται, αλλά που ο ίδιος πέφτει (ενώ ήταν ο μόνος που ανέβαινε). Κάποιοι είπαν πως του στοίχισε ο χαρακτηρισμός «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» που έδωσε στη γαλλική αποικιοκρατία μιλώντας στην Αλγερία. Κάτι έπρεπε να πει, όμως, για να αρδεύσει ψήφους από τους συμπατριώτες του Καμί και από τους αραβικής καταγωγής γάλλους πολίτες.

Η Μεί, πάντως, του έκανε τη χάρη να τον δεχτεί σε συνάντηση (από τη συνάντηση Μπλερ-Σαρκοζί είχε να ξαναγίνει

συνάντηση βρετανού πρωθυπουργού με υποψήφιο για τη γαλλική προεδρία). Κι αυτός, βγαίνοντας από τον αριθμό 10 της Ντάουνινγκ Στριτ, έκανε μια «σκληροπυρηνική» δήλωση με στόχο την ενίσχυση του προφίλ του σαν υπερασπιστή των γαλλικών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Δίνοντας συνέχεια σε παλαιότερες δηλώσεις του (είχε πει ότι η Βρετανία μετατρέπεται σε κράτος υποτελές στις ΗΠΑ και πως ο ίδιος, εφόσον εκλεγεί, θα είναι «αρκούντως σκληρός» με τη Βρετανία), δήλωσε: «Επαναβεβαίωσα (στη Μεί) καταρχάς την πρόθεσή μου να υπερασπιστώ τα γαλλικά και ευρωπαϊκά συμφέροντα. Οτι δηλαδή δεν πρόκειται να υπάρξει ένα Brexit που θα οδηγήσει σε βελτιστοποίηση της σχέσης της Βρετανίας με την υπόλοιπη Ευρώπη. Εξοδος σημαίνει έξοδος. Δεν υπάρχει πρόσβαση στην ενιαία αγορά χωρίς δημοσιονομική συνεισφορά. Γνωρίζουμε τους σχετικούς περιορισμούς και από την πλευρά μου θα

αναφερόταν σε μια εκπομπή που μεταδόθηκε από το Fox News και αναφερόταν στους μετανάστες που ζουν στη Σουηδία! Το συγκεκριμένο περιστατικό μπορεί να ανήκει στη σφαίρα της παραπολιτικής, γιατί δεν είναι φυσικά ο Τραμπ που πραγματικά κυβερνά τη χώρα. Σιγά μην αφήναν η μεγαλύτερη ιμπεριαλιστική δύναμη του πλανήτη και οι μονοπωλιακοί κολοσσοί της τη διακυβέρνηση σε ένα άτομο. Ο Τραμπ το γνωρίζει αυτό,

αλλά κινδυνεύει να καταντήσει σαν τους συριζαίους που τους πρώτους μήνες της θητείας τους έκαναν σα να βρίσκονταν στην αντιπολίτευση! Το ζήτημα είναι ότι οι συριζαίοι δεν κυβερνούν τη μεγαλύτερη ιμπεριαλιστική χώρα του πλανήτη!

ΥΓ1. Οι διαδηλώσεις εναντίον του Τραμπ συνεχίζονται κανονικά όλο αυτό το χρονικό διάστημα, με την «Ημέρα του προέδρου» (President's day) να μετατρέπεται σε ημέρα «Δεν είναι ο πρόεδρος μας» (Not my President's day) με διαδηλώσεις σε 24 πόλεις.

ΥΓ2. Ο αντιπρόεδρος Μάικ Πενς, σε συνεννόηση προφανώς με ιμπεριαλιστικά κέντρα των ΗΠΑ, πραγματοποίησε μια προεδρικού τύπου εμφάνιση στην Ευρώπη, προσπαθώντας να επαναφέρει στην κοίτη τους τις σχέσεις με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της γηραιάς ηπείρου, που έχει εκτρέψει η ρητορική του Τραμπ. Αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 16.

φροντίσω να μην υπάρξουν αθέμιτα πλεονεκτήματα».

Για τον τέταρτο των υποψηφίων, τον σοσιαλδημοκράτη Μπενουά Αμόν, τη μεγάλη αγάπη του Τσίπρα, τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά. Δε φτάνει που δεν ξεκολλάει από την τέταρτη θέση, δέχεται και... συντροφικά μαχαिरώματα. Μετά τον υπουργό Εξωτερικών Ζαν-Μαρκ Ερό, που δήλωσε ότι θα στηρίζει τον «αποστάτη» Μακρόν και όχι τον «αντάρτη» Αμόν, αν ο πρώτος δείχνει ικανότερος να πάρει τη δεύτερη θέση, αποτρέποντας μια μονομαχία Λεπέν-Φιγιόν, Ακροδεξιός-Δεξιός, στο δεύτερο γύρο, παρόμοια δήλωση έκανε και ο Στεφάν λε Φολ, υπουργός Γεωργίας και κυβερνητικός εκπρόσωπος, από τους στενότερους συνεργάτες του Φρανσουά Ολάντ. Μέχρι το τέλος θα δούμε πολλά ευτράπελα ακόμα στην κούρσα για την προεδρία της «Μεγάλης Δημοκρατίας».

Και η FIAT στο κόλπο με τα «μαϊμού» τεστ

«Η FCA δεν έχει παραλείψει κανένα κρίσιμο τεστ» δήλωσε η εκπρόσωπος Τύπου του ιταλικού υπουργείου Μεταφορών. Η FCA είναι το Fiat Chrysler Automobiles, όπως έχει μετονομαστεί το παλιό Grupo Fiat, μετά από συγχωνεύσεις με την αμερικάνικη Chrysler. Τα «κρίσιμα τεστ» είναι αυτά που έπρεπε να κάνουν όλα τα μοντέλα, μετά την αποκάλυψη από αμερικάνικες ελεγκτικές αρχές ότι η Volkswagen χρησιμοποιούσε παράνομο λογισμικό που «μαϊμούδιζε» τις εκπομπές ρύπων των πετρελαιοκινήτρων της.

Στην Ιταλία έγιναν έλεγχοι στα μοντέλα των Volkswagen, Opel, BMW, Ford και Mercedes-Benz, όμως αποκαλύφθηκε ότι στα μοντέλα της FCA δεν έγιναν τουλάχιστον τρία κρίσιμα τεστ για την αποκάλυψη παράνομου λογισμικού. Κι αυτό αναφέρθηκε σε αναφορά υπηρεσίας του ιταλικού υπουργείου Εξωτερικών, που αναγκάστηκε να απαντήσει σε τεστ που έγιναν στα ίδια μοντέλα στη Γερμανία και τη Γαλλία (φρόντισε ο ανταγωνισμός, δηλαδή). Μετά το σχετικό σούσουρο, το ιταλικό υπουργείο ανακοίνωσε ότι θα δημοσιευτεί νέα έκδοση του εγγράφου, που θα περιλαμβάνει λεπτομερέστερα στοιχεία για τα τεστ των μοντέλων της FCA και θα τα βρίσκει όλα εντάξει!

Με τους Δασικούς Χάρτες - καρικατούρα

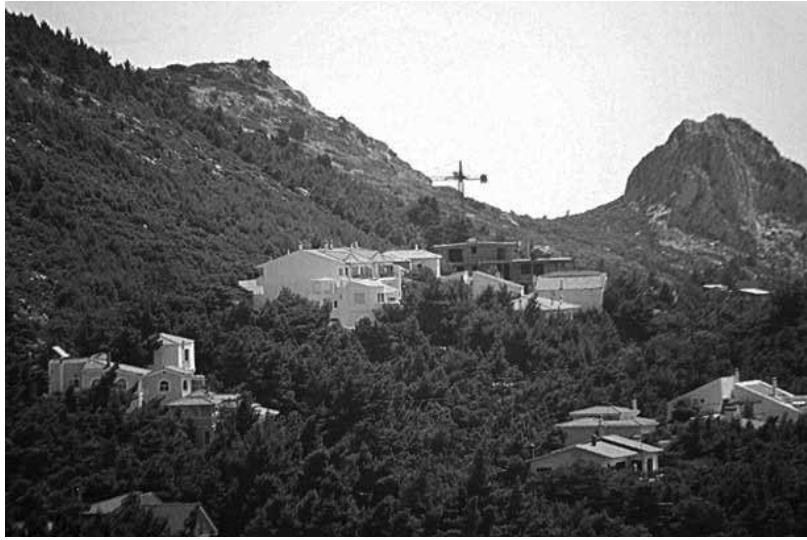
Επιδιώκουν να νομιμοποιήσουν τις διαχρονικές καταπατήσεις δασών και δασικών εκτάσεων και ν' ανοίξουν το δρόμο για νέες

Εδώ και χρόνια υποστηρίζουμε ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών, εάν προηγουμένα δεν καταργηθεί όλο το αντιδασικό οπλοστάσιο που έφτιαξαν οι αστικές κυβερνήσεις (ανεξαρτήτως χρώματος). Γιατί αυτοί οι δασικοί χάρτες θα είναι καρικατούρα. Οχι μόνο θα επικυρώνουν όλες τις διοικητικές πράξεις αποχαρκτηρισμού δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων, αλλά και θα χρησιμοποιηθούν προκειμένου να νομιμοποιηθούν οι καταπατητές, που οι κυβερνήσεις και οι αστοί βουλευτάδες δεν πρόλαβαν να νομιμοποιήσουν μέσω αντιδασικών διατάξεων, με το επιχείρημα (ανάμεσα σε άλλα) ότι δήθεν οι δασάρχες και δασολόγοι που προίστανται των Δασορχείων αδίκησαν αγρότες, καθώς με τις πράξεις που έβγαλαν για κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων ενέταξαν και γεωργικές εκτάσεις που κάρχαν.

Υποστηρίζουμε ότι η μαζική ανάρτηση και διαδικασία κύρωσης των δασικών χαρτών, που ξεκίνησε από την κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, θα χρησιμοποιηθεί ως εργαλείο προκειμένου να νομιμοποιηθούν όλοι οι καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που δε νομιμοποιήθηκαν με το ισχύον αντιδασικό οπλοστάσιο. Κι αυτό θα γίνει με επιταχυνόμενους ρυθμούς και παράνομες υπουργικές αποφάσεις, που δεν προβλέπονται από το ισχύον αντιδασικό νομικό πλαίσιο.

Η σημερινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος γνωρίζει ότι με την απόφασή της να προχωρήσει στη διαδικασία της μαζικής ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών θα προκαλούσε μαζικές αντιδράσεις των καταπατητών. Παρά ταύτα, το αποτόλμως, προκειμένου να επικαλεστεί αυτές τις αντιδράσεις για να δικαιολογήσει τη νέα επίθεσή στο δασικό πλούτο της χώρας με τη «φαστ τρακ» διαδικασία. Δηλαδή, ακόμα και με εγκυκλίου διαταγές να αφαιρεί από το δασικό πλούτο της χώρας και άλλα σημαντικά κομμάτια που καταπατήθηκαν διαχρονικά, στη συντηρητική πλειοψηφία των οποίων οι καταστάσεις που διαμορφώθηκαν είναι αναστρέψιμες. Ο έχοντας γνώση γύρω από το δασικό ζήτημα γνωρίζει τι εννοούμε με τον όρο «αναστρέψιμες». Ο όρος εισήχθη προκειμένου να νομιμοποιηθούν διαχρονικά μεγάλοι καταπατητές που πήγαν και έχτισαν τεράστια συγκροτήματα μέσα σε δάση.

Η αναφορά σε «φαστ τρακ» διαδικασία δεν είναι δική μας κατασκευή. Αυτή η διαδικασία ξεκίνησε ήδη. Αναφερόμαστε σε δύο εγκυκλίου διαταγές του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος Σ. Φάμελλου, μία στις 3 Γενάρη του 2017, με αριθμό πρωτοκόλλου 15171-4, και μία στις 6 Φεβράρη του 2017, με αριθμό πρωτοκόλλου 151590-331, με τις οποίες θα εξαιρούνται δάση και δασι-

κές εκτάσεις από αναρτημένους δασικούς χάρτες. Στην πρώτη απ' αυτές τις παράνομες αποφάσεις του Φάμελλου προβλέπεται: «Σε όλες τις περιπτώσεις που είτε σε καταρτισμένους είτε σε θεωρημένους προς ανάρτηση δασικούς χάρτες έχουν συμπεριληφθεί και απεικονιστεί, με οποιοδήποτε τρόπο συλλογής τους, στοιχεία υπό μορφή πολυγώνων, που αφορούν σε περιοχές, που θεματικά εμπίπτουν στις παραπάνω παραγράφους, είτε αυτά έχουν θεωρηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες δόμησης είτε όχι, θα εξαιρούνται στο σύνολό τους από την ανάρτηση του δασικού χάρτη» (η επισήμανση δική μας).

Πρόκειται για ωμή και παράνομη υπουργική παρέμβαση στη διαδικασία της κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών, που οδηγεί στη συρρίκνωση του δασικού πλούτου. Θυμίζουμε ότι στις 4 Οκτώβρη του 2016, ο προκάτοχος του Φάμελλου, Ι. Τσιρώνης, είχε βγάλει απόφαση με την οποία είχε εγκρίνει τη διαδικασία ανάρτησης των δασικών χαρτών σε πάρα πολλές περιοχές στην Ελλάδα (οι περιοχές αναγράφονται στο ΦΕΚ 3407 Β του 2016). Ετσι, ο Φάμελλος δεν είχε κανένα δικαίωμα να παρέμβει από τη στιγμή που είχε ξεκινήσει η διαδικασία ανάρτησης των δασικών χαρτών. Αυτό δεν είναι τυπολατρία, αλλά ένα από τα πολλά που πρέπει να τηρούνται με ευλάβεια κατά τη διάρκεια της κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών.

Στις 11 Γενάρη βγήκε νέα απόφαση του Σ. Φάμελλου, με την οποία καθορίζονται οι ημερομηνίες στις οποίες πρέπει να αναρτηθούν οι δασικοί χάρτες. Συγκεκριμένα, ορίστηκαν οι 13, 20 και 27 Γενάρη και 3 και 10 Φεβράρη του 2017. Όμως, ο Φάμελλος θεώρησε καλό να βγάλει στις 6 Φεβράρη την παράνομη εγκύκλιο διαταγή στην οποία αναφερθήκαμε παραπάνω, με την οποία επαναλαμβάνει τη διαταγή της 3ης Γενάρη, ότι πρέπει να εξαιρεθούν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις των παραγράφων 2α και 2β του άρθρου 23 του νόμου 3889/2010, όπως ισχύουν.

Φυσικά, ο Φάμελλος δε θα περιορι-

στεί μόνο σ' αυτές τις παράνομες αποφάσεις προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των καταπατητών δασών και δασικών εκτάσεων. Θα ακολουθήσουν και άλλες, στο βαθμό που ακόμη δεν έχουν εκδοθεί όλες οι εφαρμοστικές εγκύκλιοι των δασοκόπων νόμων της μνημονιακής περιόδου. Θα φέρουμε ένα παράδειγμα.

Για μεγάλο διάστημα, τις δεκαετίες του '70 και του '80, πολλοί δασάρχες με τα λεγόμενα πληροφοριακά έγγραφα αποχαρκτηρίσαν δάση και δασικές εκτάσεις. Με το δασοκόνο νόμο 4315/2014 αυτά τα πληροφοριακά σημειώματα νομιμοποιήθηκαν, επομένως νομιμοποιήθηκαν όλες οι καταπατήσεις δασών και δασικών εκτάσεων. Όμως η εφαρμοστική εγκύκλιος διαταγή βγήκε στις 4 Οκτώβρη του 2016 από τον... οικόλογο Ι. Τσιρώνη (ο οποίος στις αρχές Μάρτη του 2015 υποσχόταν στην παράταξη Αυτόνομη Δημοκρατική Συνεργασία, ότι θα καταργήσει όλο το αντιδασικό νομικό οπλοστάσιο των μνημονιακών κυβερνήσεων, μεταξύ των οποίων, φυσικά, και τα περιθώρια πληροφοριακά έγγραφα)! Την ίδια μέρα, είχε βγει η πρώτη απόφαση του Ι. Τσιρώνη για την έναρξη της διαδικασίας σύνταξης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών και είναι πιθανό να μην έχει εφαρμοστεί στη σύνταξη των δασικών χαρτών η εγκύκλιος για τα περιθώρια πληροφοριακά έγγραφα. Αναμενόμενο είναι, κάποια στιγμή ο Φάμελλος να βγάλει εγκύκλιο διαταγή με την οποία θα καλεί τη Διεύθυνση Δασών να εξαιρέσουν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις που έχουν αποχαρκτηριστεί με αυτά τα πληροφοριακά έγγραφα.

Οι Τσιπροκαμμένοι, για να εξαπατήσουν καλοπροαίρετους δασολόγους και υποστηρικτές του δασικού πλούτου, επανέφεραν στις δασικές υπηρεσίες το δικαίωμα της ανάρτησης των δασικών χαρτών, χωρίς όμως να ανασυγκροτήσουν τα αρμόδια τμήματα δασικών χαρτογραφίσεων των Διευθύνσεων Δασών με την πρόσληψη του απαραίτητου προσωπικού. Ακόμα, εκμεταλλεύονται το θόρυβο που σήκωσαν η ΝΔ, οι Περικλέους, τα καπιταλιστικά μελετητικά

γραφεία υπέρ των καταπατητών δασών και δασικών εκτάσεων, προκειμένου να υποστηρίξουν -εμμέσως πλην σαφώς- ότι η κίνησή τους για μαζική ανάρτηση των δασικών χαρτών είναι σε σωστή κατεύθυνση και εξυπηρετεί την προστασία του δασικού πλούτου της χώρας.

Ακόμα, αξιοποιούν το οικονομικό όφελος που προέκυψε με την ανάρτηση των δασικών χαρτών από τις δασικές υπηρεσίες και όχι από τους ιδιώτες καπιταλιστές, για να υποστηρίξουν ότι η ενέργειά τους για μαζική ανάρτηση δασικών χαρτών (που είναι καρικατούρες που θα νομιμοποιήσουν και θα σφραγίσουν αποχαρκτηρισμούς δεκάδων εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων) είναι σωστή και προς όφελος του δασικού πλούτου.

Οι καταπατητές των δασών και οι υποστηρικτές τους ισχυρίζονται ότι γεωργικές εκτάσεις εγκλωβίστηκαν μαζικά σε δάση και δασικές εκτάσεις και ότι οι ιδιοκτήτες χάνουν το δικαίωμα να τις καλλιεργούν, με αποτέλεσμα να χάνουν εισοδήματα τόσο από τις κοινοτικές επιδοτήσεις όσο και από τα προϊόντα που θα παρήγαγαν και θα πουλούσαν. Τα λεγόμενα περί χαμένων καλλιεργούμενης γεωργικής γης έχουν μεν κάποια βάση, όμως αυτό δεν είναι το κύριο πρόβλημα, όπως το παρουσιάζουν. Οι όποιες εντάξεις καμένων γεωργικών γαιών σε δάση και δασικές εκτάσεις, με τις αποφάσεις για κήρυξη των εκτάσεων αυτών ως αναδασωτέων, μπορούν να αποχαρκτηριστούν με τις πράξεις χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του νόμου 998/1979. Δε χρειάζεται να καταφύγουμε στη λύση της μαζικής κατάρτισης, ανάρτησης και κύρωσης των δασικών χαρτών, με αυτό το πλούσιο αντιδασικό οπλοστάσιο σε ισχύ, που θα καταφέρει καίριο πλήγμα σε βάρος

του δασικού πλούτου της χώρας, με τεράστιες συνέπειες στο περιβάλλον και στην υγεία του ελληνικού λαού.

Να γιατί συνεχίζουμε να είμαστε ενάντια στη διαδικασία της μαζικής ανάρτησης, ανάρτησης και κύρωσης δασικών χαρτών. Και βέβαια, δεν μπορούν να μας ταυτίσουν με τους καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων, που εναντιώνονται στη σύνταξή τους, με στόχο να τους νομιμοποιήσουν όλες τις παρανομίες οι Τσιπροκαμμένοι.

ΥΓ. Αυτό το άρθρο γράφτηκε το πρωί της Τετάρτης 2 Φεβράρη. Πριν στεγνώσει το μελάνι στην εκτύπωσή μας ότι ο Σ. Φάμελλος θα συνεχίσει να βγάζει παράνομες εγκυκλίου διαταγές με τις οποίες θα αφαιρεί, παράνομα, δάση και δασικές εκτάσεις, από τους δασικούς χάρτες που έχουν αναρτηθεί, αναρτήθηκε στη Διαύγεια του ΥΠΕΝ (στις 14:57:57 για την ακρίβεια) νέα παράνομη εγκύκλια διαταγή του Σ. Φάμελλου, με την οποία βάζει χέρι σε εκτάσεις των δασικών χαρτών που κηρύχτηκαν αναδασωτέες, αφαιρώντας τες απ' αυτούς. Και αυτή η απόφαση αφορά κηρυγμένες αναδασωτέες εκτάσεις σε όλη την Ελλάδα. Τα επιχειρήματα των συντακτών της κατάπτυστης αυτής απόφασης είναι στην κυριολεξία αστεία, γεγονός που αποδεικνύει ότι η απόφαση υπαγορεύτηκε από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις καταπατητών δασών και δασικών εκτάσεων. Μετά απ' αυτή την εξέλιξη, ως προβληματιστούν καλοπροαίρετοι άνθρωποι που θεωρήσαν θετικό γεγονός αυτή καθαυτή την ανάρτηση των δασικών χαρτών από τις δασικές υπηρεσίες:

Γεράσιμος Λιόντος

Ψευταράδες στα πάντα

«Στα θετικά της πολιτικής συμφωνίας», που μένει όμως να προσδιοριστεί σε επίπεδο τεχνικών κλιμακίων...». Αυτή ήταν η τοποθέτηση της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων, το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας, πριν καν προλάβει να ολοκληρωθεί (η σύνομη) συνεδρίαση του Eurogroup. Τη γραμμή πήραν όλα τα κυβερνητικά στελέχη, που άρχισαν να την επαναλαμβάνουν σε κάθε παρουσία τους: «πολιτική συμφωνία». Το ίδιο βιολί συνέχισαν και τις επόμενες μέρες, μολοντί ο Ντεϊσελμπλούμ είχε καταστήσει σαφές ότι δεν υπήρξε καμιά πολιτική συμφωνία.

Ο ολλανδός πρόεδρος του Eurogroup φρόντισε να τονίσει από το εισαγωγικό του σχόλιο αμέσως μετά την ολοκλήρωση της συνεδρίασης του Eurogroup: «Πρόκειται για ένα καλό βήμα και πρέπει να παραδεχτούμε ότι δεν υπάρχει συμφωνία, δεν υπάρχει πολιτική συμφωνία αυτή τη στιγμή, καθώς θα ήταν πολύ πρόωπο. Είναι ένα πολύ θετικό και καλό βήμα ότι οι θεσμοί έχουν αρκετή εμπιστοσύνη και μια κοινή συμφωνία να επιστρέψουν στην Αθήνα (...) Και θα επιστρέψουν στο Eurogroup εάν και όταν υπάρξει συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο (staff level agreement) και τότε θα έχουμε μια τελική πολιτική συζήτηση για τα τελευταία στάδια του προγράμματος, πάνω στο πώς θα προχωρήσουμε».

Εισαγωγικά ο Ντεϊσελμπλούμ είχε φροντίσει να πει με νόημα ότι το Eurogroup τελειώσει πολύ σύντομα (γι' αυτό και οι μισοί δημοσιογράφοι απουσίαζαν από την αίθουσα, εκτιμώ-

Αποφασισμένοι και έτοιμοι να υπογράψουν τα πάντα

Αφού τα μέτρα που από τους ιμπεριαλιστές δανειστής απαιτήθηκε να ψηφιστούν προληπτικά, απαιτήθηκαν γιατί κρίθηκε ότι το υπάρχον δημοσιονομικό πλαίσιο δεν επαρκεί για να παραχθούν «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ το 2018 «και μεσοπρόθεσμα» (δηλαδή για μια σειρά ετών), πώς μπορεί να έχουν μηδενικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα, όπως διασαλπίζει η εκκωφαντική προπαγάνδα των Τσιπραίων; Αφού τα προληπτικά μέτρα αποτελούσαν από την αρχή απαίτηση του ΔΝΤ, που προβλέπει δημοσιονομικό κενό ήδη από το 2018, πώς είναι δυνατόν να λειτουργούν σαν «καθρέφτης», δηλαδή ό,τι κόβεται με ένα μέτρο να προστίθεται με ένα άλλο;

Αρκεί αυτός ο απλός συλλογισμός, που δε χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος για να τον κάνει, για να κάνει σκόνη την εκκωφαντική προπαγάνδα που από το βράδυ της περασμένης Δευτέρας εξαπέλυσαν οι γκεμπελισκοί του Μαξίμου, πρώτα με ένα σχετικά σύντομο νοη ραργετ και στη συνέχεια με δηλώσεις στελεχών όπως ο Παππάς, ο Τζανακόπουλος, ο Δ. Καρμάνης, ο Σκουρλέτης, ο Μπαλαούρας, ο Ρήγας κ.ά. (οι μόνοι που δεν μίλησαν είναι ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη, που έκλεισαν το «ντίλ» στις Βρυξέλλες).

Οι Τσιπροκαμμένοι έκλεισαν το «ντίλ» σε μια άτυπη σύσκεψη, στην οποία συμμετείχαν ο Ντεϊσελμπλούμ, ο Μοσκοβισί, ο Ρέγκλινγκ, ο Τόμσεν με τη Βελκουλέσκου, ο Κερέ και ο Βίτζερ. Ορος των ιμπεριαλιστών δανειστών ήταν η θέσπιση προληπτικών μέτρων και συγκεκριμένα η μείωση του αφορολόγητου και το πετσόκομμα των «προσωπικών διαφορών» που θα υπολογιστούν στις συντάξεις. Αυτόν τον όρο τον δέχτηκαν ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη, με εντολή Τσίπρα.

◆ Μολοντί η συμφωνία είναι άτυπη και έγινε με την τρόικα και όχι με το Eurogroup, η αποδοχή αυτών των όρων αναφέρεται υπαινικτικά και στη σύντομη ανακοίνωση του Eurogroup (κα κύρια εκκρεμή ζητήματα περιλαμβάνουν τη

κλείσουμε τη δεύτερη αξιολόγηση». ◆ Η προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ισχυρίζεται ότι συμφώνησε και σε «αντίστροφα» μέτρα. Πουθενά στις επίσημες ανακοινώσεις ή στις δηλώσεις των εκπροσώπων των δανειστών δεν αναφέρεται κάτι τέτοιο. Ούτε ως υπαινιγμός. Το πιθανότερο είναι πως οι Τσιπραί, αφού έστειλαν το «βρόμικο» μυαλό τους, βρήκαν προπαγανδιστικό επιχείρημα σ' αυτό που ήδη υπάρχει στο τρίτο Μνημόνιο (υπήρχε και στο δεύτερο): αν το «πρωτογενές πλεόνασμα» ξεπεράσει το στόχο, τότε το 30% από το υπερβάλλον πηγαίνει στον ειδικό λογαριασμό για τη μείωση του χρόνου και το 70% μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την κυβέρνηση. Θυμίζουμε ότι στην επιστολή μετάνοιας και συμμόρφωσης που έστειλε στις 26 του περασμένου Δεκέμβρη στους δανειστές ο Τσακαλώτος, δεσμεύτηκε ότι δεν πρόκειται να ξαναμοιράσει το υπερ-πλεόνασμα χωρίς την έγκριση της τρόικας και καθόρισε ότι οι τομείς που θα διατίθενται αυτό θα είναι κυρίως «αναπτυξιακοί» (δηλαδή φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές). Αυτό αναφέρει κάποια στιγμή και ο Ντεϊσελμπλούμ, όταν πείστηκε από ερωτήσεις. Είπε συγκεκριμένα, ότι τα

αντίμετρα θα εφαρμοστούν εφόσον δημιουργηθεί ο δημοσιονομικός χώρος από την εφαρμογή των μέτρων. Όταν ζητήθηκε από τον Τζανακόπουλο να σχολιάσει αυτή τη δήλωση του προέδρου του Eurogroup, άρχισε να «ρετάρει» και κατέφυγε στο βλακώδες επιχείρημα ότι ο Ντεϊσελμπλούμ είπε το αυτονόητο με βάση ότι ισχύει από το Σύμφωνο Σταθερότητας για τις χώρες που δεν βρίσκονται σε πρόγραμμα!

Είναι φανερό ότι συμφώνησαν να προ-νομοθετήσουν περικοπές στο αφορολόγητο και στις συντάξεις και ίσως οι δανειστές να τους έκαναν τη χάρη, για να τους βοηθήσουν στην προπαγάνδα τους, να αναφέρουν τη δυνατότητα να μοιράσουν (πάντα με έγκριση της τρόικας) το 70% από το τυχόν υπερβάλλον πρωτογενές πλεόνασμα.

Περιττεύει να πούμε ότι το πετσόκομμα του αφορολόγητου και των συντάξεων θα είναι συγκεκριμένο, ενώ η διανομή του 70% του υπερ-πλεονάματος έχει μόνο προπαγανδιστική σημασία. Όταν έγινε συμφωνήσι για «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ το 2018 και «κάποια χρόνια» μετά, τι υπερ-πλεόνασμα να υπάρξει; Εδώ οι δανειστές αμφισβούσαν αν θα μπορούσαν να πιάσουν συνεχώς αυτό το μεγάλο «πρωτογενές πλεόνασμα» και γι' αυτό απαιτούν να νομοθετήσουν από τώρα τα πρόσθετα αντικατάστατα μέτρα που θα ισχύσουν από το 2019.

◆ Για πόσα χρόνια θα απαιτηθεί να ισχύει το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 3,5% του ΑΕΠ; Ο Τζανακόπουλος κάλεσε την περασμένη Τρίτη τη γερμανική υπουργείο Οικονομικών να εγκριστεί την «παράλογη απαίτηση» για 3,5% για μια δεκαετία και να υποβληθεί μια «ποικιλομορφική στάση». Η ιδέα η κυβερνητική προπαγάνδα έλεγε προ δεκαμήνου ότι στον Τσακαλώτο, όταν είχε κληθεί ευσεμένως στις Βρυξέλλες, το αποτέλεσμα της Παρασκευής 10 Φεβράρη, προτάθηκε λύση με «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% για πέντε χρόνια μετά

στο τρέχον πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων πριν από την ολοκλήρωση της επανεξέτασης. Οι αλλαγές στις πολιτικές για την αγορά εργασίας δεν θα πρέπει να συνεπαγόνται την επιστροφή σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής, ασύμβατα με τους στόχους της προώθησης μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης».

- Πρέπει να καθοριστεί η περίοδος επέκτασης του Μνημονίου, που μάλλον θα είναι δεκαετίες, με 3,5% πρωτογενές πλεόνασμα» τα πρώτα πέντε χρόνια και 3% τα επόμενα πέντε. Το βέβαιο είναι ότι θα υπάρξει επέκταση του Μνημονίου μετά το 2018 και μένει να μάθουμε τη διάρκεια και το στόχο «πρωτογενούς πλεονάματος».

- Πρέπει να καθοριστεί πόσο θα πετσοκοπεί το αφορολόγητο και αν αυτό θα γίνει εφάπαξ το 2019 ή θα κλιμακωθεί στο χρόνο.

- Πρέπει να καθοριστεί πόσο θα πετσοκοπούν οι συντάξεις (με τη μέθοδο της μείωσης της «προσωπικής διαφοράς») κι αν αυτό θα γίνει εφάπαξ το 2019 (ή μίπως και προτούτερα;) ή θα κλιμακωθεί στο χρόνο.

Αυτά θα έρθει να ρυθμίσει η τρόικα που θα καταφτάσει την ερχόμενη εβδομάδα. Το αν θα φτάσουν σε συμφωνία γρήγορα ή θα το τραβήξουν για ένα διάστημα δεν έχει καμιά σημασία. Την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες, κλείνοντας την καταρχήν συμφωνία με την τρόικα, έδειξαν αποφασισμένοι να υπογράψουν τα πάντα. Και μάλλον αυτή τη φορά δε θα χρειαστεί να μεσολαβήσει κάποια περίοδος «δημογραφικής ασάφειας», όπως μετά τις 20 Φεβράρη του 2015. Βρισκόμαστε στα 2017...

κανένα πολιτικό κύρος. Δεν περιβάλλεται με το κύρος μιας απόφασης του Eurogroup, το οποίο εμμένει στις αποφάσεις που πήρε στις 24 Μάη και στις 5 Δεκεμβρίου του 2016 (είναι πανομοιότυπες και υπαγορεύθηκαν από τον Σόιμπλε).

Η παρασκηνιακή συμφωνία επισήμως έγινε μεταξύ ελληνικής κυβέρνησης και τρόικας, προκειμένου να πειστεί η δεύτερη ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι «έτοιμη για όλα», ώστε να επιστρέψει στην Αθήνα για να συζητήσει τις λεπτομέρειες των μέτρων. Αν δε συμφωνήσει η τρόικα, τότε δεν υπάρχει συμφωνία. Ο Ντεϊσελμπλούμ δεν το έκρυψε: «Όσον αφορά το στοιχείο του χρόνου, επειδή ξέρω ότι θα με ρωτήσετε γι' αυτό, δεν υπάρχει θέμα ρευστότητας στην Ελλάδα βραχυπρόθεσμα. Αλλά νομίζω ότι όλοι έχουμε μια αίσθηση επειγόντος εξαιτίας του θέματος «κλειδί της εμπιστοσύνης» (...) Αυτό θα είναι ένα ισχυρό κίνητρο για να κάνουμε τη δουλειά το συντομότερο δυνατόν». Συμπέρασμα: «μεείς δε βιαζόμαστε, αν βιάζεστε εσείς συμφωνήστε να τελειώνουμε».

Γιατί έκρυψαν την πληρωμή;

Στην εισαγωγική δήλωση που έκανε ο Κλάους Ρέγκλινγκ, μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup στις 20 Φεβράρη, ανακοίνωσε με μεγάλη ικανοποίηση ότι την ίδια μέρα ο ΕΣΜ έλαβε από την ελληνική κυβέρνηση μια αποπληρωμή ύψους 2 δισ. ευρώ, που από τη μια μειώνει το χρέος της Ελλάδας και από την άλλη επιτρέπει στη χώρα να έχει μεγαλύτερη ρευστότητα.

Πρόκειται για λεφτά από ξεπουλήμα δημόσιας περιουσίας, όπως εξήγηε ο ΕΣΜ σε ανακοίνωσή του, που έχει δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του με ημερομηνία 20.2.2017 (<https://www.esm.europa.eu/press-releases/esm-receives-%E2%82%AC2-billion-loan-repayment-greece>). Η αποπληρωμή ήταν συμβατική υποχρέωση της Ελλάδας και προέρχεται από το πούλημα ενός περιουσιακού στοιχείου από μία από τις τράπεζες που συμμετείχαν στην τραπεζική ανακεφαλαιοποίηση του 2015, που χρηματοδοτήθηκε από δάνειο του ΕΣΜ, αναφέρει η ανακοίνωση. «Η έγκαιρη πληρωμή δείχνει ότι η Ελλάδα είναι αξιόπιστος συμβατικός εταίρος. Αποτελεί σημάδι του ότι η ανασυγκρότηση του ελληνικού τραπεζικού τομέα προχωρά καλά. Θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε μαζί με την Ελλάδα στον υπόλοιπο χρόνο του προγράμματος», δήλωσε ο Ρέγκλινγκ.

Ποιο περιουσιακό στοιχείο πουλήθηκε; Όπως αναφέρει ο ΕΣΜ πρόκειται για την πώληση της Finansbank, θυγατρικής της Εθνικής Τράπεζας. Όπως αναφέρεται, «όταν η ΕΤΕ έκανε την πώληση, ο ΕΣΜ είχε το δικαίωμα να ζητήσει επιστροφή αυτών των εσόδων από την Ελλάδα, ώστε να υπάρξει πρώιμη αποπληρωμή μέρους των δανείων από τον ΕΣΜ».

Μπορούμε να καταλάβουμε, λοιπόν, γιατί οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν έκαναν καμιά επίσημη ενημέρωση για την πληρωμή στον ΕΣΜ. Πιπιλίζουν συνεχώς την καραμέλα της «αξιοπιστίας» της δημόσιας περιουσίας, ενώ αυτό που ισχύει είναι ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν υποπνεύσει όλη την περιουσία του ελληνικού κράτους και το αντίτιμο από καλή τους πουλιέται πηγαίνει κατευθείαν στα ταμεία τους.

Υπουργός Παιδείας

Αξιολόγηση εδώ και τώρα και διορισμοί εάν και όταν επιτρέψουν οι θεσμοί

Συνέντευξη στο ραδιοφωνικό σταθμό «ALPHA 989», στην εκπομπή «Γιάφκα» (δημοσιογράφος Σπύρος Χαριτάτος) έδωσε ο υπουργός Παιδείας, στην οποία μεταξύ άλλων είπε τα εξής:

Αξιολόγηση εδώ και τώρα

«Η λέξη αξιολόγηση έχει ένα βάρος ιστορικό, έχει κακόπαι, διότι εδώ δυστυχώς θα αναφερθώ σε προηγούμενες κυβερνήσεις και σε προηγούμενους υπουργούς Παιδείας ότι ήταν ένα εκδικητικό όπλο στο χέρι τους. Εγώ δεν το καταλαβαίνω αυτό. Η αξιολόγηση είναι ένα πράγμα να βελτιωθεί με όλοι. Βεβαίως στη διάρκεια της αξιολόγησης άνθρωποι που έχουν αντιζηλίες μπορούν να πουν και κάτι κακό για τους άλλους, μέσα στο παιχνίδι είναι και αυτό, αλλά γενικά είναι ένα καλό πράγμα...

Χρησιμοποιήθηκε εκδικητικά, αυτό είναι το πιο σοβαρό. Εγώ στο τέλος του κάθε μαθήματος έδιναν ανώνυμα και ζητούσαν από τα παιδιά να γράψουν σε μια κόλλα χαρτί τις εντυπώσεις τους από το μάθημα τις αδυναμίες και τα λοιπά. Μου είχε κάνει τρομερή εντύπωση πώς και στα πρώτα χρόνια και ακόμη μέχρι τώρα, πόσα πράγματα γράφανε για τις αδυναμίες μου και εγώ δεν τα είχα πάρει χαμπάρι, παρά την εμπειρία μου. Γράφανε και καλές κουβέντες αλλά γράφανε ότι αυτό πρέπει να το κάνετε πιο συστηματικά, το άλλο να το κάνετε αλλιώς.

Εμείς λέμε να στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, δηλαδή ο Σύλλογος Διδασκόντων στην αρχή του χρόνου βάζει κάποιους στόχους: να δούμε από την πρακτική μας στη διάρκεια του χρόνου θα τα καταφέρουμε αυτά, θα έχουμε λιγότερη διαρροή στο τέλος του χρόνου; Για τη διαρροή φταίει το γεγονός που οι γονείς παίρνουν τα παιδιά τους σε άλλες πόλεις ή φταίμε εμείς οι ίδιοι;

Εχουμε 20.000 στελέχη που πρέπει να αξιολογηθούν γιατί είναι οι επικεφαλής της εκπαίδευσης και αυτό αν το κάνουμε με έναν τρόπο που στο τέλος δε θα είναι οι απολύσεις αλλά η βελτίωση, εγώ νομίζω μόνο καλό θα μας κάνει».

Ο Γαβρόγλου χρησιμοποιεί το χιλοειπωμένο επιχείρημα όλων των έως σήμερα υπουργών Παιδείας που επιχείρησαν να επαναφέρουν την αξιολόγηση και συνάντησαν τη σθεναρή αντίσταση των εκπαιδευτικών,

ότι δηλαδή η αξιολόγηση δε θα είναι «τιμωρητική»!

Σκόπιμα, προσπαθεί να διαχωρίσει την αξιολόγηση από τον επιθεωρητισμό, από την εφαρμογή του οποίου για δεκαετίες οι εκπαιδευτικοί είχαν και έχουν πολύ δυσάρεστες εμπειρίες και μνήμες. Και όχι μόνον αυτοί που ύψωναν το ανόστημά τους ενάντια στις αυθαιρεσίες της διοίκησης και το αντιδραστικό, αναχρονιστικό περιεχόμενο των προγραμμάτων σπουδών, τον τρόπο διδασκαλίας, την επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων στους μαθητές που είχαν ως στόχο το φόβο και την υποταγή και όχι την αντιμετώπιση των προβλημάτων με δημοκρατικό, παιδαγωγικό τρόπο, κ.λπ.

Οι εκπαιδευτικοί γνωρίζουν πως ο επιθεωρητισμός δεν υπήρξε μέσο βελτίωσης της Παιδείας και της εκπαιδευτικής λειτουργίας. Οι ενσυνείδητοι εκπαιδευτικοί, που ξέρουν ότι έχουν στα χέρια τους τα παιδιά της εργαζόμενης κοινωνίας, δεν χρειάζονται μπαμπούλα για να δώσουν και την ψυχή τους στο δημόσιο σχολείο. Παλεύουν μέσα από τις ελάχιστες χαραμάδες που αφήνει το σύστημα να δώσουν τα φώτα της γνώσης στα παιδιά, να τα απαλλάξουν, στο βαθμό που είναι δυνατόν, από τις προκαταλήψεις, τις ιδεολογίες και τα αντιδραστικά ιδεολογήματα. Ενάντια σε αυτούς, κυρίως, τους εκπαιδευτικούς στράφηκε ο επιθεωρητής και η διοίκηση.

Οι άλλοι, που είτε απλώς θεωρούσαν τη δουλειά τους στο δημόσιο σχολείο πάρεργο και μέσο προσπορισμού των αναγκαίων αγαθών για την επιβίωση, είτε τη διεκπεραίωσαν γραφειοκρατικά και ανόρεχτα, απογοητευμένοι και κουρασμένοι από την αντιμετώπιση που διαχρονικά επεφύλασσε το αστικό κράτος στην εκπαίδευση, έπαιζαν απλώς «θέατρο» όταν τους επισκεπτόταν ο επιθεωρητής. Για να μη μιλήσουμε για τα τσιράκια της εκάστοτε εξουσίας, που πάντα «έβγαιναν στον αφρό», είχαν την υψηλότερη βαθμολόγηση και έπαιρναν χωρίς εμποδία τις προαγωγές.

Ο υπουργός Παιδείας δεν είναι άσχετος. Ως γνήσιος αναθεωρητής του μαρξισμού ξέρει ότι εκείνο που δίνει ώθηση στον εκπαιδευτικό να παλεύει αδιάλειπτα για τη μόρφωση και τη διαμόρφωση της προσωπικότητας των παιδιών του λαού, είναι η ταξική του συνείδηση. Αυτός ο δάσκαλος

δεν έχει ανάγκη την αξιολόγηση για να είναι πάντα «φλογερός». Τον εμπνέει το έργο του, επιζητά την επιβράβευση στα μάτια των μαθητών του, στα μάτια της εργατικής τάξης, τα παιδιά της οποίας έχει στα χέρια του.

Ο υπουργός γνωρίζει ότι ο ρόλος τους αστικού σχολείου είναι αδιαπραγμάτευτος για το σύστημα και δεν αλλάζει με όσες περικοκλάδες κι αν τον στολίζει η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Και ξέρει ότι η αφόρητη κατάσταση που βιώνει ο ελληνικός λαός και αυτά που έρχονται με την επιβολή μνημονίων εις το διηνεκές, θα φέρουν αναπόφευκτα και λαϊκά ξεσπάσματα. Γι' αυτό και οι «θεσμοί», ο ΟΟΣΑ και τα ρέστα, απαιτούν ένταση των μέτρων καταστολής σε όλα τα επίπεδα. Η αξιολόγηση είναι ένα από αυτά τα μέτρα καταστολής και η αυτοαξιολόγηση είναι ο «φερετζές» της. Οι συριζαίοι, που έχουν αγκιστρωθεί στην εξουσία, έχουν αναλάβει τη δέσμευση να την προωθήσουν (προβλέπεται στο Μνημόνιο-3, και σε όλες τις εκθέσεις, παλιές και

νέες του ΟΟΣΑ). Γι' αυτό και ο Γαβρόγλου προσπαθεί με γλυκόλογα και τεχνάσματα της κακιάς ώρας να πείσει τους εκπαιδευτικούς να αποδεχτούν -ως πρώτο βήμα βεβαίως- την αυτοαξιολόγηση.

Λέει, μάλιστα και το εξής ανεκδιήγητο και προκλητικό: ότι οι εκπαιδευτικοί, λίγο-πολύ, ευθύνονται και για τη μαθητική διαρροή, όταν είναι γνωστό το δυσμενές φορτίο που σηκώνουν στις πλάτες τους οι μαθητές των φτωχών λαϊκών στρωμάτων λόγω της ταξικής τους θέσης, που τώρα έχει γίνει αβάσταχτο με την παρατεταμένη οικονομική κρίση και τη συνεχή «κινεζοποίηση».

Διορισμοί εάν και όταν

«Είναι απαράδεκτο να μην έχουν γίνει διορισμοί τα τελευταία 6-7 χρόνια. Κοντεύουμε σχεδόν 10 από τους επιτυχόντες στον ΑΣΕΠ. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε ένα σύστημα που έχει όλο και περισσότερους αναπληρωτές καθηγητές, που η νομοθεσία μας επιβάλλει να έχουμε μαζί τους συμβάσεις εργασίας που αγγίζουν πραγ-

ματικά το απαράδεκτο...

Εμείς, ως κυβέρνηση, έχουμε αποφασίσει έναν, κατά τη γνώμη μου, αρκετά μεγάλο αριθμό προσλήψεων. Αυτό, είμαστε στην τελευταία φάση συζήτησης των προσλήψεων με τους «θεσμούς». Νομίζουμε ότι θα ολοκληρωθούν θετικά αυτές οι συζητήσεις...

Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, ως προς τον Σεπτέμβριο για το άνοιγμα των σχολείων με το σύστημα που ακολουθήσαμε πέρσι.

Και μόλις ολοκληρωθούν οι συζητήσεις με τους «θεσμούς», αλλά και καταλήξουμε σ' ένα δίκαιο σύστημα πρόσληψης, θα ανακοινώσουμε τον αριθμό και το σύστημα μαζί.

Τι εννοώ «δίκαιο σύστημα πρόσληψης»; Αυτή τη στιγμή έχουμε πολλούς αναπληρωτές, οι οποίοι έχουν υπηρετήσει άλλοι πάνω από 10 χρόνια, άλλοι 10 χρόνια, κ.λπ. Δεν μπορούν αυτά τα άτομα να μείνουν έξω απ' τις προσλήψεις... Εδώ, λοιπόν, υπάρχει και η άλλη πλευρά. Έρχονται οι νεότεροι και σου λένε καλά εγώ θα μείνω έξω; Και αυτοί έχουν δίκιο... Εδώ, λοιπόν, πρέπει να βρεθεί ένα σύστημα κοινωνικά δίκαιο και νομικά σύννομο, για να ανακοινωθούν οι διορισμοί. Και ξέρετε, δυστυχώς, κάποιοι θα αδικηθούν. Πού θα σταματήσουμε ως προς την προϋπηρεσία...

Να δούμε τρόπους, ώστε, τουλάχιστον, η αδικία να μειωθεί. Και αυτό, ομολογώ, ότι ακόμη δεν το έχουμε καταλήξει, γιατί καταλαβαίνετε ότι είναι ένα εξαιρετικά σοβαρό θέμα».

Τώρα πλέον, ακόμη και στους πιο αφελείς, δεν «πιάνουν» τα κλάματα και η οδύνη των συριζαίων για την κατάσταση που βιώνει ο ελληνικός λαός, και στην περίπτωσή μας, οι αναπληρωτές που οργάνουν τις εσχαιές της Ελλάδας με μισθούς πείνας και εργασιακές σχέσεις-λάστιχο. Αυτοί που θα έскиζαν τα Μνημόνια, που θα τα καταργούσαν με ένα άρθρο, έχουν γίνει οι πιο στυγνοί εκμεταλλευτές, οι σημαιοφόροι της φτωχοποίησης της εργαζόμενης κοινωνίας. Γι' αυτό και η συντριβή του υπουργού Παιδείας θεωρείται τουλάχιστον υποκριτική.

Ας πάμε, τώρα, σε αυτά που ομολογεί ο Γαβρόγλου:

◆ Ομολογεί, πρώτον ότι μόνιμοι διορισμοί θα γίνουν εάν και όταν το επιτρέψουν οι «θεσμοί». Το παραμύθι της διαπραγμάτευσης με αυτούς έχει πλέον ξεφτίσει. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές υπαγορεύουν τους όρους τους και οι

διαχειριστές του ντόπιου καπιταλισμού (ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) σπεύδουν να τους ικανοποιήσουν. Η τρόικα/κουαρτέτο έχει κάνει ξεκάθαρο ότι η δημοσιονομική πειθαρχία συνεχίζεται, ενώ το δημόσιο χρειάζεται περαιτέρω «εξορθολογισμό».

Το παραμύθι έχει ξεφτίσει και γιατί όλοι οι υπουργοί που έταξαν μόνιμους διορισμούς (Λοβέρδος, Φίλης και τώρα ο Γαβρόγλου) έχουν γίνει «ψεύτες βοσκοί».

◆ Δεύτερον, ότι ο αριθμός των διορισμών (εφόσον γίνουν) πάει «πακέτο» με το σύστημα διορισμού, που ακόμη είναι υπό σκέψη.

Το βέβαιο είναι ότι ένας σημαντικός αριθμός αναπληρωτών, που προσφέρει χρόνια τώρα στο δημόσιο σχολείο, θα μείνει απέξω. Εξ ου και η αναφορά του Γαβρόγλου να «μειωθεί η αδικία». Οι προεκλογικές εξαγγελίες των συριζαίων για κατάργηση «του διαγωνισμού της ντροπής» έχουν σταλεί και αυτές στα αζήτητα. Ανευ σημασίας και υποκριτικές είναι και οι αναφορές ότι δεν φταίνει για την κατάσταση οι εκπαιδευτικοί, αλλά όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις που έφτιαξαν αυτό το απαράδεκτο σύστημα με τους διαφορετικούς πίνακες των εκπαιδευτικών.

Το ένα και μοναδικό αδιάβλητο σύστημα διορισμού, αυτό της επετηρίδας, δεν έχει γυρισμό για τους συριζαίους (η κατάργησή της υπηρέτησε συγκεκριμένους σκοπούς, την αμφισβήτηση των πτυχίων και το ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων και στην εκπαίδευση, ενώ δεν έλυσε και το πρόβλημα της αδιόριστίας, που αποδείχτηκε περίτρανα ότι είναι θέμα άσκησης της πολιτικής). Κάποιο «μπαλαμούτι» και πάλι θα επινοήσουν μαζί με το ΣτΕ. Που τελικά θα διαιωνίζει τους διαχωρισμούς των εκπαιδευτικών και θα στρέφει τη μια μερίδα εναντίον της άλλης, αφού η «ταμπακίερα», δηλαδή ο αριθμός των μόνιμων διορισμών θα είναι σταγόνες στον ωκεανό.

-Τρίτον, ότι και την επόμενη χρονιά (και πόσες ακόμη) τα σχολεία θα λειτουργήσουν με αναπληρωτές και ωρομίσθιους.

Και φυσικά θα συνεχιστεί ο «κόφτης» με κάθε μέσο, ώστε τα κενά (όχι τα πραγματικά) να καλύπτονται όπως-όπως σε βάρος των μαθητών, των εκπαιδευτικών και της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Γιούλα Γκεσούλη

Οργιάζουν οι σχολάρχες και στη Θεσσαλονίκη

Είναι κοινό πλέον μυστικό ότι οι σχολάρχες συνεχίζουν να οργιάζουν παρά την ψήφιση του νόμου Φίλη. Αέρα σίγουρα τους έδωσαν τα μπρος πίσω με το όργανο που θα ελέγχει την καταχρηστικότητα των απολύσεων στα ιδιωτικά σχολεία έπειτα από το βέτο των «θεσμών» και τον ξεσηκωμό των εμπόρων της γνώσης [αντί των ΠΥΣΠΕ-ΠΥΣΔΕ τη νομιμότητα-καταχρηστικότητα των απολύσεων θα ελέγχει «Ανεξάρτητη Αρχή», η οποία θα απαρτίζεται από τρεις Παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ανώτατους δικαστές) με δικαίωμα ψήφου, έναν εκπρόσωπο της ΟΙΕΛΕ και έναν των εργοδοτών που δεν θα έχουν δικαίωμα ψήφου], αλλά και το ότι το υπουργείο Παιδείας δε θέλει, αλλά και δε μπορεί να τα βάλει με τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων.

Συνεχείς είναι οι καταγγελίες για αμέτρητες παρατυπίες, που βλέπουν το φως της δημοσιότητας και αυτή τη φορά αναφέρονται σε ιδιωτικά σχολεία της Θεσσαλονίκης.

Αφορούν δε, κυρίως, αυθαιρεσίες σε βάρος του εκπαιδευτικού προσωπικού, που οι σχολάρχες το εκμεταλλεύονται αγρίως και το θεωρούν λίγο-πολύ αναλώσιμο.

Σύμφωνα με καταγγελία της ΟΙΕΛΕ, οι πιο συνηθισμένες παραβιάσεις που κατέγραψαν η ΟΙΕΛΕ και ο ΣΙΕΛΒΕ μέσα σε δυο μόνο μέρες είναι:

- ◆ Αδήλωση εργασίας, καθώς εργάζονται ως εκπαιδευτικοί άνθρωποι χωρίς νόμιμο διοριστήριο.
- ◆ Εξαναγκασμός εκπαιδευτικών σε δήθεν εθελούσια παραίτηση για να εργάζονται με μειωμένο ωράριο.
- ◆ Προσλαμβάνονται παρανόμως νέοι εκπαιδευτικοί, ενώ εργάζονται στο ίδιο εκπαιδευτήριο συνάδελφοι της ίδιας ειδικότητας με μειωμένο ωράριο. Υπάρχουν δύο μεγάλα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια στη Θεσσαλονίκη που το σύνολο του εκπαιδευτικού προσωπικού εργάζεται με μειωμένο ωράριο!
- ◆ Σε αρκετά δημοτικά σχολεία της πόλης εργάζονται στο δημοτικό εκπαιδευτικοί που έχουν διοριστήριο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- ◆ Σε κάποιες σχολικές μονάδες ασκούν διευθυντικά καθήκοντα εκπαιδευτικοί που δεν τηρούν τις προϋποθέσεις του νόμου.

Ενώ οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σφυρίζουν αδιάφορα

Πληθαίνουν επικίνδυνα τα κρούσματα της γρίπης των πτηνών

Στις 21 Γενάρη, δημοσιεύσαμε ρεπορτάζ με τίτλο «Σφυρίζει κλέφτικα η κυβέρνηση μπροστά στους κινδύνους από την νέα έξαρση της γρίπης των πτηνών». Αφορμή πήραμε από το γεγονός ότι πλήθαιναν στις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης τα κρούσματα του υπότυπου H5N8, ενώ στη χώρα μας ανιχνεύτηκε στις 19 Δεκέμβρη κρούσμα της Γρίπης των Πτηνών σε κύκνο στο Δέλτα του Εβρου και στις 12 Γενάρη εντοπίστηκαν κρούσματα σε μονάδα αυγοπαραγωγής, που οδήγησε στη σφαγή και το θάψιμο 28.000 ορνίθων. Σημειώσαμε τότε και το επαναλαμβάνουμε και τώρα, ότι ο υπότυπος H5N8 μπορεί μεν να μην μεταδίδεται στον άνθρωπο, αλλά δεν αποκλείεται η μετάλλαξή του σε νέο υπότυπο που θα μεταδίδεται και στον άνθρωπο.

Παρολαυτά, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης υποβάθμισε τόσο πολύ τον κίνδυνο του εν λόγω υπότυπου, που είναι υψηλής παθογονικότητας, που έφτασε στο σημείο να μη βγάλει ούτε ένα δελτίο Τύπου για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό. Όπως μας ανέφεραν οι υπηρεσιακοί παράγοντες, αυτή η τακτική επιλέχθηκε για να μην υπάρξουν επιπτώσεις στην αγορά των κοτόπουλων, των αυγών και των παράγωγων προϊόντων. Περιορίστηκαν σε εσωτερικά κείμενα με αποδέκτες τις αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες των 13 Περιφερειών της χώρας, που διοικητικά υπάγονται στο υπουργείο Εσωτερικών.

Η τακτική της υποβάθμισης του κινδύ-

νου από τον υπότυπο H5N8 της Γρίπης των Πτηνών συνεχίζεται μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός ότι πλήθαιναν τα κρούσματα, τόσο σε οικόσιτα όσο και σε άγρια πτηνά, ενώ παρατηρήθηκε και μια σχετική διασπορά.

Σύμφωνα με στοιχεία που συγκεντρώσαμε, στις 16 Φλεβάρη του 2017 επιβεβαιώθηκαν σε οικόσιτες εκμεταλλεύσεις στην Αρκαδία, σε σχετικά κοντινή απόσταση από την πληγείσα μονάδα με τις 28.000 όρνιθες αυγοπαραγωγής, τέσσερα κρούσματα σε χήνες και 30 σε πάπιες και ένα κρούσμα σε οικόσιτο πτηνό στη Φλώρινα. Την ίδια μέρα, τα κρούσματα, σε άγρια πτηνά ήταν έντεκα: πέντε στην Αρκαδία, ένα στη Ρόδο, ένα στη Φλώρινα, τρία στη Ροδόπη και ένα στον Εβρο.

Στις 30 Γενάρη, ο αναπληρωτής υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Ι. Τσιρώνης αναγκάστηκε να βγάλει Απόφαση, με την οποία τροποποιεί υπουργική Απόφαση του 2008 που αφορά τα μέτρα βιοασφάλειας για την αντιμετώπιση των κινδύνων από τη Γρίπη των Πτηνών. Με την τροποποίηση γίνονται αυστηρότερα τα μέτρα και για τις λεγόμενες Συστηματικές Πτηνοτροφικές Μονάδες.

Και τι παρατηρούμε;

Πρώτον, η απόφαση αυτή γνωστοποιήθηκε για πρώτη φορά στις 16 Φλεβάρη, με έγγραφο της Διεύθυνσης Υγείας των Ζώων, με αριθμό πρωτοκόλλου 581-18238/16-2-2017. Σύμφωνα με τον Πίνακα Διανομής, αυτό το έγγραφο είχε στους αποδέκτες και τις Διευθύνσεις Κτηνιατρικής των Πε-

ριφερειών.

Δεύτερον, αυτό το έγγραφο δε δημοσιοποιήθηκε ποτέ. Στις 20 Φλεβάρη, ανακοινώθηκαν διάφορα μέτρα βιοασφάλειας, όμως αποσιωπούνται τόσο η απόφαση του Τσιρώνη όσο και τα νέα κρούσματα της 16ης Φλεβάρη.

Επικοινωνήσαμε, στις 21 Φλεβάρη, με την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής της Περιφέρειας Πελοποννήσου και διαπιστώσαμε ότι αγνοεί την ύπαρξη της απόφασης Τσιρώνη, με την οποία, όπως προαναφέραμε, αυστηροποιούνται τα μέτρα βιοασφάλειας. Την ρωτήσαμε αν έβγαλαν αποφάσεις για τα μέτρα βιοασφάλειας και μας απάντησε ότι την ίδια μέρα έβγαλαν αποφάσεις στη Διαύγεια της Περιφέρειας. Ψάξαμε στη Διαύγεια και βρήκαμε αυτές τις αποφάσεις ανεβασμένες στις 12:30 το μεσημέρι της 21ης Φλεβάρη. Διαπιστώσαμε ότι δεν υπάρχει η παραμικρή αναφορά στην απόφαση Τσιρώνη που εκδόθηκε για να αυστηροποιηθεί υποτίθεται τα μέτρα βιοασφάλειας.

Αν στο μπάχαλο που περιγράψαμε προσθέσετε ότι οι κτηνίατροι των Διευθύνσεων Κτηνιατρικής των 13 Περιφερειών της χώρας υπάγονται διοικητικά όχι στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης αλλά στο υπουργείο Εσωτερικών και ότι το προσωπικό είναι ελάχιστο (και δεν έχει μόνο το καθήκον να ελέγχει την Γρίπη των Πτηνών) μπορείτε να βγάλετε αβίαστα το συμπέρασμα, ότι ο ελληνικός λαός είναι ανυπεράσπιστος μπροστά στο συγκεκριμένο κίνδυνο.

Αγροτικά μπλόκα 2016

Ασφαιρη διαμαρτυρία

Το πράγμα ήταν καθαρό από την αρχή. Εμείς προτιμήσαμε να κρατήσουμε την αρθρογραφία μας «χαμηλά», για να μην μας κατηγορήσει κανείς ότι «υπονομεύουμε τη μεγαλειώδη κινητοποίηση της φτωχομεσαιας αγροτιάς». Οι αγρότες που κατέβηκαν στα φετινά μπλόκα ήταν λιγότεροι από πέρυσι (με παλαιότερες κινητοποιήσεις δεν υπάρχει σύγκριση) και η κινητοποίηση ήταν αυστηρά προκαθορισμένη από τις δυνάμεις του Περισού, με αποκλειστικό σκοπό ν' αποτελέσει μια διαμαρτυρία που θα εκθέσει την κυβερνηση και όχι μια μαχητική κινητοποίηση που θα δοκιμάσει τις δυνάμεις της απέναντι στη μνημονιακή συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και στον μηχανισμό καταστολής (και προπαγάνδας) του αστικού κράτους.

Δεν είναι τυχαίο ότι τα φετινά αγροτικά μπλόκα αντιμετωπίστηκαν με... συμπάθεια από τα αστικά ΜΜΕ (που άλλες φορές έσταζαν δηλητήριο και ζητούσαν από τις κυβερνήσεις κατασταλτικά μέτρα). Δε χρειάζονταν παρασκηνακές διαβεβαιώσεις. Έχουν την εμπειρία να καταλάβουν ότι το

κλασικό σχήμα θα δουλέψει και φέτος: μπλόκα - συμβολικοί αποκλεισμοί - συνάντηση με τον υπουργό - διαδήλωση στην Αθήνα - διάλυση μπλόκων και επιστροφή στα χωριά. Οι συμβολικοί αποκλεισμοί δε δημιουργησαν σχεδόν κανένα πρόβλημα στις μεταφορές και γενικά στη λειτουργία του κράτους. Ακόμα και οι εντάσεις στη Μακεδονία (όπου τις κινητοποιήσεις ελέγχουν κυρίως πρασινογάλαζοι αγροτοπατέρες) κρατήθηκαν σε «ανεκτά» πλαίσια, ενώ στη Θεσσαλία, όπου τον έλεγχο είχαν οι υποτιθέμενοι «κόκκινοι» (οι δεξιοί δεν κατέβηκαν καν) στόχος δεν ήταν να «πονέσει» η συγκυβέρνηση, αλλά να δημιουργηθεί φόντο για να κάνουν δηλώσεις στα κανάλια τα στελέχη της ΠΑΣΥ.

Η όλη κινητοποίηση ήταν εξαρχής φανερό ότι είχε χαρακτήρα απλής διαμαρτυρίας και όχι μαχητικής διεκδίκησης. Γιατί, λοιπόν, να στραφούν εναντίον της τα αστικά ΜΜΕ; Την ενέταξαν στη δική τους αντιπολιτευτική τακτική, με τη σοφή σκέψη ότι είναι καλύτερο μια αγροτική κινητοποίηση να ελέγχεται από τον «σοβαρό» Μπούτα παρά από τίποτα «ανεξέλεγκτους». Ο Περισσός ήταν και παραμένει πυλώνας σταθερότητας του καπιταλιστικού συστήματος.

Μετά τη συνάντηση με τον Αποστόλου (η φετινή πρωτοτυπία ήταν ότι είχε μαζί του και άλλους υπουργούς, για να δείξουν το ενδιαφέρον τους και την αγωνία τους για την εξεύρεση λύσεων... που όμως δεν βρέθηκαν ούτε κατ'ελάχιστον) και τη διαδήλωση στην Αθήνα (ούτε αυτή δεν κατέφερε να γίνει «είδηση»), αναμενόταν η αποχώρηση, όπως και έγινε. Ακολούθησε η... καθιερωμένη ανακοίνωση της «Πανελλαδικής Επιτροπής των Μπλόκων», με τα γνωστά μπαγαίτικα επιχειρήματα: «μπορεί η κυβέρνηση να αρνείται να ικανοποιήσει τα αιτήματά μας, αλλά έχουμε ήδη δυο πολύ σημαντικές, για μας, κατακτήσεις: Την ύπαρξη και δράση ενός οργανωμένου αγροτικού κινήματος (...) τον κοινό βηματισμό μας με τους εργατοϋπάλληλους και τα άλλα λαϊκά στρώματα (...) Ο αγώνας μας δεν "μια κι έξω", αλλά συνεχής και πολύμορφος. Μετά από 25 μερόνυχτα, φεύγουμε σήμερα από τα μπλόκα, για να συνεχίζουμε τον αγώνα με διάφορες μορφές πάλης».

Χαρακτηριστικότερη επιβεβαίωση του ότι ήταν απλώς μια διαμαρτυρία δε θα μπορούσε να υπάρξει.

Σκάνδαλο Ελληνικού

Να σταματήσει ο Φάμελλος να επεμβαίνει στο Δασαρχείο Πειραιά

Όπως έχουμε αποκαλύψει, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, προκειμένου να αποχαρκτηριστούν όλα τα περιμετρικά δάση της περιοχής του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού και του Αγίου Κοσμά, όπως απαιτούν οι πλιατσικολόγοι «επενδυτές», παρέκαμψε το Δασαρχείο Πειραιά και κατέφυγε στο αναρμόδιο ΝΣΚ για να γνωμοδοτήσει υπέρ του αποχαρκτηρισμού τους. Το αναρμόδιο ΝΣΚ γνωμοδότησε καθ' υπαγόρευση της πολιτικής ηγεσίας, ο Σ. Φάμελλος έκανε δεκτή τη Γνωμοδότηση και έτσι αυτή έγινε δημόσιο έγγραφο του οποίου η εφαρμογή είναι υποχρεωτική.

Ακολούθησαν τα δικά μας αποκαλυπτικά δημοσιεύματα γι' αυτό το σκάνδαλο, που είναι αντίστοιχο μιας γνωστής πτυχής του σκανδάλου του Βατοπεδίου, με τον αποχαρκτηρισμό 9.000 στρεμμάτων δάσους στην Ουρανιόπολη της Χαλκιδικής. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος ενοχλήθηκε αλλά ταυτόχρονα στριμώχτηκε. Έτσι, προκειμένου να προσδώσει νομιμοφάνεια στις κινήσεις της, υπέδειξε στις εταιρίες ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ και ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ να στείλουν νέες αιτήσεις στο Δασαρχείο Πειραιά, ζητώντας να γίνει η Πράξη Χαρακτηρισμού, που προηγουμένως είχαν ζητήσει να παγώσει. Αλλά να γίνει η Πράξη Χαρακτηρισμού με βάση τη Γνωμοδότηση του

ΝΣΚ, που πρέπει να εφαρμοστεί υποχρεωτικά.

Είχαν σίγουρο ότι ο Δασάρχης Πειραιά θα πειθαρχήσει, όμως τους διέφυγε μια σημαντική «ουρίτσα» της Γνωμοδότησης του ΝΣΚ. Το ΝΣΚ προβλέπει τον αποχαρκτηρισμό των Τεχνητών Δασικών Φυτειών που έγιναν για καλλωπιστικούς λόγους **«βάσει φυτοτεχνικών μελετών»**, είτε πριν είτε μετά την 11-6-1975».

Το Δασαρχείο Πειραιά, όπως κάθε Δασαρχείο στη χώρα, είναι επιφορτισμένο να υπερασπίζεται το δασικό πλούτο της περιοχής του, εφαρμόζοντας αναγκαστικά το αντιδασικό οπλοστάσιο. Ακόμη και σ' αυτό το αντιδασικό πλαίσιο, όμως, **οι Τεχνητές Δασικές Φυτεύσεις που γίνονται για καλλωπιστικούς λόγους και όχι για εμπόριο συγκεκριμένων ειδών ξυλείας είναι δάση και υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας**. Επόμενο ήταν, λοιπόν, ο Δασάρχης Πειραιά να απευθυνθεί στις εταιρίες ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ και ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ και **να ζητήσει τις φυτοτεχνικές μελέτες βάσει των οποίων έγιναν οι Τεχνητές Φυτεύσεις**.

Η πληροφορία έφτασε σε εμάς από υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Περιβάλλοντος. Μετά από γραπτή αίτησή μας, ο Δασάρχης Πειραιά, όπως είχε υποχρέωση, μας χορήγησε

αντίγραφο του εγγράφου που έστειλε στις εταιρίες στις 14 Φλεβάρη. Σ' αυτό διαβάζουμε:

«Προκειμένου η υπηρεσία μας να ολοκληρώσει τις ενέργειές της για την έκδοση της εν λόγω πράξεως (σ.σ. χαρακτηρισμού), παρακαλούμε όπως:

α) Προσκομίσετε τις φυτοτεχνικές μελέτες βάσει των οποίων το Ελληνικό Δημόσιο ή ο ειδικός διάδοχος αυτού προέβησαν σε τεχνητές φυτεύσεις για καλλωπιστικούς λόγους, είτε πριν είτε μετά την 11η-6-1975, όπως αυτές αναφέρονται στο αρ. 5502/2-2-2016 έγγραφο του αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, στην αρ. 337/2016 Γνωμοδότηση του Γ' Τμήματος του ΝΣΚ και το αρ. 151924/362/20-1-2017 έγγραφο του αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας με το οποίο έγινε αποδεκτή η ανωτέρω Γνωμοδότηση.

β) Οι τεχνητές φυτεύσεις που έγιναν για καλλωπιστικούς λόγους βάσει φωτοτεχνικών μελετών, μας υποβληθούν σε χάρτη ΓΥΣ 1:5000...».

Μέχρι και το πρωί της περασμένης Πέμπτης, που έκλεισε αυτό το ρεπορτάζ, φωτοτεχνικές μελέτες δεν είχαν σταλεί στο Δασαρχείο Πειραιά. Την Τετάρτη, στο πλαίσιο του ρεπορτάζ, επικοινωνήσαμε με υπευθύνους και των δύο εταιριών και ζητήσαμε να μας πληροφορήσουν αν υπάρχουν φυτοτεχνι-

κές μελέτες. Κυριολεκτικά μας έβγαλαν την πίστη, λες και ζητούσαμε να μάθουμε τίποτε απόρρητα κρατικά μυστικά. Ή έπαιζαν το κρυφτούλι ή μας άφηναν στο περίμενε. Από την εκπρόσωπο του ΤΑΙΠΕΔ πήραμε την απάντηση ότι... δε θα μας απαντήσει αν υπάρχουν ή όχι φυτοτεχνικές μελέτες. Όπως μας είπε χαρακτηριστικά, επικοινωνούν με το Δασαρχείο Πειραιά, ενώ απευθύνθηκαν και στο υπουργείο Περιβάλλοντος!

Εκτιμούμε ότι φυτοτεχνικές μελέτες δεν υπάρχουν και επομένως **η παράνομη Γνωμοδότηση 337 του Γ' Τμήματος του ΝΣΚ δεν έχει καμία νομική αξία**. Μ' άλλα λόγια, **ισχύει η διάταξη της δασικής νομοθεσίας**, ότι οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες που δεν γίνονται για εμπόριο ειδικού τύπου ξυλείας (π.χ. λεύκας) **είναι δάση και υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας**.

Κι επειδή δεν είμαστε αφελείς, εκτιμούμε ότι ο κυρ-Αλέκος του Μαξίμου, ο συντονιστής του σκανδάλου του Ελληνικού, θα δώσει εντολή στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος να βρει άλλο τρόπο για να κουρελιάσει τη νομιμότητα. Γι' αυτό και προειδοποιούμε τον Φάμελλο να σταματήσει τις παρεμβάσεις και ν' αφήσει το Δασαρχείο Πειραιά ανεπηρέαστο να εκδώσει την Πράξη Χαρακτηρισμού, όπως προβλέπει το άρθρο 14 του ν. 998/1979.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Οι γυρολόγοι συλλέκτες της πολιτικής υπεραξίας σκαρφάλωσαν πάλι τιτιβίζοντας (τι tv ζώντας!) σε παράθυρα και κάδους σκουπιδιών. Από κοντά και οι λαλίστατοι και πρόθυμοι πικραμένοι που εύκολα διολισθαίνουν προς τον ένοπλο πολιτικό τραμπουκισμό της ακροδεξιάς, αφορίζοντας με την ίδια και μεγαλύτερη ευκολία κάθε υποψία ένοπλης δράσης της τάξης τους. Και από κάτω οι σωρηδόν πίπτοντες από τα σύννεφα, οι μονίμως «έκπληκτοι» και αθώοι που τίποτε δεν τους εκπλήσσει στην πραγματικότητα (ίσως και τίποτε να μην τους αθώνει, αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία). Κάθε συντεταγμένο κοινωνικό πεδίο και ένας χώρος υγειονομικής ταφής συναισθημάτων, οραμάτων, αγώνα. Κάθε κυνική ομάδα και αμορτισέρ, κάθε πολιτικό μαγαζάκι και «ναι μεν αλλά...».

Ζουράρι πες μας το φλιτζάνι, Θεανώ φτιάξε μας γεμιστά φέρε ένα freddo Φλαμπουράρη, Αχτσιόγλου μάσα τα μισθά.

Ρίξε κουλτούρα Καρανίκα, Πάνο βάλε κι άλλες στολές μιλα μας αγγλικά Αλέξη. Ω, το κλουβί με τις τρελές!

Το πράμα θα 'χε τρελή πλάκα εάν δεν ήταν σοβαρό καθένας ξέρει τι σας πρέπει κι ίσως να 'ρθει με τον καιρό.

Εθιμικοί εναντίον πολιτικών μασκαράδων και μία απίστευτη ανακοίνωση: Μετά το κίτρινο πλήγμα στα κινήματα και την αποδυνάμωση των λαϊκών διαμαρτυριών που κατάφερε

προ μερικών ετών, ο ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώνει περίτρανα την απόσταση που έχει διανύσει και το πήδημα του χαντακιού προς την πλευρά των στεγνών εξουσιαστών-εχθρών του λαού (αν ποτέ ήταν αληθινά στην άλλη πλευρά, βέβαια...). Παραθέτουμε αυτούσια την ανακοίνωση του γραφείου Τύπου του πολιτικού μορφώματος για την επίθεση που δέχτηκαν τα γραφεία του στην Κουμουνδούρου από άτομα που ήταν ντυμένα με αποκρίτικες στολές, η οποία διαλύει κάθε αμφιβολία:

«Η σημερινή δολοφονική επίθεση στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα πλήγμα κατά της Δημοκρατίας. Οι τραμπούκοι που δεν δίστασαν καν να θέσουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές, δεν έχουν καμία σχέση ούτε με το λαϊκό κίνημα ούτε με οποιαδήποτε ιδεολογία. Πρόκειται για ανθρωποκτονίες του υποκόσμου, απόλυτα περιθωριοποιημένους. Δεν πρόκειται να φοβηθούμε, δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε. Θα συνεχίσουμε αταλάντευτοι τον αγώνα μας απέναντι στη διαπλοκή, τα κάθε είδους συμφέροντα, για την υπεράσπιση των πιο αδύναμων».

Περιμένοντας την ανάληψη ευθύνης της επίθεσης για να δούμε ποιοι είναι αυτοί οι «απόλυτα περιθωριοποιημένοι άνθρωποι του υποκόσμου» (έχουμε την υπόνοια ότι πρόκειται για κάποιο από τα άλλοτε «σκαλοπάτια» πολιτικής αίγλης και «επαναστατικότητας» του ΣΥΡΙΖΑ, πριν αποφασίσει να συναγελάζεται με νεοναζί, γραφικούς ακροδεξιούς πατριώτες, την ηγεσία της Εκκλησίας, φασιστικά καθεστώτα όπου Γης και την αφρόκρεμα των διεθνών αρπακτικών), οφείλουμε να σημειώσουμε ότι τουλάχιστον η τελευταία φράση αποζημίωσε τον βασανισμένο κοσμάκη με τα μέχρι δακρύων γέλια που σκορπάει...

Της αριστεράς και της προσόδου
εις υγείαν του κορόιδου
ό,τι να 'ναι συνασπισμός
άγριων όρνων εσμός.

Όταν μεγαλώσω θα γίνω δανειολήπτης κι όταν γίνω δανειολήπτης θα μεγαλώσω. Πρώτα θα ζητήσω άδεια δανειοδότησης και μετά δάνεια αδειοδότησης. Από θεσμικός επενδυτής θα γίνω επενδυτικός θεσμός κι από σύμβολο της ανέλιξης θα φέρω ανέλιξη των συμβόλων. Μετά, όλα είναι εύκολα εννοούμενα και εννοούμενως εύκολα. Η οικονομική κούρσα θα γίνει κουρσευτική κούρσα, ο κανονιστικός κολοσός θα γίνει κολοσσιαίο κανόνι, ό,τι σώσω θα ροκανιστεί κι ό,τι ροκανίσω θα σωθεί and that's all guys (και γαϊ). Ιστορίες της ελληνικής λματ από καταβολής του νεοελληνικού μορφώματος, που δεν τις αγγίζουν κρίσεις, διακρίσεις, ανακρίσεις ή συγκρίσεις.

Δεν είναι απλή υπόνοια
έρχονται νέα μνημόνια
στα σοβαρά, στ' αστεία
ατέλειωτη η ληστεία.
Κοκκινোসκουφίτσα

Τέχνη από αντεργατικές βδέλες

Μια «παράξενη» θεατρική πρεμιέρα δόθηκε την περασμένη Κυριακή στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού. Οι θεατές που προσέρχονταν για την πρεμιέρα του έργου «Νίκη», έρχονταν πρώτα σε επαφή με δεκάδες εργάτες του θεάματος-ακροάματος (τεχνικούς, ηθοποιούς, μουσικούς κ.ά.) που τους ενημέρωναν για την αντεργατική συμπεριφορά της διοίκησης του ΙΜΕ, που όχι μόνο απέλυσε τον πρόεδρο και τον ταμία του υπό σύσταση σωματείου της επιχείρησης (τον φωτιστή Γιάννη Καραμήτρο, πρόεδρο της προσωρινής διοίκησης, και τον λογιστή Νίκο Σταυρίδη, ταμία της προσωρινής διοίκησης), αλλά όταν εκδόθηκε δικαστική απόφαση για την αποζημίωσή τους και την άμεση επαναπρόσληψή τους (δεν έδωσε δηλαδή ανασταλτικό χαρακτήρα στην έφεση της επιχείρησης), με συμπεριφορά κράτους εν κράτει, αρνήθηκαν να εφαρμόσουν τη δικαστική απόφαση.

Η κινητοποίηση, στην οποία συμμετείχαν η ΠΟΘΑ, σωματεία τεχνικών και άλλων εργαζόμενων στο χώρο του θεάματος-ακροάματος, οι Reworkers και άλλοι, ήταν απόλυτα επιτυ-

χημένη. Οι προσερχόμενοι για την παράσταση έπαιρναν τις ανακοινώσεις και ενημερώνονταν γι' αυτά που κρύβονται πίσω από τη λαμπερή βιτρίνα των «γκλάμορους» παραστάσεων. Για το εργασιακό Νταχάου και την εργοδοτική τρομοκρατία επί των εργαζόμενων, ώστε να δέχονται μοιρολατρικά την καταπάτηση των στοιχειωδών δικαιωμάτων τους. Για την προσπάθεια κάποιων εργαζόμενων να οργανωθούν, να στησουν σωματείο για ν' αγωνιστούν συλλογικά ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία, που συνάντησε την τρομοκρατική τακτική των απολύσεων.

Η κινητοποίηση προκάλεσε πανικό στους ανώτερους υπάλληλους της εργοδοσίας. Με μια κυριολεκτικά αξιοθρήνητη στάση προσπάθησαν να δείξουν ότι αυτοί είναι τα αφεντικά, απαιτώντας από τους εργαζόμενους να αποχωρήσουν! Αυτό μόνο γέλια προκάλεσε και ο πανικός τους αυξήθηκε, καθώς οι προσερχόμενοι θεατές σταματούσαν, έβλεπαν και μάθαιναν. Μετά, φώναζαν την αστυνομία, η οποία δεν είχε τίποτα να κάνει, αφού η διαμαρτυρία γινόταν σε ανοιχτό χώρο και δεν παρεμπόδιζε την προσέλευση των θεατών.

Η διαμαρτυρία ολοκληρώθηκε όπως είχε σχεδιαστεί και την

επομένη το ΙΜΕ «θυμήθηκε» να καταθέσει αίτηση αναστολής εκτέλεσης της απόφασης του Πρωτοδικείου, με μια προκλητική αιτιολογία. Αυτοί που κάνουν πανάκριβες παραγωγές και πληρώνουν γνωστούς χρυσοκάνθαρους, δεν μπορούν λείν να επαναπροσλάβουν τους δύο εργαζόμενους, γιατί... δεν βγαίνουν. Αλλά κι αν τους επαναπροσλάβουν, θα πέσει το κύρος τους στους υπόλοιπους εργαζόμενους! Ομολόγησαν έτσι ότι οι απολύσεις έγιναν καθαρά για συνδικαλιστικούς λόγους.

Ζήτησαν και προσωρινή διαταγή (μέχρι να συζητηθεί η αίτηση αναστολής). Η υπόθεση συζητήθηκε την περασμένη Τετάρτη και η απόφαση του δικαστή αναμένεται σήμερα. Η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η συνήγορος του ΙΜΕ ήταν από κάθε άποψη προκλητική. Μέχρι και το δημοσίευμα της «Κόντρας» κατέθεσε, σε στιλ «κοιτάτε τι μας γράφουν!»! Δεν μπόρεσε, όμως, να εξηγήσει γιατί το ΙΜΕ «θυμήθηκε» να ζητήσει αναστολή εκτέλεσης ένα μήνα μετά την κατάθεση της έφεσής του και μια μέρα μετά την κινητοποίηση στο χώρο του.

Ακόμα και η αναξιόπιστη «Εργάνη» έδειξε τάση μείωσης της απασχόλησης

Η «Εργάνη» είναι ένα εντελώς ανακριβές σύστημα μέτρησης της απασχόλησης των μισθωτών στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, που θέσπισαν οι Σαμαροβενιζέλοι (για να μπορούν να κάνουν προπαγάνδα απάτης) και χρησιμοποιούν για τον ίδιο ακριβώς λόγο οι Τσιπροκαμμένοι. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε φορά που δημοσιεύονται τα στοιχεία της «Εργάνης» ακολουθεί μια διά του Τύπου μονομαχία ανάμεσα στον δεξιό Βρούτση και τους υπουργούς Εργασίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι υπάρχουν απολύτως αξιόπιστα και αδιάβλητα στοιχεία, που είναι αυτά που δημοσιεύει η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Όμως οι κυβερνήσεις δεν τα χρησιμοποιούν, γιατί η ακρίβεια και η αδιαβλητότητά τους δεν τους επιτρέπει να κάνουν τα προπαγανδιστικά τους παιχνίδια.

Καμιά φορά, και η «Εργάνη» δείχνει κάποια στοιχεία που η εκάστοτε κυβέρνηση δεν μπορεί να τα αξιοποιήσει στην τρέχουσα προπαγάνδα της, γι' αυτό και έχουμε τραγελαφικά φαινόμενα, όπως αυτό που συνέβη με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον τρέχοντα μήνα. Τα στοιχεία της «Εργάνης» πρέπει -σύμφωνα με το νόμο- να δημοσι-

εύονται «τη δεκάτη ημέρα του επόμενου της καταγραφής μήνα». Όμως, ο Φλεβάρης πήγε 20 και τα στοιχεία του Γενάρη δεν είχαν δημοσιοποιηθεί. Στις 21 Φλεβάρη, οι πασόκοι Χριστοφιλοπούλου και Κεγκέρογλου (που έχουν περάσει από το υπουργείο Εργασίας και ξέρουν τα κόλπα) κατέθεσαν Ερώτηση - Αίτηση Κατάθεσης Εγγράφων στην Αχτσιόγλου, ρωτώντας γιατί το υπουργείο δεν έχει δημοσιοποιήσει τα στοιχεία και τότε σκοπεύει να τα δημοσιοποιήσει και ζητώντας να κατατεθούν «τα παραπάνω στοιχεία ρών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα για τον Ιανουάριο 2017».

Με το που κατατέθηκε η Ερώτηση-ΑΚΕ, το υπουργείο Εργασίας έσπευσε να δημοσιοποιήσει τα στοιχεία της «Εργάνης». Μάλιστα, έγινε κανονικό «σπριντ» ανάμεσα στις δύο πλευρές, με κερδισμένη την Αχτσιόγλου. Στις 10:44 το πρωί της Τρίτης έστειλε το σχετικό δελτίο Τύπου το υπουργείο Εργασίας, σα να μην τρέχει τίποτα, στις 10:55 έστειλαν το δικό τους δελτίο Τύπου οι πασόκοι, για να φανεί ότι αυτοί στρίμωξαν την κυβέρνηση και έδωσε τα στοιχεία. Ο Βρούτσης, που πιάστηκε στον ύπνο, έστειλε δελτίο Τύπου στη 1:50, ισχυριζόμενος ότι «μετά την πίεση που άσκησε η ΝΔ, το υπουρ-

γείο Εργασίας αναγκάστηκε σήμερα, να δώσει στη δημοσιότητα - με μεγάλη καθυστέρηση - στοιχεία του συστήματος "ΕΡΓΑΝΗ" μηνός Ιανουαρίου 2017».

Το δελτίο Τύπου του υπουργείου αναφέρει ότι «κατά το μήνα Ιανουάριο 2017 καταγράφεται μείωση της μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα, καθώς προκύπτει αρνητικό ισοζύγιο προσλήψεων - αποχωρήσεων κατά 29.817 θέσεις εργασίας». Συμπληρώνει, όμως: «Θα πρέπει επιπλέον να επισημανθεί ότι ο μήνας Ιανουάριος παρουσιάζει αρνητικό ισοζύγιο από το 2001 μέχρι σήμερα, κατά σχεδόν απόλυτο τρόπο». Αρα, δεν τρέχει τίποτα, γιατί πάντοτε το Γενάρη το ισοζύγιο προσλήψεων-απολύσεων είναι αρνητικό.

Αν όμως ρίξει κανείς μια ματιά στα στοιχεία, θα διαπιστώσει ότι το 2016 το ισοζύγιο ήταν αρνητικό κατά 9.954 άτομα και το 2015 κατά 9.273 άτομα, ενώ το 2014 ήταν θετικό κατά 6.937 άτομα. Το -29.817 του Γενάρη του 2017 δεν είναι μόνο πάνω από τρεις φορές χαμηλότερο σε σχέση με τα δύο προηγούμενα χρόνια, αλλά αποτελεί αρνητικό ρεκόρ από το 2001! Ξεπερνά ακόμα και τα πρώτα χρόνια της κρίσης (2009: -26.564, 2010: -16.273, 2011: -28.995, 2012: -26.538).

Ετσι, μπορούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο η κυβέρνηση δεν έδινε στη δημοσιότητα τα στοιχεία και όταν αναγκάστηκε να τα δώσει προσπάθησε να αποπροσανατολίσει με την επισήμανση ότι «ο μήνας Ιανουάριος παρουσιάζει αρνητικό ισοζύγιο από το 2001 μέχρι σήμερα, κατά σχεδόν απόλυτο τρόπο». Μέχρι τώρα, οι Τσιπροκαμμένοι χρησιμοποιούσαν την αναξιόπιστη «Εργάνη» για να στήνουν τα γνωστά πανηγύρια, με την ανάπτυξη που έχει ήδη αρχίσει και έχει ήδη αρχίσει να μειώνει την ανεργία. Τα στοιχεία του ίδιου αναξιόπιστου συστήματος για το Γενάρη του 2017, όχι μόνο δεν επιβεβαιώνουν τα πανηγύρια, αλλά αντίθετα επιβεβαιώνουν την προπαγάνδα της αντιπολίτευσης, που υποστηρίζει ότι η καθυστέρηση στο κλείσιμο της αξιολόγησης έφερε «διάχυτη αβεβαιότητα» που -σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες- «ο μήνας Ιανουάριος παρουσιάζει αρνητικό ισοζύγιο από το 2001 μέχρι σήμερα, κατά σχεδόν απόλυτο τρόπο» (τα εντός εισαγωγικών είναι αποσπάσματα από την ανακοίνωση του Βρούτση).

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πιάστηκαν στο δόκανο που μέχρι τώρα χρησιμοποιούσαν για να παραμυθιάζουν τους εργαζόμενους.

Νέες προκλήσεις του «συστήματος Μελισσανίδη»

Φωνάζει ο κλέφτης...

Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης! Η γνωστή παροιμία ταιριάζει στους ανθρώπους του «συστήματος Μελισσανίδη», που συνεχίζουν την τακτική των προκλήσεων, ξιφουλκώντας ξανά κατά του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας (ακόμα και εργαζόμενων στις υπηρεσίες του), επειδή δεν τους κάνουν τα χατίρια, παρανομώντας. Κι όμως, όπως κατ'επανάληψη έχουμε γράψει, θα έπρεπε να ευχαριστούν τη δημοτική αρχή που δεν έκοψε κάθε επικοινωνία μαζί τους, **ως όφειλε**, αλλά έχει βάλει τις υπηρεσίες να ταλαιπωρούνται με τα καμώματα μιας εταιρίας που **δεν είναι ιδιοκτήτης του οικπέδου της ΑΕΚ και δεν έχει κανένα δικαίωμα να ανεγείρει ποδοσφαιρικό γήπεδο σ' αυτό το οικόπεδο**.

Ο Δήμος και οι τεχνικές του υπηρεσίες εμπλέκονται στο ζήτημα της μελέτης υψομέτρων, γνωμοδοτώντας σχετικά ώστε η μελέτη να εγκριθεί από την Περιφέρεια και να κατατεθεί στο φάκελο της οικοδομικής άδειας. Ποιος, όμως, υπέβαλε αυτή τη μελέτη για γνωμοδότηση; Η συμφερόντων Μελισσανίδη ανώνυμη εταιρία «Δικέφαλος 1924». Μια εταιρία που δεν έχει δικαίωμα να πάρει το οικόπεδο και να «σηκώσει» το ποδοσφαιρικό της γήπεδο, όσα «παραχωρητήρια» κι αν επικαλεστεί. Το οικόπεδο δεν ανήκει ούτε στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ. Ανήκει στο ελληνικό δημόσιο, που το έχει παραχωρήσει στο ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ μόνο **κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση**, προκειμένου να εκπληρώσει τον κοινωνικό σκοπό της άθλησης των αθλητών του. Το οικόπεδο αυτό είναι **πράγμα εκτός συναλλαγής** και η Ερασιτεχνική ΑΕΚ δε δικαιούται να το παραχωρήσει σε κανένα τρίτο, πολλώ δε μάλλον σε μια κερδοσκοπική εταιρία, όπως είναι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Οποιαδήποτε τέτοια παραχώρηση είναι εξ ορισμού άκυρη, διότι αντιστρατεύεται το σκοπό της παραχώρησης του οικοπέδου από το Δημόσιο, και επισύρει ως ποινή την επιστροφή του ακινήτου στον ιδιοκτήτη του, το ελληνικό δημόσιο.

Ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας -κακώς, κάκιστα- δεν εξέτασε το ιδιοκτησιακό ζήτημα, αλλά μπήκε σε μια διαδικασία συζήτησης και συνεργασίας με τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Και εξακολουθεί και το κάνει αυτό ακόμα και αφότου έγινε γνωστό ότι η σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ στη «Δικέφαλος 1924» αμφισβητείται. Αμφισβητείται και σε διοικητικό επίπεδο και σε δικαστικό επίπεδο.

Σε διοικητικό επίπεδο αμφισβητείται από το 2014, από την πρώτη στιγμή που η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ κατέθεσε μια αίτηση

(κι έναν άδειο φάκελο) ζητώντας Εγκριση Δόμησης για το γήπεδο. Ο προϊστάμενος της τότε αρμόδιας διεύθυνσης (ΔΟΚΚ) ζήτησε έγγραφο που να αποδεικνύουν ότι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ νομιμοποιείται να εμφανίζεται ως κύριος του έργου και να ζητά Εγκριση Δόμησης. Τότε, η εταιρία του Μελισσανίδη δεν είχε ούτε καν το άκυρο παραχωρητήριο. Όταν το απέκτησε, μέσα από μια γενική συνέλευση-παρωδία 70 ατόμων, αμφισβητήθηκε διοικητικά η νομιμότητα αυτής της παραχώρησης. Η προϊσταμένη της διεύθυνσης που διαδέχτηκε ως αρμόδια τη ΔΟΚΚ (ΔΑΟΚΑ) απευθύνθηκε στο Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ, ζητώντας τη νομική του γνώμη για το κατά πόσο αυτή η παραχώρηση είναι νόμιμη και η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ μπορεί να εμφανιστεί ως κύριος του έργου και να πάρει Εγκριση και Άδεια Δόμησης.

Όπως έχουμε αναλυτικά ενημερώσει, καθώς παρακολουθούμε συστηματικά το θέμα, το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, αφού πρώτα αμφισβήτησε -εμμέσως πλην σαφώς- την εγκυρότητα αυτής της παραχώρησης (με έγγραφό του στις 6.2.2015) και παρά τις ασφυκτικές πιέσεις που δέχτηκε, **δεν έχει δώσει θετική (υπέρ Μελισσανίδη) γνωμοδότηση**. Η τελευταία κίνηση που έχει κάνει ήταν η αποστολή εγγράφου στον υπουργό, με το οποίο ζητείται η υποβολή σχετικού ερωτήματος στο ΝΣΚ (Νομικό Συμβούλιο του Κράτους). Το ΝΣΚ έχει ήδη γνωματεύσει στο παρελθόν για ίδια υπόθεση (οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί -και ιδιοκτησιακά, μάλιστα- στο ερασιτεχνικό σωματείο ΒΑΟ), η Γνωμοδότησή του λέει πως πρόκειται για «πράγμα εκτός συναλλαγής», που δεν μπορεί να παραχωρηθεί σε οποιονδήποτε τρίτο, αυτή η Γνωμοδότηση έχει γίνει αποδεκτή από τον υφυπουργό Οικονομικών και η εφαρμογή της είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση, και επομένως παρέλκει η υποβολή νέου ερωτήματος (εκτός αν έχει επιλεγεί ο τρόπος της έκδοσης κόντρα-Γνωμοδότησης για ν' αποκτήσει νομιμοφάνεια μια παρανομία). Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, **η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ δεν έχει δώσει ακόμα καμιά απάντηση** στο έγγραφο του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου για υποβολή ερωτήματος στο ΝΣΚ. Επομένως, **σε διοικητικό επίπεδο ακόμα εκκρεμεί η νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ** ως κυρίου του έργου.

Σε δικαστικό επίπεδο εκκρεμεί η αγωγή μελών της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης-παρωδίας, που «ενέκρινε» τη σύμβαση παραχώρησης (χωρίς καν να τη

γνωρίζει, αφού ο ίδιος ο Μελισσανίδης απαίτησε να γίνει δεκτή επειδή «το λέει αυτός»), αλλά και κατά της σύμβασης παραχώρησης καθεαυτής. Το «σύστημα Μελισσανίδη», που τάχα του φταίει η δημοτική αρχή επειδή καθυστερεί, όχι μόνο δεν έκανε τίποτα για να επιταχύνει το δικαστικό ξεκαθάρισμα αυτής της υπόθεσης, αλλά την οδηγεί από αναβολή σε αναβολή. Η επόμενη δικάσιμος είναι την ερχόμενη Πέμπτη (2.3.2017) και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι «διοικούντες» την Ερασιτεχνική ΑΕΚ δε θα ζητήσουν και πάλι αναβολή.

Αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, επέτρεπαν (για την ακρίβεια, επέβαλαν) στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας να αρνηθεί να παραλάβει τη μελέτη υψομέτρων που κατέθεσε η (παριστάνουσα τον κύριο του έργου) «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, έως ότου η εν λόγω εταιρία νομιμοποιηθεί ως κύριος του έργου από τα δικαστήρια και από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΝ. Γιατί δεν νοείται, ο κάθε άσχετος να υποβάλει μια αίτηση σε μια υπηρεσία (στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου εν προκειμένω) και η υπηρεσία να αναλώνει εργατοώρες των υπαλλήλων της, προκειμένου να δώσει μια απάντηση, η οποία είναι άνευ αντικειμένου, γιατί ο άσχετος δεν έχει κανένα δικαίωμα επί του οικοπέδου.

Η δημοτική αρχή, όμως, κάτω από την πίεση του «συστήματος Μελισσανίδη», παρέβλεψε αυτό της το δικαίωμα/υποχρέωση και έβαλε τις υπηρεσίες να παιδεύονται με μια υψομετρική μελέτη, που δεν ανταποκρινόταν ούτε στις ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να έχει μια υψομετρική μελέτη που αφορά ένα τόσο μεγάλο έργο.

Η πρώτη απάντηση που έδωσαν οι τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ήταν τον Οκτώβριο του 2014. Ανεξάρτητα από το ότι κακώς ο Δήμος νομιμοποίησε την εταιρία Μελισσανίδη, το έγγραφο ήταν τεχνικά τεκμηριωμένο και αποκάλυπτε ότι οι άνθρωποι της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είχαν κάνει τα πάντα αρπακολλατζήδικα, χωρίς καν τις στοιχειώδεις τεχνικές προδιαγραφές, ενώ ήταν πάρα πολλά αυτά που θα έπρεπε να γίνουν ακόμα, για να μπορέσουν οι τεχνικές υπηρεσίες να εξετάσουν την υψομετρική μελέτη, να περάσει το θέμα από την Επιτροπή Ποιότητας Ζωής και μετά να πάει στο Δημοτικό Συμβούλιο για έγκριση.

Πότε επανήλθε η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου; Στις 25 Οκτώβριο του 2016. Δύο ολόκληρα χρόνια μετά το αρχικό έγγραφο του Δήμου! Τόσο πολύ βιάζονταν για να «βάλουν τις μπουλντόζες»! Αυτοί έκαναν δυο χρόνια για να υποβάλουν νέο φάκελο, αλλά από το Δήμο απαιτούσαν άμεση απάντηση. Μιλάμε για

αποθράσυνση.

Επειδή γνωρίζουν πολύ καλά ότι και ο νέος φάκελος που κατέθεσαν είναι αρπακολλατζήδικος, έβαλαν μια «Ανεξάρτητη Κίνηση Πολιτών “Άλλη Εντελώς Κατάσταση”» να στείλει ένα ιταμό εξώδικο στη διευθύντρια των τεχνικών υπηρεσιών του Δήμου, στοχοποιώντας την και προσπαθώντας να την τρομοκρατήσουν (είναι γνωστή η δράση των οπαδικών ορδών). Σε... άψογα ελληνικά, το εξώδικο, που τοιχοκολλήθηκε στις 17 Φλεβάρη, κατέληγε ως εξής (διατηρούμε τη σύνταξη και την ορθογραφία του πρωτότυπου): «Θα θέλαμε επίσης να σας παρακαλέσουμε και **επουδενί σας “απειλήσουμε”**, αλλά να σας επαναφέρουμε στην νόμιμη τάξη σαν αρμόδιος υπάλληλος του Δήμου μας, να μην παίρνετε θέση δια της μη υπογραφής σας την υψομετρική μελέτη, στη γνωστή σκοπούμενη και παράνομη αδιαλλαξία των πολιτικών προϊσταμένων σας διότι εγκυμονεί σοβαρό νομικό πρόβλημα για την υπαλληλική σας ιδιότητα αλλά και την εν γένει εξέλιξη σας».

Ακόμα και μετά απ' αυτή την ιταμή πρόκληση κατά υπαλλήλου του και ενώ μπορούσε (και έπρεπε) να επιστρέψει στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ το φάκελο, έως ότου αυτή νομιμοποιηθεί (δικαστικά και διοικητικά) ως κύριος του έργου, ο Δήμος έβαλε τις τεχνικές υπηρεσίες του να απαντήσουν στις 21.2.2017 με ένα επτασέλιδο έγγραφο, στο οποίο καταγράφονται όλες οι «αρπακολλιές» της υψομετρικής «μελέτης» και περιγράφονται όλα όσα πρέπει να περιλαμβάνει ο φάκελος για να μπορεί να μελετηθεί από τις υπηρεσίες και στη συνέχεια η γνωμοδότηση να παραπεμφθεί για έγκριση στα αρμόδια όργανα του Δήμου (ολόκληρη την απάντηση των τεχνικών υπηρεσιών μπορείτε να τη διαβάσετε στην ιστοσελίδα μας). Το βασικότερο ζήτημα που εγείρεται είναι ότι **δεν υπάρχει όχι οριστική μελέτη για τους δρόμους που αλλάζουν, λόγω της υπογειοποίησης, αλλά ούτε καν εγκεκριμένη προμελέτη!**

Εχοντας εκτεθεί για μια ακόμα φορά και θέλοντας (κατά τη γνωστή ναζιστική μέθοδο) να κατασκευάσει έναν εχθρό, το «σύστημα Μελισσανίδη» αντέδρασε με μια υστερική ανακοίνωση, της ΠΑΕ ΑΕΚ αυτή τη φορά. Δε θα σχολιάσουμε τις ανακρίβειες στα τεχνικά ζητήματα, αλλά μόνο την ακροτελεύτια απειλή ότι «το γήπεδο θα γίνει και όσοι υπηρεσιακοί παράγοντες του Δήμου ή αιρετοί, έχουν ευθύνες παρεμπόδισής του, θα αντιμετωπίσουν τις συνέπειες των νόμων». Αυτό μπορεί ν' ακούγεται «ωραίο και ηρωικό» στ' αυτιά των «ούγκανων», όμως όποιος έχει έστω και ελάχιστη πολιτική πείρα καταλαβαίνει ότι βρίσκονται σε πανικό.

Προβολές και συζητήσεις

ΑΡΤΑΒΑΖ ΠΕΛΕΣΙΑΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΙΞΕΙΣ

Ο Αρταβάζ Πελεσιάν γεννήθηκε το 1938 στην Αρμενία. Θεωρείται ένας από τους πιο σπουδαίους ντοκιμαντερίστες της σοβιετικής σχολής. Αμφισβήτησε τα όρια μεταξύ μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, επεξεργαζόμενος τα δυο είδη ως μια ποιητική ενότητα κι αυτό ήταν ένα καινούριο βήμα στην ανάπτυξη της τεχνικής του μοντάζ.

Ο Πελεσιάν γύριζε πάντα σε 35mm. Μολονότι το έργο του δεν ξεπερνά σε διάρκεια τις τρεις ώρες συνολικά, παραμένει ξεχωριστό και πρωτοποριακό, καθώς παραθέτει ξεχωριστά πλάνα και ήχους με τρόπο ώστε, ενώ φαινομενικά δεν υπάρχει κάποια αφηγηματική ή κριτική συνοχή, τελικά να εξελίσσεται σταδιακά ένα συνολικό όραμα. Εικόνες και ήχοι επαναλαμβάνονται, πάντοτε σε άλλο πλαίσιο, μέχρι που η συνολική οπτική του για ένα θέμα -είτε πρόκειται για την ιστορία της Οκτωβριανής Επανάστασης, είτε για την καθημερινή ζωή των αγροτών- να γίνεται πλήρως κατανοητή. Οι ταινίες του Πελεσιάν είναι ταυτόχρονα όψεις των ανθρώπινων κοινωνιών και σπαράγματα προσωπικής έκφρασης.

Ο Πελεσιάν είναι ο εμπνευστής του μοντάζ της απόστασης. Αυτός ο προσωπικός τρόπος δόμησης των ταινιών και οι εντυπώσεις που δημιουργεί δεν ακολουθούν μια γραμμική εξέλιξη, αλλά αναπτύσσονται σφαιρικά. Η σκέψη του στηρίζεται στο πώς επιμέρους στοιχεία, τα οποία από μόνα τους μπορεί να μη σημαίνουν τίποτα, συνθέτουν ένα σύνολο, το οποίο προκύπτει όχι από τη λογική τοποθέτηση των επιμέρους στοιχείων και την εξαγωγή συμπερασμάτων από αυτή τη διαδικασία, αλλά από τη συνολική αίσθηση που αυτά τα στοιχεία δημιουργούν. Κάτι σαν πέρασμα από την ποσότητα στην ποιότητα. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο, ο ίδιος θεωρεί ότι χρησιμοποιώντας με αυτόν τον τρόπο το μοντάζ, τελικά το καταργεί.

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

~Παρασκευή 3/3/2017~
Ο ΑΙΩΝΑΣ ΜΑΣ
(Nash Venk, Mer Dare, Our Century, ΕΣΣΔ, 1982, 35mm, 50')
ΖΩΗ
(Zhizhn, Kyanq, Life, Ρωσία - Αρμενία, 1993, 35mm, 7')
ΤΕΛΟΣ
(Konets, Verj, The End, Ρωσία - Αρμενία, 1992, 35mm, 8')

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Αντιμέτωπος με τον κίνδυνο φυλάκισης βρίσκεται ο βραζιλιάνος άσος της Μπαρτσελόνα, Νεϊμάρ, μετά την απόρριψη της έφεσής του κατά της πρωτόδικης σε βάρος του απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο της Βαρκελώνης. Οριστικά, θα καθίσει στο εδωλίο με την κατηγορία της διαφθοράς, για την πολύκροτη μεταγραφή του στη Μπαρτσελόνα το καλοκαίρι του 2013.

Η υπόθεση αφορά την μεταγραφή του από τη Σάντος στην Μπαρτσελόνα, η οποία -σύμφωνα με τα στοιχεία που δήλωσε η ομάδα της Καταλωνίας- κόστισε 57.100.000 ευρώ. Μετά από έρευνα αποδείχτηκε ότι το κόστος της μεταγραφής ήταν 83.800.000 ευρώ και για το λόγο αυτό ο εισαγγελέας πρότεινε διετή φυλάκιση για τον Νεϊμάρ και τον πατέρα του (είναι ο επίσημος μάνατζερ του παίκτη) και πρόστιμο 10.000.000 ευρώ. Εκτός από το Νεϊμάρ και τον πατέρα του με φυλάκιση κινδυνεύουν η μητέρα του και ο πρόεδρος της Σάντος, ενώ χρηματικό πρόστιμο θα πληρώσουν η Σάντος (7.000.000 ευρώ) και η Μπαρτσελόνα (8.400.000 ευρώ).

Δεν είναι η πρώτη φορά που δημοσιεύματα αναφέρονται σε «κρυφές» πτυχές στις μεταγραφές πρωτοκλασάτων ποδοσφαιριστών και σε «ύποπτες» διακινήσεις μεγάλων χρηματικών ποσών. Είναι άλλωστε κοινό μυστικό, ότι τα τεράστια ποσά που οι μεγάλες ομάδες «επενδύουν» σε μεταγραφές και μετακινήσεις παιχτών απέχουν στις περισσότερες περιπτώσεις από αυτά που πραγματικά δαπανώνται και με τον τρόπο αυτό δημιουργούν κέρδη ή ζημιές, ανάλογα με τις κάθε φορά επιδιώξεις τους. Όταν πρόκειται για καπιταλιστικές μπιζνες, τέτοιου είδους δοσοληψίες είναι μάλλον ο κανόνας και οι μπιζνες στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου δε θα μπορούσαν να αποτελέσουν εξαίρεση.

Αναφερόμαστε στην περίπτωση της μεταγραφής του Νεϊμάρ γιατί έχει δυο ιδιαιτερότητες. Αφενός, έφτασε πολύ μακριά από δικαστικής άποψης, αφού στις περιπτώσεις αυτές συνήθως υπάρχει εξωδικαστικός συμβιβασμός και η υπόθεση κλείνει με τον εμπλεκόμενο ποδοσφαιριστή να πληρώνει ένα τσουχτερό πρόστιμο και να επιστρέφει απερίσπαστος στις αγωνιστικές τους υποχρεώσεις. Αφετέρου, η διερεύνησή της δεν ξεκίνησε από έλεγχο κάποιας από τις υπηρεσίες που παρακολουθούν τις οικονομικές δραστηριότητες των ομάδων και έχουν σαν αρμοδιότητα την τήρηση της σχετικής νομοθεσίας και των διαδικασιών που έχουν θεσπιστεί από τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ, αλλά μετά από καταγγελία της εταιρίας DIS, η οποία κατείχε ένα ποσοστό ιδιοκτησίας του παίκτη. Η εν λόγω εταιρία βρέθηκε ζημιωμένη οικονομικά, αφού έχασε το μερίδιό της από τα φράγκα που διακινήθηκαν κάτω από το τραπέζι για να ολοκληρωθεί η μεταγραφή, και για το λόγο αυτό προχώρησε σε καταγγελία προκειμένου να διασφαλίσει τα συμφέροντά της. Σε απλά ελληνικά η δουλειά «στράβωσε» και έφτασε στις δικαστικές αίθουσες γιατί ένας καπιταλιστής προσπάθησε να ρίξει κάποιον άλλον.

Άλλος τρώει, άλλος πληρώνει

Ο Γουέιν Σο αποτελεί παράδειγμα για τους απανταχού «ζουμερούς» ποδοσφαιριστές και όλους όσοι ήθελαν να κάνουν ποδοσφαιρική καριέρα αλλά το κατεστημένο δεν τους επέτρεψε να κάνουν πράξη το όνειρό τους γιατί θέλει τους ποδοσφαιριστές λεπτούς και γυμνασμένους. Αλλωστε δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους ποδοσφαιριστές που γυμνάζονται συνεχώς προκειμένου να αποκτήσουν γραμμώσεις και κοιλιακούς που χαρακτηρίζονται «φέτες». Διαθέτει κορμί όλο καμπύλες και κοιλιακούς «φέτες» (μόνο που τους έχει μαζί με το βαρέλι).

Ο 45χρονος αναπληρωματικός τερματοφύλακας της Σάτον Γιουνάιτεντ έγραψε ιστορία, όταν ο φωτογραφικός φακός τον «συνέλαβε» να γυμνάζει την άνω και την κάτω γνάθο του κατά τη διάρκεια της αναμέτρησης της ομάδας του με την Αρσεναλ, με στόχο την πρόκριση στην προημιτελική φάση του FA cup. Η Σάτον είναι η φειτινή έκπληξη της διοργάνωσης, αφού, αν και αγωνίζεται στην ημιεπαγγελματική πέμπτη κατηγορία, αντιμέτωπος σαν ίσος προς ίσο τη μεγάλη της αντίπαλο. Παρά την απαίτηση όλων όσων παρακολούθησαν το συγκεκριμένο αγώνα να δουν τον Σο να αγωνίζεται, ο προπονητής της Σάτον επέλεξε να τον κρατήσει στον πάγκο, όμως αυτός απέδειξε ότι έχει επαγγελματική νοοτροπία και αντί να «αράξει»

ση, παρά το γεγονός ότι με τα μέχρι στιγμής δεδομένα δεν προκύπτει ότι ο Σο έχει στοιχηματίσει. Σύμφωνα με όσα ισχύουν στην Αγγλία, απαγορεύεται να στοιχηματίσουν οι παίκτες τόσο για το αποτέλεσμα του αγώνα όσο και για τη συμπεριφορά τους κατά την διάρκειά του. Μετά τη δημοσιοποίηση του θέματος ο Σο δήλωσε ότι γνώριζε για το στοιχείο, μιας και κάποιοι φίλοι του τον είχαν ενημερώσει γι' αυτό, και τόνισε ότι δεν είχε στοιχηματίσει. Οπως είπε, έφαγε το σάντουιτς όταν ο προπονητής του είχε κάνει και τις τρεις αλλαγές της ομάδας, γιατί ήταν νηστικός από το πρωί. Αν αποδειχτεί ότι δεν έχει στοιχηματίσει ο ίδιος, θα πρέπει η αγγλική ομοσπονδία να τον τιμωρήσει και όχι να τον τιμωρήσει. Οι μπουκίτσες προσπάθησαν να τον ειρωνευτούν για τα κιλά του, την πάτησαν και τώρα φωνάζουν γιατί πρέπει να πληρώσουν.

Παρελθόν, σύμφωνα με όλα τα δεδομένα, αποτελεί η τρόικα για την εξυγίανση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Τη στιγμή που Παναθηναϊκός και ΑΕΚ δείχνουν ότι θα «συμβαδίσουν» στην πορεία εξυγίανσης, ο ΠΑΟΚ δείχνει τάσεις αυτονομίας και είναι έτοιμος να ακολουθήσει δική του ρότα. Οπως υποστηρίζουν κύκλοι της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, ο Ιβάν Σαββίδης δεν έχει μείνει ικανοποιημένος από την τακτική που ακολουθεί ο Μελισσανίδης (ο Αλαφού-

μαδας του και να διεκδικήσει τα πρωτεία στο ελληνικό ποδόσφαιρο εντός των αγωνιστικών χώρων, σε αντίθεση με τους Μελισσανίδη και Αλαφούζο που δεν βάζουν το χέρι στην τσέπη και προσπαθούν να κερδίσουν τον Μαρινάκη στο παρασκήνιο. Δεν θεωρούμε αφελή τον Σαββίδη για να θεωρήσουμε ότι πίστευε πως οι δυο -όπως όλα δείχνουν- πρόσωπα του θα έκαναν «επενδύσεις» στις ομάδες τους, συνεπώς δε δίνουμε πολλές πιθανότητες να ισχύει αυτή η εκδοχή. Επιπλέον, και παρά το γεγονός ότι η στήλη δεν τρέφει τα καλύτερα των αισθημάτων για τον Γατούλη, δε θεωρεί ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα έχει κάνει κάποια ενέργεια που να δικαιολογεί την αλλαγή της στάσης του Σαββίδη. Αυτό σημαίνει ότι αν αληθεύουν τα δημοσιεύματα περί αυτονομίας του ΠΑΟΚ, θα πρέπει να ψάξουμε τις αιτίες στα δρώμενα εκτός του αγωνιστικού χώρου.

Σε απλά ελληνικά, η αλλαγή πλεύσης του Σαββίδη θα πρέπει να σχετίζεται με τις μπιζνες και τα επιχειρηματικά του σχέδια, αφού η οικονομική του ισχύς και η ρευστότητα που διαθέτει του δίνουν τη δυνατότητα να επεκτείνει τις μπιζνες του και πέρα από τη βόρεια Ελλάδα. Δεν έχουμε στη διάθεσή μας τα δεδομένα για να μπορέσουμε να κάνουμε μια ακριβή πρόβλεψη, όμως όλα δείχνουν ότι το ενδεχόμενο να δούμε κάποια επιχειρηματική αντιπαράθεση ανάμεσα σε Σαββίδη και Μελισσανίδη είναι πολύ πιθανό, αφού και οι δύο διαθέτουν διασυνδέσεις με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και «επενδύουν» σε μεγάλη γκάμα επιχειρήσεων. Είναι γνωστό ότι οι καπιταλιστές «επενδύουν» στις ομάδες ακόμα και αν χρειαστεί να βάλουν κάποια φράγκα για να τις συντηρούν, γιατί έχουν σαν βασικό στόχο να χρησιμοποιήσουν τη δυναμική της ομάδας και την πίεση που μπορούν να ασκήσουν μέσω των οπαδών της για να προωθήσουν άλλες επιχειρηματικές τους δραστηριότητες. Σαββίδης και Μελισσανίδης δεν αποτελούν εξαίρεση και δε θα πρέπει να μας ξαφνιάσει καθόλου αν τους δούμε να κονταροχτυπιούνται στην προσπάθειά τους να εδραιώσουν τη θέση τους στην αγορά και να εξασφαλίσουν τη μέγιστη δυνατή κερδοφορία.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΛΜΠΕΡΤΟ ΡΟΔΡΙΓΕΘ

Ο άνθρωπος με τα χίλια πρόσωπα

Ο ισπανός Αλμπέρτο Ροδρίγεθ (σκηνοθέτησε την ταινία «Το Μικρό Νησί») μας παρουσιάζει την αληθινή ιστορία του Φρανθίσκο Παέσα, ο οποίος υπήρξε επιχειρηματίας, τραπεζίτης, έμπορος όπλων σε διεθνές επίπεδο, ζιγκολό, διπλωμάτης, κλέφτης, μυστικός πράκτορας και κατάσκοπος. Ως μυστικός πράκτορας δούλεψε για την ισπανική κυβέρνηση και υπήρξε ο υπεύθυνος για τη σημαντικότερη επιχείρηση εναντίον της βασι-

κής εθνικοαπελευθερωτικής οργάνωσης ETA. Όταν η ισπανική κυβέρνηση τον προδώσει, θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει τη χώρα. Χρόνια αργότερα, όταν επιστρέφει, τα πάντα έχουν αλλάξει. Η προσωπική του ζωή έχει διαλυθεί, καθώς η 15χρονη σχέση του με τη Γκλόρια έχει τελειώσει, ενώ ο ίδιος έχει χρεοκοπήσει και με τη στάμπα του απατεώνα δεν μπορεί να ξεκινήσει νέα δουλειά. Τότε θα δεχτεί την επίσκεψη του Λουίς Ρολδάν Ιμπάνιεθ, πανίσχυρου πρώην Διοικητή της Αστυνομίας, ο οποίος θα του προσφέρει ένα εκατομμύριο δολάρια για να τον βοηθήσει να κρύψει δώδεκα εκατομμύρια δολάρια που κλάπηκαν από τον κρατικό προϋπολογισμό και είχε υπό τον έλεγχό του. Ο Παέσα βρήκε τρόπο να επιβιώσει και να εκδικηθεί, ξεγελώντας μια ολόκληρη χώρα, σε μια ευφυή και περίπλοκη επιχείρηση, αντάξια του καλύτερου ταχυδακτυλουργού.

Η ταινία βραβεύτηκε με δύο Γκόγια, Καλύτερου Διασκευασμένου Σεναρίου και Καλύτερου Νέου Ηθοποιού για τον Κάρλος Σάντος, που υποδύθηκε τον πρώην Διοικητή της Αστυνομίας.

ΘΙΟΝΤΟΡ ΜΕΛΦΙ

Αφανείς ηρωίδες

Η άγνωστη στους περισσότερους ιστορία μιας κορυφαίας ομάδας αφροαμερικανίδων, ιδιοφυών μαθηματικών της NASA, της Κάθριν Τζόνσον, της Ντόροθι Βον και της Μέρυ Τζάκσον, που έδινε παράλληλα μάχη για τα ίσα δικαιώματα των γυναικών. Η ομάδα αυτή ήταν ο εγκέφαλος πίσω από την πρώτη επανδρωμένη διαστημική επιχείρηση των Αμερικανών: την εκτόξευση του κοσμοναύτη Τζον Γκλεν σε τροχιά γύρω από τη Γη. Ταπεινωμένοι από την πρωτιά των σοβιετικών που είχαν ήδη θέσει σε τροχιά γύρω από τη Γη τον Γιούρι Γκαγκάριν με το Vostok 1, στις 12 Απρίλη

του 1961, και τον Γέρμαν Τιτόφ με το Vostok 2, στις 6-7 Αυγούστου της ίδιας χρονιάς, οι Αμερικανίδες έτρεχαν για να προλάβουν. Κατάφεραν να εκτοξεύσουν τον Γκλεν με το θαλαμίσκο Friendship 7, στις 20 Φεβράρη του 1962.

Οι τρεις αφροαμερικανίδες μαθηματικοί έπαιξαν σημαντικό ρόλο σ' αυτό το διαστημικό επίτευγμα. Ο Γκλεν, που αργότερα έκανε πολιτική καριέρα ως γερουσιαστής του Δημοκρατικού Κόμματος, έλεγε: «Δεν με νοιάζει αν είναι γυναίκα, δεν με νοιάζει αν είναι Αφροαμερικανός, δεν με νοιάζει ποιος είναι, αρκεί να έχει το μυαλό να με προσγειώσει με ασφάλεια». Το Χόλιγουντ ξέρει να στήνει τέτοια θέματα και από την «εποχή του Ομπάμα», με τον

και να δει το παιχνίδι, το έριξε στη γυμναστική, «χτυπώντας» ένα σάντουιτς αντάξιο της σωματοδομής του.

Πλέον, καλείται να αποδείξει ότι η κατανάλωση του σάντουιτς δεν έχει σχέση με το ποδοσφαιρικό στοιχείο. Μια εταιρία στοιχήματος έδινε απόδοση 8 προς 1 για το ενδεχόμενο ο τερματοφύλακας της Σάτον να φάει κατά τη διάρκεια του αγώνα, και η αγγλική ποδοσφαιρική ομοσπονδία ερευνά την υπόθε-

ζος έχει επιλέξει να αφήσει τις πρωτοβουλίες στον ισχυρό άνδρα της κιτρινόμαυρης (ΠΑΕ) και έχει αποφασίσει να αμφισβητήσει την ερευνητική κυριαρχία χωρίς συμπράξεις με τις δυο αθηναϊκές ομάδες.

Σε μια πρώτη ανάγνωση, θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι ο Σαββίδης, έχοντας αποφασίσει να «επενδύσει» ακόμα περισσότερο στον ΠΑΟΚ, σκοπεύει να ενισχύσει σημαντικά το ρόστερ της

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Consurgite, damnati mundi! Consurgite, famelici! Ratione orta moribundi pereunt status reliqui. (Η ΔΙΕΘΝΗΣ στα Λατινικά)

**Σαν πεθαίνουν τ' άλογα - αναπνέουν,
Σαν πεθαίνουν τα χορτάρια - ξεραίνονται,
Σαν πεθαίνουν οι ήλιοι - σβήνουν,
Σαν πεθαίνουν οι άνθρωποι - τραγούδια τραγουδούν.**
(Βελμίρ Χλέμπνικοφ
«Σαν πεθαίνουν τ' άλογα - αναπνέουν», 1921)

**Λιγάκι διάβασμα, μια στάλα σκέψη, το γράψιμο
Πάνω απ' όλα.**

**Με λέπρα του μυαλού μου γέμισε
Την κόλλα.**

**Μετά παίρνει τ' αυτιά του κόσμου, και παρεξηγημένος
Θίγεται.**

**Μετά τυπώνει τα γραπτά του και στη Λήθη
Πνίγεται.**

(Α. Πούσκιν, «Ο βίος του στιχοπλόκου»)

► Ουφ! Πέρασε και η «παγκόσμια μέρα κοινωνικής δικαιοσύνης»...

► ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ΕΠΟΝ, ο δρόμος των ένοπλων λαών.

► Το ίδιο, σταθερό παραμύθι: «Μικρομεσαίοι αγρότες - κτηνοτρόφοι - Δίνουν συνέχεια με διάφορες μορφές στο δίκαιο αγώνα τους» - (Ριζοσπάστης, 18/02/2017).

► «... κοινωνικοποίηση του πλούτου που παράγει ο λαός, δεν μπορεί να είναι στα χέρια ιδιωτών καπιταλιστών, κάποιων μονοπωλιακών ομίλων, κάποιων μεγάλων...» - τα άλλα μονοπώλια τι θα γίνουν; (από τη συνέντευξη του Δ. Κουτσούμπα στην ΕΡΤ1, δημοσιογράφος: Βάλια Πετούρη). Το παραπάνω απόσπασμα είναι μέρος της απάντησης στην ερώτηση της δημοσιογράφου, «Ας κάνουμε μια υπόθεση εργασίας και πούμε ότι ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται εσάς ως κόμμα εξουσίας, και όχι τον ΣΥΡΙΖΑ...»). Σταθερά προσηλωμένος στις εκλογές ο Περισσός...

► Εμπρός, εμπρός, Επονίτες.

► Το δημοψήφισμα (στην Τουρκία) = αναγέννηση, σύμφωνα με τον σουλτάνο Ερντογάν.

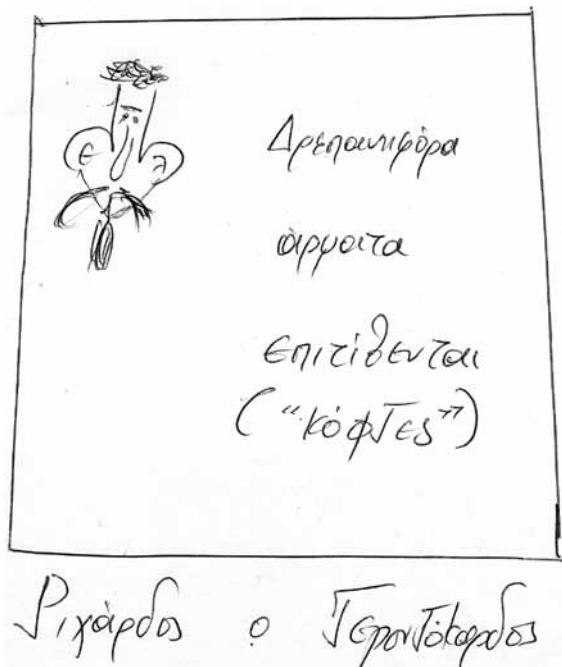
«πολιτικά ορθό» αντιρατσισμό και αντισεξισμό, δε θα μπορούσε να λείψει μια τέτοια ταινία.

TZON LI XANKOK

Ο ιδρυτής μιας αυτοκρατορίας

Πρόκειται για μια βιογραφία που αναφέρεται στην ίδρυση και το θρίαμβο της διάσημης αλυσίδας «σάπιου» γρήγορου φαγητού «McDonald's». Ο Τζον Λι Χάνκοκ αφηγείται την ιστορία του Ρέι Κροκ, ενός πωλητή από το Ιλινόις. Ο Κροκ γνώρισε τους Μακ και Ντικ ΜακΝτόναλντ, που τη δεκαετία του 1950 είχαν ένα εστιατόριο με εξειδίκευση στα μπέργκερ στη Νότια Καλιφόρνια, και εντυπωσιάστηκε από το ταχύτατο σύστημα παρασκευής φαγητού που είχαν αναπτύξει τα δύο αδέρφια. Πίστεψε ότι υπήρχε η προοπτική για την εκκίνηση ενός franchise, κατόρθωσε να πάρει την εταιρία από τα αδέρφια McDonald και να δημιουργήσει μια αυτοκρατορία δισεκατομμυρίων.

Ελένη Π.

► Αν δεν έσπασε βιτρίνα στις συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ: μιλάμε για εξαιρετική προσήλωση (άμα δε και προσέγγιση) όσον αφορά τους «εργαζομένους των σωμάτων ασφαλείας»...

► 600.000 πάπιες θα θανατωθούν εξ αιτίας της γρίπης των πτηνών: στην Αθήνα η κυβέρνηση κάνει την πάπια... (προφανώς στη Γαλλία δεν γινόταν να κρύβουν πλέον το σοβαρό αυτό πρόβλημα).

► ΤΑ ΝΕΑ (online) μιλάνε για τη «μεγάλη ληστεία: 2015-2017». Απλώς, τώρα που δεν «βγαίνει» η κατάσταση υπέρ του ΔΟΛ «αντιπολιτεύονται». Ξεχνούν, άραγε, ότι τα Μνημόνια αποτελούν συνέχεια το ένα του άλλου;

► «Δηλητήριο σαλγκαριού για τον χρόνιο πόνο εξετάζουν οι ερευνητές». Ζητείται λύση για το πρόβλημα (δηλητηρίου) καπιταλισμού...

► «Ασημένιο μετάλλιο σε φόρους, κρατήσεις και εισφορές μισθών» - Επίτευγμα...

► «Πληρώνουμε ένα ενοίκιο για τη χρήση του ΙΧ» (ΤΑ ΝΕΑ online). Τις κλήσεις δεν τις υπολογίζει η ΔΟΛοφυλλάδα.

► Καμπανάκι ή καμπανάρα για φούσκα τιμών στη γερμανική αγορά ακινήτων.

► Ωραιόκαστρο: το αυγό του φιδιού επωάστηκε.

► «Συμφωνία με πολλά αγκάθια στο Eurogroup» - (www.tovima.gr/opinions/article/?aid=863993). Το θέμα είναι ποιος κάθεται στα αγκάθια (και τρώει και το αγγούρι...).

► Αποχωρεί από το ΠΑΣΟΚ ο Θ. Χειμωνάς. Και που πάει;

► We are Siamese, if you please.

► Σε μια πατρίδα που ασθμαίνει καταπάνω στην αυγή,

Παρέλυσαν οι σκέψεις μας, Για να φυλάμε να φανεί της νίκης η στιγμή:

Και μόνο οι πυροβολισμοί Αστράφτουν νύχτα μες τη νύχτα μας

Και μόνο οι βάρδιες των εχθρών φωτίζουν τον δρόμο μας

Μες το πυκνό σκοτάδι των καταφυγίων.

Μαχμούντ Νταρουί: «Κατάσταση πολιορκίας»

► «Φτάσαμε σε ένα καλό σημείο με την Ελλάδα» - Σόιμπλε. Αυτό «είδε» ως βασικό σημείο των δηλώσεών του Η ΑΥΓΗ (online, 21/02/2017), κι αυτό προβάλλει...

► Μήνυμα αλληλεγγύης στο «Κ»Κ Γαλλίας για την επίθεση στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ: όλα τα... δουλεύουνε μαζί.

► Ο Π. Ρήγας μας μαθαίνει... αριθμητική: «Μηδέν το δημοσιονομικό κόστος της συμφωνίας». Κοινώς, μέτρα επί Ο (*Ο) = μηδέν...

► Ανησυ-χούντες γονείς (παράλλαξη του τίτλου της Αυγής). Ποιος, όμως, χαϊδεύει τους νεοναζί;

► Θυμήθηκε τον «παγκόσμιο καπιταλισμό» που είναι «σε αταξία» ο εθνικιστής του Σύριζα Κ.Π. Τριγιάζης (Αυγή online, 14/02/2017).

► Τσίπρας προς μαθητές (Γ! Τάξης Μπελλένειου Γυμνασίου Λέρου): «Δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε με φόβο το διαφορετικό» - όπως οι νεοναζί, λόγω χάρης;

► Το εβδομήντα και μετά μας πνίγανε τα σκατά. Και τώρα πια, στα δύο χιλιάδες δεκαεφτά είμαστε, συνέχεια, στα σκατά...

► Σαλάαμ.

► Καθαρή Δευτέρα. Χμμμ... Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το γκραφίτι είναι πραγματικά έργο τέχνης. Με αναφορά στην οσκαρική ταινία «La La Land», ο παθιασμένος χορός των Τραμπ και Μεί σχολιάζεται ως «Lie Lie Land» (η χώρα των ψεμάτων, θα μεταφράζαμε στα ελληνικά). Αναρωτιόμαστε, όμως, αν θα είχε αποκτήσει τόση δημοσιότητα, αν η δημοσιότητά του δε θα περιοριζόταν στο ειδικό κοινό που γνωρίζει την καλλιτέχνη που υπογράφει ως bambi, αν δεν αναφερόταν σε ένα θέμα που διχάζει εδώ και πολύ καιρό τη Βρετανία: το Brexit και την πορεία υλοποίησής του.

◆ Το ρεπορτάζ από την κινητοποίηση έξω από το εργασιακό «Νταχάου» του Ιδρύματος Μειζονος Ελληνισμού, με αίτημα την επαναπρόσληψη των απολυμένων συνδικαλιστών, την οποία μάλιστα προβλέπει δικαστική απόφαση, θα το διαβάσετε σε άλλες στήλες της εφημερίδας. Εδώ θέλουμε να σχολιάσουμε ένα πράγμα μόνο. Τη στάση των συναδέλφων των απολυμένων, που συμμετέχουν στην παράσταση «Νίκη», που έκανε πρεμιέρα τη μέρα της κινητοποίησης. Κι όταν λέμε συνάδελφοι, δεν αναφερόμαστε στον Φασουλή, που έτσι κι αλλιώς τρέφει ένα βαθύ μίσος για οτιδήποτε το προοδευτικό (αρκεί να διαβάσει κανείς τα ανά Σάββατο εμésματά του στα «Νέα» για να καταλάβει το ποιόν του). Ούτε αναφερόμαστε στο τεχνικό και άλλο βοηθητικό προσωπικό που ζει με την απειλή της απόλυσης. Αναφερόμαστε στους ηθοποιούς της παράστασης, ορισμένοι από τους οποίους (υποτίθεται ότι) ανήκουν στον προοδευτικό χώρο. Μούγκα στη στρούγκα. Πόσο προφητικά διαβάζονται κάποια λόγια που έγραψε ο Μπρεχτ πριν από επτά δεκαετίες: «Αν ο ηθοποιός δεν θέλει να είναι παπαγάλος ή μαϊμού, πρέπει να κάνει κτήμα του τη γνώση της εποχής του πάνω στην κοινωνική ζωή, παίρνοντας μέρος στους ταξικούς αγώνες. Μπορεί αυτό να φανεί σε μερικούς σαν κατάπτωση, μιας και τοποθετούν την τέχνη, αφού προηγουμένως έχει τακτοποιηθεί η πληρωμή, στις πιο υψηλές σφαίρες».

◆ **Εργάτες! Μην αφήνετε Τσίπρα-Κουτσούμπα να κλείνουν τα εργοστάσια - ΟΑΚΚΕ (σύνθημα στη γέφυρα του Ροσινιόλ)**

Η απορία μας, μετά το αβίαστο γέλιο, ήταν αν το σύνθημα γράφτηκε πριν ή μετά την αναρρίχηση του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία. Μάλλον πριν πρέπει να έχει γραφεί. Τότε που γινόταν και καμιά απεργία, οπότε το «θολωμένο μυαλό» των οακκέδων εύρισκε «δικαίωση» στη θεωρία ότι οι «πράκτορες της Ρωσίας» κλείνουν τα εργοστάσια. Με τον ΣΥΡΙΖΑ υποτακτικό της Δύσης, η πολιτική της οποίας έκλεισε και κλείνει εργοστάσια, το «θόλωμα» πρέπει να έγινε «παράκρουση».

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Στο σύγχρονο ποδόσφαιρο, στη θέση του «λίμπερο», στην οποία διέπρεψαν παιχταράδες επιπέδου Μπεκενμπάουερ, Μπαρέζι κ.ά., έχει καταργηθεί. Οι Αμερικανοί, βέβαια, το μόνο football που γνωρίζουν είναι αυτό που κάποια γομάρια με στολές «Ρόμποκοπ» παίρνουν φόρα και κοπανιούνται ανελέητα με σκοπό ποιος θα σπάσει τα κόκαλα του άλλου. Δεν ξέρουμε αν ο αντιπρόεδρος Μάικ Πενς ξέρει από ποδόσφαιρο, όμως κατά την πρώτη επίσκεψή του στην Ευρώπη λειτούργησε σαν «λίμπερο»

της ΕΕ. «Ως απάντηση σ' αυτά τα τρία ζητήματα, άκουσα σήμερα από τον αντιπρόεδρο Πενς τρεις φορές "ναι". Μετά από μια τέτοια θετική διακήρυξη, Ευρωπαίοι και Αμερικανοί πρέπει απλά να κάνουν πράξη αυτά που κηρύσσουν», κατέληξε σχεδόν θριαμβευτικά ο Τουσκ. «Δεν υπάρχει περίπτωση να επιτρέψουμε τον κατακερματισμό της Ευρώπης. Αυτό το μήνυμα έστειλα και ελπίζω να ακουστεί» δήλωσε και ο πρωθυπουργός του Βελγίου Σαρλ Μισέλ, μετά το δείπνο που παρέθεσε στον Πενς.

Ο Πενς σε ρόλο... λίμπερο

που «σκουπίζει» τις γκάφες του προέδρου Ντόναλντ Τραμπ. Κι έτσι όπως στήθηκε η επίσκεψή του, φάνηκε καθαρά πως δε θα πει όχι στο περιβραχιόνιο του αρχηγού, αν οι «κόουτς» του αμερικάνικου μονοπωλιακού κεφαλαίου αποφασίσουν να αποσύρουν από το «γήπεδο» τον γκαφατζή αρχηγό.

Προσέξτε τη φωτογραφία (μία από ένα ολόκληρο πακέτο που διανεμήθηκε). Είναι τόσο αμερικάνικη, τόσο... ομπαμική και τόσο... προεδρική. Ο Πενς πετάχτηκε μέχρι το Μόναχο, για να επισκεφτεί το μουσείο του Νταχάου, να περιηγηθεί τους χώρους του με τη θλίψη μόνιμα ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του και να καταθέσει στεφάνι, συνοδευόμενος από τη σύζυγό του Κάρεν και την κόρη του Σάρлот, καθώς το συνηθίζουν οι αμερικανοί πρόεδροι (και σπανίως οι αντιπρόεδροι). Ο συμβολισμός ήταν σαφής: εγώ δεν είμαι φασίστας!

Όμως δεν περιορίστηκε μόνο στη συμβολικού χαρακτήρα επίσκεψη στο Νταχάου ο Πενς. Στις επίσημες δηλώσεις του φρόντισε να παρουσιάσει μια εντελώς διαφορετική ρητορική απ' αυτή του Τραμπ. «Ο αμερικανός αντιπρόεδρος Μάικ Πενς ήρθε στην Ευρώπη κομίζοντας κλάδον ελαίας»

έγραφε η γερμανική «Χάντελ-σμπλατ», που δεν απέφυγε να ρίξει και το καρφί της: «Η επόμενη επίσημη διατλαντική σύνοδος αναμένεται να γίνει στα τέλη Μάη, όταν ο ίδιος ο κ. Τραμπ θα πρέπει να είναι έτοιμος να συναντήσει αρκετούς ηγέτες της ΕΕ στη σύνοδο του G7 στην Ιταλία. Πολλοί στοιχηματίζουν για το αν ο νεοεκλεγείς πολιτικός μπορεί δικαίως να συγκριθεί με τον κ. Πενς, έναν πρώην κυβερνήτη πολιτείας, με μακρά εμπειρία πολιτικών διαπραγματεύσεων και διμερών συνομιλιών!»

Το πιάσατε το υπονοούμενο, προφανώς. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές (όπως και πολλοί Αμερικανοί, δημόσια πλέον) θα έβλεπαν με μεγάλη ευχαρίστηση την παραίτηση του Τραμπ και την αντικατάστασή του από τον Πενς, ο οποίος κάνει ό,τι μπορεί για να ενισχύσει αυτή τη φιλολογία. Εκτός αν ο Τραμπ καταφέρει να προσαρμοστεί στις απαιτήσεις που έχει ο ρόλος του ηγέτη της ισχυρότερης ιμπεριαλιστικής δύναμης του πλανήτη και πάψει να συμπεριφέρεται «ως ταύρος εν υαλοπωλείω».

Όλες οι δηλώσεις του Πενς απέπνεαν προεδρικό αέρα, κάτι που δεν έχουμε συνηθίσει από τους αμερικανούς αντιπροέδρους, οι οποίοι συνήθως κινούνται στη σκιά των

προέδρων, έχοντας εντελώς περιορισμένες αρμοδιότητες.

Σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε μαζί με τον Ντόναλντ Τουσκ στις Βρυξέλλες, εγγυήθηκε ότι η **διοίκηση Τραμπ** «θα συνεχίσει τη συνεργασία και το συνεταιρισμό» με τις 28 χώρες-μέλη της ΕΕ. «Οποιοι κι αν είναι οι διαφορές μας, οι δυο ήπειροί μας μοιράζονται την ίδια κληρονομιά, τις ίδιες αξίες και πάνω απ' όλα τον ίδιο σκοπό για την προώθηση της ειρήνης και της ευημερίας μέσω της ελευθερίας, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου», είπε με νόημα, χρησιμοποιώντας μια ρητορική εντελώς διαφορετική από αυτή του Τραμπ, ο οποίος και μετά την εκλογή του χαρακτήριζε την ΕΕ «γερμανικό όχημα» χαϊρέτιζε το Brexit και προεξοφλούσε ότι και άλλες χώρες θα αποχωρήσουν από την ΕΕ.

Εκφράζοντας τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ηπειρωτικής Ευρώπης και πρωτίστως τον γερμανογαλλικό άξονα, ο Τουσκ δε δίστασε να πετάξει το καρφί του: «Εγιναν πολλά πράγματα τον τελευταίο μήνα για να υποκριθούμε ότι όλα προχωρούν ως συνήθως» είπε, για να συμπληρώσει ότι έθεσε στον Πενς τρία ζητήματα-κλειδιά, τη διεθνή τάξη, την ασφάλεια και τη στάση της νέας αμερικανικής διοίκησης έναντι

Μια μέρα πριν από τις συναντήσεις του με ευρωπαίους ηγέτες στις Βρυξέλλες (συναντήθηκε και με τον Γιούνκερ και τη Μογκερίνι), ο Πενς είχε μιλήσει στη Σύνοδο Ασφαλείας του Μονάχου αποφεύγοντας να αναφέρει έστω και μια φορά στην ομιλία του το όνομα «Ευρωπαϊκή Ένωση». Μιλούσε μόνο για τους δεσμούς ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ευρώπη. Στην ίδια ομιλία επανέλαβε αυτό που λέει ο Τραμπ για τις ευρωπαϊκές χώρες που δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους προς το ΝΑΤΟ (ο Τραμπ απαιτεί από Γερμανία, Γαλλία και Ιταλία, μέχρι τα τέλη του χρόνου, να αυξήσουν τις δαπάνες του στρατιωτικού προϋπολογισμού τους στο 2% του ΑΕΠ τους).

Κατόπιν όλων αυτών, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι ο Πενς χτύπησε μια στο καρφί και μια στο πέταλο. «Μάζεψε» τις ακρότητες του Τραμπ και «επανάφερε» το στάτους του διιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού εκεί που του αρμόζει: δξυνση ναι, όχι όμως ρήξη. Ευρωπαίοι αξιωματούχοι δήλωσαν στο «Ρόιτερς» ότι οι συναντήσεις με τον Πένς κύλησαν ομαλά. «Πήραμε ό,τι περιμέναμε» δήλωσε ένας απ' αυτούς. Τίποτα, όμως, δεν είναι πλέον όπως χθες.

βαθύ κόκκινο

Μοντέρνοι δωσίλογοι

Ο μακαρίτης Δήμος Σταρένιος ήταν αριστερός, αλλά είχε την ατυχία η ελληνική κινηματογραφική «βιομηχανία» να τον τυποποιήσει σε ρόλο καταδότη. Παροιμιώδης έχει μείνει η φράση που έλεγε σε μια ψευδο-αντιστασιακή (και κινηματογραφικά ελεεινή) ταινία: «Οι Γερμανοί είναι φίλοι μας, θέλουν το καλό μας».

Τη μέρα που στις Βρυξέλλες οι Τσιπροκαμμένοι έκλειναν μια ακόμα συμφωνία υποταγής στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών, στα «Νέα» δημοσιευόταν άρθρο στελέχους των Κινήσεων Πολιτών και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης (Π.Κ. Ιωακείμης), που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η επιτομή του σύγχρονου δωσιλογισμού, καθώς παίρνει την ατάκα του Σταρένιου και τη μεταγράφει σε μια ψευδο-ακαδημαϊκή γλώσσα.

Αξίζει να ξεκινήσουμε με την ακροτελεύτια παράγραφο του πονήματος:

«Ας σοβαρευτούμε. Καθώς ανοίγει ο εκλογικός κύκλος στη Γερμανία και γενικώς στην Ευρώπη, χρειάζεται προσοχή στο τι λέμε και κάνουμε. Και είναι καλό οι έλληνες πολιτικοί ηγέτες να βρίσκονται σε διαρκή διάλογο με τη γερμανική πολιτική ηγεσία, σε μια ώσμωση ιδεών και απόψεων στη λογική που ταιριάζει σε δυο εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και πάνω απ' όλα, ας λειτουργήσουμε λίγο "εμπαθητικά" προσπαθώντας να καταλάβουμε μιαν άλλη χώρα. Και για να καταλάβουμε τη Γερμανία, θα πρέπει να αρχίσουμε από το γεγονός ότι στη γερμανική γλώσσα η λέξη χρέος (schuld) σημαίνει ταυτόχρονα και ενοχή. Και κάπου είμαστε ένοχοι...».

Ο σύγχρονος δωσιλογισμός δεν έχει πρόβλημα να παραδεχτεί -καθαρά υποκριτικά- ότι **«η Γερμανία έχει διαπράξει -και διαπράττει- τεράστια λάθη στη διαχείριση της οικονομικής κρίσης της ευρωζώνης και ειδικότερα στην αντιμετώπιση του ελληνικού οικονομικού προβλήματος»**, προκειμένου να υποστηρίξει ότι **«από το σημείο αυτό μέχρι τη δαιμονοποίηση του Βερολίνου για ό,τι κακό ή στραβό συμβαίνει στη διαδικασία υλοποίησης του προγράμματος διάσωσης (Μνημόνιο, αξιολόγηση κ.λπ.) είναι άστοχο, άδικο και κυρίως ζημιογόνο για τη χώρα και τα πάγια συμφέροντά της. Το ίδιο ισχύει σε αναλογία και για το ΔΝΤ».**

Ναι, η Γερμανία έχει κάνει λάθη, **«αλλά έχει στηρίξει και τη χώρα. Εχει όμως απαυδήσει από την αδυναμία μας, αντίθετα με άλλες χώρες που μπήκαν σε πρόγραμμα, να σεβαστούμε υποχρεώσεις και χρονοδιαγράμματα, να προωθήσουμε μεταρρυθμίσεις και τελικά να βγούμε από την κρίση»!**

Για όλα φταίει «το κακό μας το κεφάλι» ή **«η εντελώς εθνολαϊκιστική προσέγγιση»** δαιμονοποίησης της Γερμανίας και του ΔΝΤ, που **«μπορεί να εξυπηρετεί τις τοξικές εσωτερικές πολιτικές σκοπιμότητες απλοϊκής σύλληψης και υπανάπτυκτης θεώρησης της πραγματικότητας, δεν εξυπηρετεί όμως τα συμφέροντα της χώρας»!** Ο αρθρογράφος (γκεσέμι του σημιτισμού άλλοτε) εγκალεί το σύνολο του αστικού πολιτικού κόσμου (όχι μόνο τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ), επειδή προσπάθησε κατά κάποιο τρόπο να διαχειριστεί τη μνημονιακή πολιτική έτσι που να μην υπάρξει κοινωνική έκρηξη. Φανταστείτε να είχε αυτός την ευθύνη της διακυβέρνησης...

Ακόμα και την άρνηση να παραχωρηθεί ο Παρθενώνας για επίδειξη μόδας της Gucci ειρωνεύεται με τα εξής λόγια: **«Όταν ζεις μονίμως στο χτες, στο παρελθόν...»!**

Η αστική πολιτική δεν μπορεί να σταθεί με τέτοιες απόψεις. Ακόμα και η γνωστή για το δωσιλογικό κυνισμό της οικογένεια Μητσοτάκη είναι πιο προσεκτική στις διατυπώσεις της. Αυτός ο κοσμοπολίτικος ακαδημαϊκός συρφετός, όμως, είναι ένα χρήσιμο δεκανίκι για την αστική πολιτική, γιατί τραβώντας τα πράγματα στα άκρα, κάνοντας αποκάλυπτα δωσιλογικά κηρύγματα, πρακτορεύοντας ανοιχτά τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, βοηθάει την αστική πολιτική να κινείται με κάπως πιο συγκαλυμμένο τρόπο, ώστε να μπορεί να εμπεδώνει το αναπόφευκτο, καταδημαγωγώντας ταυτόχρονα και διαχειριζόμενη τις λαϊκές μάζες.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση